

Fredag den 25. april 2014 (D)

1

80. møde

Fredag den 25. april 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 10.04.2014).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af pointsystemet for ægtefællesammenføring m.v.
Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 02.04.2014).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om opholdstilladelse til Edward Snowden.
Af Uffe Elbæk (UFG) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 25.03.2014).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpet straf for chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd i fritiden m.v.
Af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).
(Fremsættelse 25.03.2014).

5) Forhandling om redegørelse nr. R 10:

Justitsministerens redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen.
(Anmeldelse 26.03.2014. Redegørelse givet 26.03.2014. Meddelelse om forhandling 26.03.2014).

Beslutningsforslag nr. B 114 (Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af et grønt nationalregnskab for at fremme den grønne omstilling og bæredygtig udvikling).

Erling Bonnesen (V) og Alex Ahrendtsen (DF):

Forespørgsel nr. F 33 (Hvad kan ministeren oplyse om regeringens holdning til sænkning af gamle skibe til kunstigt rev med baggrund i de meget positive erfaringer, der er både i Danmark og mange steder rundt om i verden fra gennemførte projekter, der styrker fauna og fiskekeygel, forskningsprojekter, dykkeruddannelse, sportsdykning, turisme m.m, naturligvis med den forudsætning, at skibet bliver forsvarligt miljørenset, og at projektet har bred opbakning, herunder fra den lokale kommune, hvor projektet ønskes realiseret, ligesom der f.eks. er fra Svendborg Kommune til sænkning af den gamle Ærø-sundfærge i Det Sydfynske Øhav på et sted, hvor det ikke generer nogen eller noget, og hvor projektet vil styrke fauna og fiskekeygel, være et uddannelsesprojekt for dykkere, være et sportsdykkerprojekt, kunne indgå i Syddansk Universitets aktiviteter og styrke turismen og hoteludlejningen på Sydfyn ifølge branchens egne udtalelser?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Ministeren for by, bolig og landdistrikter har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse.
(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 9. maj 2014.

Efter anmodning fra udenrigsministeren flyttes debatten af redegørelse nr. R 11 om OSCE fra den 27. maj 2014 til den 2. juni 2014.

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Steen Gade (SF) m.fl.:

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 10.04.2014).

Kl. 10:01

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Når vi nu skal give statsborgerskab til 679 voksne og deres 425 børn ved lov, er det, fordi det følger af grundloven. Det at få dansk statsborgerskab er ikke bare noget, man får med et gummistempel i et ministerium, det er noget, der kræver, at vi vedtager et lovforslag her i Folketinget. For det er stort, det er vigtigt at skifte sit statsborgerskab ud med et andet og opnå dansk statsborgerskab, og derfor kræver det den seriøsitet, at vi behandler det som et lovforslag her i salen. Det synes vi i Venstre er rigtig godt.

En af dem, som står på lovforslaget, nr. 421, er Kaivan Pirayesh fra Fredericia, som sendte mig en sms i går og spurgte, om ikke nok jeg ville ringe til ham, for han havde set, at hans navn var på lovforslaget, og han var så spændt på, om han nu også fik sit statsborgerskab, for han syntes, han havde ventet rigtig længe, og han ville gerne høre lidt nærmere om, hvor lang tid der gik. Og på trods af at han under samtalen fortalte – jeg skal sige, at vi er venner på Facebook – at han er medlem af Det Radikale Venstre, synes jeg alligevel, at vi skal give ham dansk statsborgerskab. Det skal ikke komme ham til skade.

Det siger lidt om, hvor spændt og hvor glad man er for at få det danske statsborgerskab. Og på søndag har vi jo også statsborgerskabsdag herinde i Folketinget, hvor vi slår et telt op nede i baghaven, havde jeg nær sagt – det er grunden til, at man ikke kan parkere der for tiden – og der er tradition for, at de, der kommer, er rigtig glade og meget stolte, og der er store smil over hele linjen.

Så vi indstiller med glæde det her lovforslag til vedtagelse. Der er ikke nogen på listen, som umiddelbart udgør et problem; der er ikke nogen, der er problemer med, sådan som det tidligere har været tilfældet med nogle, der f.eks. har været i PET's søgelys og andet. De, der står på listen, har ikke den type problemer.

Så er vi uenige i, at regeringen har slækket på kriterierne for at opnå dansk statsborgerskab, men det er en helt anden sag, og det skal ikke komme de her personer på listen til skade, hvor altså en af mine facebookvenner til min glæde er iblandt.

Kl. 10:04

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Venstres ordfører. Den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, fru Karen J. Klint. Værsgo.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Jeg kan da så også glad sige, at der også er en, som har arbejdet som student her på Christiansborg, som er med på listen, så det er ikke kun facebookvenner, det er faktisk også tidligere ansatte på Christiansborg. Men i dag fredag før den store statsborgerskabsdag her på Christiansborg kan vi ønske 679 voksne og ca. 425 børn tillykke med deres danske statsborgerskab, og det er værd at ønske

tillykke med. Et nyt statsborgerskab er nemlig ikke noget, man trækker i en automat. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til, opfylde en række betingelser for og nogle af dem endda igennem flere år, bestå nogle prøver osv.

Alle mennesker er forskellige og unikke, og på dagens liste er der borgere i alle aldre og med helt forskellig baggrund. Nogle er kommet helt frivilligt til Danmark, ramt af kærligheden til en anden person, hvorfor de forlader eget fædreland og stifter familie her hos os – rigtig dejligt. Nogle er som små kommet hertil sammen med deres forældre, andre er født her, og for alle disse unge er det helt naturligt at være dansker. De vil derfor også være det fuldt ud og få de sidste rettigheder, der følger med statsborgerskabet. Nogle, der tidligere har stået på et lovforslag om indfødsret, har haft succes med en af de sidste rettigheder, nemlig at blive valgt til Folketinget. Så det kan føre vidt at få sit statsborgerskab.

Det gør en forskel i hverdagen, den er måske ikke synlig for alle, men den er der. Det giver muligheder, mere lige ret, men også mere tryghed. Trygheden er en vigtig faktor for mange, der søger statsborgerskab, ikke mindst blandt dem, der ikke er her frivilligt. Her tænker jeg på de mange krigs ofre, der må flygte, bo i flygtningelejre og i det hele taget har haft et forfærdeligt liv som baggrund for deres flugt. Jeg ved godt, det ikke typisk er dem, der tales om, når vi fejrer tildeling af statsborgerskabet, men det vil jeg tillade mig at gøre i dag, da verden fortsat er fyldt med krig, borgerkrig og etnisk og religiøs forfølgelse.

Når vi læser bilag i Indfødsretsudvalget, hvor vi kan give dispensation fra nogle af kravene til opnåelse af statsborgerskab, får vi indblik i menneskers skæbner – mennesker, som jeg er fuld af dyb beundring over for. At de overhovedet har overlevet de overgreb, nød og pinsler, de har været igennem, kalder på respekt. At de som en konsekvens af den tortur og de pinsler, de har været igennem, har mistet nogle kompetencer og derfor ikke kan bestå nogle prøver, synes jeg er meget forståeligt.

Rigtig mange har været udsat for tortur og lidelse og lider derfor af PTSD – det tror jeg de vil fleste ved. Men et par eksempler på, hvad der ligger bag sådanne begreber kan godt tåle at blive sagt her på talerstolen. Vi læser om skæbner, der har fået ødelagt deres liv og er blevet invalideret efter mishandlinger, der overstiger selv den ondeste fantasi. Nogle sultes næsten til døden, tortureres bestialsk, hænges op, tæskes med geværkolber med kraniebrud og brækkede lemmer til følge – kvæstelser, de end ikke modtager behandling for efterfølgende. Nogle er udsat for fiktive likvideringer og for at se og høre slægtninge tortureres. Andre er voldtaget som straf for ikke at oplyse ægtefællens opholdssted. Vi har også en sag, hvor en person, der ud over sådan tortur også har stået i timevis i afføring til halsen. Nogle har været udsat for sådanne behandlinger i årevis. Der er ikke noget at sige til, at de er kvæstede, og at de har pådraget sig nogle handicap gennem tortur, som har invalideret dem. De fortjener tryghed gennem et nyt statsborgerskab.

Fra socialdemokratisk side skal der lyde et hjerteligt tillykke til alle på dagens lovforslag, uanset den baggrund de er kommet til landet på. Vi støtter derfor lovforslaget.

Kl. 10:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:08

Christian Langballe (DF):

Jeg synes, der hersker lidt tvivl om, hvad Socialdemokratiet egentlig mener. På den ene side siger man, at der skal være nogle kontante krav til at opnå statsborgerskab. På den anden side siger man så også, at statsborgerskabet i sig selv er et integrationsværktøj, og vi har jo lige her for nylig været igennem en førstebehandling, hvor man

ville give automatisk statsborgerskab til folk, der er født og opvokset her i landet og er fyldt 18 år.

Jeg vil egentlig godt have, at ordføreren principielt uddyber, hvad man i grunden mener, med hensyn til at statsborgerskabet er et integrationsværktøj.

Kl. 10:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 10:09

Karen J. Klint (S):

Nu handler dagens lovforslag jo ikke om integration i al almindelighed, men jeg kan godt svare, at statsborgerskab jo også kan være en belønning for, at man er integreret. Man skal jo opfylde nogle betingelser, og det skal man også i fremtiden, og de betingelser er der bestemt ikke slækket på.

Det er for mig at se logisk, at unge, som er opvokset i Danmark og har gennemført den danske folkeskole, selvfølgelig ikke skal til en ekstra danskprøve og selvfølgelig ikke skal til en statsborgerskabsprøve i historie eller i andre forhold, for det har de fået gennem deres folkeskoleforløb. Så for mig at se har de bestået noget af det væsentligste ved statsborgerskabsprøven. Så kan der være andre krav, f.eks. om forsørgelse og sådan noget, men der skal vi jo også arbejde for, at alle unge i Danmark kan forsørge sig selv.

Så jeg har det rigtig godt med, at unge, der i forvejen har de kompetencer, som ligger i nogle af kravene i statsborgerskabsprøven, ikke skal ud og have dem en ekstra gang.

Kl. 10:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 10:10

Christian Langballe (DF):

Altså, det her ligger ikke uden for lovforslaget, al den stund at Socialdemokratiet sammen med Det Radikale Venstre vedholdende har påstået, at statsborgerskabet i sig selv er et integrationsværktøj, hvilket jeg jo så må tolke på den måde, at bare vi tildeler statsborgerskab, bliver folk så glade for at modtage det, at de uden videre lader sig integrere, og jeg synes jo, det er naivt og dumt at tro på, at det er sådan.

Det, jeg jo egentlig bad om, var en principiel udredning af, hvad Socialdemokraterne mener med at sige, at statsborgerskabet er et integrationsværktøj.

Kl. 10:11

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 10:11

Karen J. Klint (S):

Sådan en udredning kan man ikke give på 30 sekunder. Men det, jeg kan sige, er, at netop statsborgerskabet jo ikke er noget, man får foruds – det er noget, man får efterfølgende, og dermed er statsborgerskabet også et bevis på, at de borgere, der har søgt statsborgerskab, ønsker at være integreret i det danske samfund. Så statsborgerskabet er et integrationsværktøj.

Kl. 10:11

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Christian Langballe.

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Når vi nu behandler det her lovforslag om indfødsret og statsborgerskab, må man sige, at der hersker vidt forskellige og modsatrettede forestillinger om, hvad Danmark er, og hvad det at være statsborger i Danmark betyder.

Kommunisterne fra Enhedslisten og den kulturradikale elite, som er repræsenteret af Det Radikale Venstre, betragter Danmark som en festivalplads og en tilfældig plet på landkortet, hvor alle bare kan komme og slå sig ned, hæve sociale ydelser og te sig, som de har lyst til. Der er tale om en åben invitation til hele verden, men lader så i øvrigt med en overdreven flot gestus danskerne om at betale regningen, både økonomisk, men også samfundsmæssigt og kulturelt.

Sagen er jo, at vores land på grund af den masseindvandring, som er foregået i de forrige årtier, har været udsat for en drastisk og på mange måder ødelæggende forandring, som vi ikke blot i dag, men også navnlig i forhold til vores børn og børnebørn og oldebørn kommer til at betale regningen for.

Vi har i Dansk Folkeparti sagt nej til den udvikling og gjort, hvad vi kunne for at rette op på det ødelagte, men det er jo sådan inden for politik, at det er mandaterne og stemmerne, der tæller, hvis det skal lykkes.

Et eksempel på festivalmentaliteten, som præger regeringens politik, er det forhold, at de betingelser og krav, der skal til at opnå dansk statsborgerskab, er blevet lempet og lempet. På det seneste har man fremsat lovforslag om, at hvis man er født og opvokset i landet, kan man faktisk automatisk få statsborgerskab, når man er fyldt 18.

Sagen er, at man opfatter statsborgerskabet som et integrationsværktøj. Man påstår naivt, at bare vi i Danmark tossegodt og naivt kaster statsborgerskaber i grams, vil dem, der får det, blive så glade for Danmark, at de lader sig integrere i det danske samfund med det samme. Man siger mod al erfaring, at det at tildele statsborgerskab gør, at de pågældende lader sig integrere i Danmark. Det er måske rigtigt nok i nogle tilfælde, men i mange tilfælde helt forkert.

Vi siger det modsatte. Vi siger, at statsborgerskabet er kronen på værket, og at det kun kan opnås, hvis den enkelte har gjort sig fortjent til det. Der skal være nogle kontante betingelser og krav, der skal opfyldes, hvis man vil opnå statsborgerskab. En af de afgørende betingelser for at blive integreret i det danske samfund er sproget. Det er jo så at sige fundamentet for, at vi overhovedet kan tale sammen. Her har regeringen slækket på kravet til sprogkundskaber, hvilket er den helt forkerte vej at gå. Sprogkravene burde selvfølgelig strammes.

Vi siger nej til forslaget, og vi gør det så også af en anden grund. Vi kan ikke stemme for et forslag om indfødsret, så længe der er statsløs på lovforslaget, som opnår statsborgerskab i kraft af statsløsekonventionen og altså ikke opfylder nogen af de betingelser, som alle andre må opfylde. Så vi stemmer nej.

Kl. 10:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der er ingen spørgere. Den næste ordfører er Det Radikale Venstres ordfører, fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

En af de allerbedste ting ved at være indfødsretsordfører er, at man to gange om året kan få lov til at stå her på Folketingets talerstol og byde en masse mennesker velkommen til vores danske fællesskab, som de jo har været en del af et stykke tid, men nu får de også de samme rettigheder, og de får de samme pligter som alle os andre.

Det er en meget stor ting at få nyt statsborgerskab, ikke mindst fordi man, som reglerne er i dag, så samtidig giver afkald på sit tidlige statsborgerskab. Det er rigtig svært for mange mennesker, og det kan jeg på alle måder sætte mig ind i. Jeg ville selv have utrolig svært ved at opgive mit danske statsborgerskab, hvis jeg boede i et andet land, som jeg også gerne ville være en del af. Derfor er det så glædeligt, at det nu ser ud til, at et meget stort flertal i Folketinget er med på at indføre muligheden for, at man kan have statsborgerskab i mere end ét land. Det glæder vi os meget over i Radikale Venstre.

Men i dag gælder det de 679 mennesker plus deres børn, og alle dem ønsker vi hjerteligt tillykke med det danske statsborgerskab, og så glæder vi os rigtig meget til på søndag, hvor vi skal feste med og personligt lykønske de mange, som fik dansk statsborgerskab sidste år.

Kl. 10:17

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Det Radikale Venstres ordfører. Den næste ordfører er SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak. Når man deltager i statsborgerskabsdagen her i Folketinget, og den løber jo af stabelen her i den kommende weekend, bliver man virkelig klar over, hvor mange forskellige historier, der knytter sig til det at have et ønske om at blive statsborger i Danmark. Der kommer folk fra alle dele af verden. Det er lige fra pensionisten, som har boet hele sit liv i Danmark, men oprindelig er fra Norge, til flygtningen fra Afghanistan, der nu endelig slipper igennem nåleøjet og får statsborgerskab i Danmark. Det er virkelig festligt og fornøjeligt, og det er en stor dag for mange af dem, fordi det er noget, de har stræbt efter i rigtig mange år.

Derfor synes jeg også, at vi her fra talerstolen skal ønske tillykke her i dag til dem, som er sluppet igennem nåleøjet og har opnået det særlige at få et statsborgerskab i Danmark. De fleste af dem har allerede boet i Danmark i rigtig mange år, men de har samtidig også gjort, hvad de kunne for at være i arbejde eller under uddannelse, være selvforsørgende, lære dansk, og så har de først og fremmest heller ikke involveret sig i kriminalitet. Så der er nogle betingelser, som de har opfyldt, og som har gjort, at de nu kan kalde sig danske statsborgere. Så her fra talerstolen skal der lyde et tillykke fra SF. Vi glæder os til statsborgerskabsdagen i Folketinget, hvor vi skal se rigtig mange af dem, som vi har givet lov til at blive statsborgere igennem det seneste år.

Kl. 10:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til SF's ordfører. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det her er jo en rigtig god dag for de 679 voksne og deres børn, som nu endelig har fået statsborgerskab i Danmark. Og når jeg siger »endelig«, er det, fordi det er rigtig, rigtig svært at få statsborgerskab i Danmark, også selv om det heldigvis er lykkedes sammen med regeringen at lave nogle lidt mere menneskelige regler. Vi taler om mennesker, som for manges vedkommende har knoklet med at leve op til danskprøven, knoklet med at leve op til indfødsretsprøven. Jeg må sige, at jeg har talt med rigtig mange pæredanske gymnasieelever, som havde ualmindelig store problemer med at bestå den prøve, som man skal bestå for at få statsborgerskab i Danmark, men dem her er det lykkedes for, og det er jo rigtig dejligt for dem.

Ud over at have brugt meget tid på at leve op til kravene, har de også ventet længe på sagsbehandling. Der er 14-16 måneders sagsbehandlingstid – hvis ikke mere. Det er, synes jeg, selvfølgelig helt uacceptabelt. Vi har sammen med regeringen afsat 10 mio. kr. til at gøre sagsbehandlingstiden kortere. Indtil videre går det ikke supergodt med det. Vi har en aftale om, at der ved udgangen af 2014 skal være et såkaldt servicemål for sagsbehandlingstiden på 7 måneder. Det håber vi naturligvis rigtig meget kommer til at blive til virkelighed.

Jeg vil også sige, at de, der følger med på det her område, måske har lagt mærke til, at der er meget få personer på det her lovforslag, i forhold til hvad der plejer at være. Der er faktisk betydelig færre, end der var, dengang det var VK, der havde magten. Og det kan jo være sådan lidt underligt, dels fordi der faktisk er afsat de her 10 mio. kr. til at skabe en bedre og hurtigere sagsbehandling, dels fordi vi jo har gjort det lettere at få statsborgerskab. Der er nogle af de der helt tossede regler, som gjaldt i VKO-tiden, som er blevet fjernet. Så der burde jo sådan set være flere mennesker på det her lovforslag.

Vi har stillet skriftlige spørgsmål fra Enhedslistens side til regeringen for at få en forklaring på, hvorfor der er så få, og jeg er sikker på, at justitsministeren vil bruge noget tid på talerstolen på at komme med nogle forklaringer på, hvorfor det ser ud, som det gør. For det fremstår ærlig talt ret underligt.

Jeg er glad for, at fru Karen J. Klint fortalte lidt om, hvad det er for nogle mennesker, som også er på det her lovforslag. For som fru Karen J. Klint ganske rigtigt sagde, er der nogle, der får dispensation fra de her svære, svære krav, som man skal leve op til, og det er bl.a. mennesker, som er flygtet fra krig, som har været udsat for tortur, og som desværre er blevet skadet for livet. Heldigvis – og det er ikke så tit, jeg roser regeringen – heldigvis er det sammen med den her regering lykkedes at få nogle regler, hvor man i lidt højere grad tager hensyn til f.eks. de mennesker, som har været udsat for voldsom tortur, og for hvem det derfor ikke er en mulighed at komme til at kunne bestå så svære prøver, som man faktisk kan bestå for at få dansk statsborgerskab, også selv om man har boet her i årevis. Det synes jeg er positivt.

Kl. 10:22

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen spørgsmål, og den næste ordfører er Liberal Alliances ordfører, fru Mette Bock. Værsgo.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. I Liberal Alliance deler vi den opfattelse, at det at opnå et statsborgerskab er noget ganske særligt, og at der derfor skal stilles store krav til de mennesker, som ønsker at blive danske statsborgere. Af samme grund stemte vi faktisk imod det lovforslag, som regeringen fremsatte før jul, hvor man slækkede på sprogkravene og på kravene til selvforsørgelse.

I Liberal Alliance mener vi faktisk, at kravene skal øges. Vi ønsker f.eks., at man sammenhængende skal have været selvforsørgende i 5 år, inden man kan opnå et statsborgerskab. Men det er en politisk diskussion, som kører et andet sted, og vi vil fra Liberal Alliances side fortsat arbejde for at få strammet kravene til, hvad der skal til for at opnå dansk statsborgerskab. Vi mener faktisk, at man, hvis man havde stillet de krav, som Liberal Alliance ønsker gennemført, tilbage fra 1970'erne, så på ingen måde ville have stået med de store problemer på integrationsområdet, som man står med i dag.

Men lad den diskussion køre ved siden af; de mennesker, som i dag står på L 179, er mennesker, som til punkt og prikke opfylder de gældende krav – i et retssamfund må det naturligvis være sådan, at opfylder man de krav, der skal til for at opnå dansk statsborgerskab, så får man også tildelt et dansk statsborgerskab.

Derfor stemmer Liberal Alliance for, og vi glæder os ligesom de andre partier til statsborgerskabsdagen på søndag, hvor vi kan sige velkommen til de mennesker, som blev optaget i forbindelse med den sidste lov.

Kl. 10:23

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er vi nået til De Konservatives ordfører, hr. Tom Behnke. Værsgo.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Også fra konservativ side skal der lyde positive røster i forhold til lovforslaget her; vi kan støtte lovforslaget, som jo går ud på at tildele en række personer dansk statsborgerskab – en række personer, som har *ønsket* at få et dansk statsborgerskab. Det er jo sådan set positivt, at vi lever i et land, hvor der er andre, der har lyst til at være og få statsborgerskab – det synes jeg det er rart at der er nogen der gerne vil.

Det, der så også er godt, er, at de, der er på lovforslaget her, rent faktisk lever op til de krav og kriterier, som vi stiller i forhold til at få dansk statsborgerskab. For et dansk statsborgerskab er jo ikke noget, man bare lige får; det er noget, man skal gøre sig fortjent til, man skal bestå nogle forskellige prøver osv. Det har ansøgerne på lovforslaget her så gjort, de er derfor kommet på lovforslaget, og det behandles i dag i Folketinget. Og der skal her fra konservativ side også lyde et tillykke til dem, der er på lovforslaget; vi ser frem til en hurtig udvalgsbehandling, og at vi kan få vedtaget lovforslaget.

Så vil jeg også lige nå at kippe med flaget i forhold til vores arrangement på søndag, nemlig statsborgerskabsdagen, som jeg synes er en rigtig god tradition vi har fået indført, hvor vi som Folketing, som parlament, byder nye statsborgere velkommen her, hvor man kan komme ind og få en mere officiel velkomst, og hvor man også kan få lov til at se Folketinget og hilse på de politiske partier. Det synes vi er en rigtig god tradition, som vi håber kan blive ved også i fremtiden.

Kl. 10:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til De Konservatives ordfører, og så er det justitsministeren. Værsgo.

Kl. 10:25

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Det er vist egentlig ikke rigtig kutyme, at justitsministeren går på talerstolen afslutningsvis i forbindelse med, at der er mennesker, som optages på lovforslaget, men jeg har valgt at gøre det i dag, fordi der er blevet rejst nogle spørgsmål vedrørende antallet af mennesker, som er på lovforslaget, som er mindre, end det var under den borgerlige regering, og det har jeg ikke hørt mange borgerlige kritisere mig for, men jeg har alligevel syntes, at det var en god idé at komme op og give en forklaring.

Det skyldes jo først og fremmest, at vi – regeringen og Enhedslisten – har lavet en aftale om at lave en bedre sagsbehandling, få en bedre kvalitet i sagsbehandlingen. Det har betydet, at vi har omlagt nogle forskellige arbejdsprocesser, hvor man skal bruge noget mere tid på de enkelte sager, fordi man i stedet for tidligere, hvor de måske gav et glat afslag, nu skal indhente yderligere lægelige oplysninger, og man skal prøve sagerne, og man skal vejlede dem på en anderledes måde. Det har det taget noget tid at løbe i gang, men bare for at sige det, som det er, vil jeg sige, at vi jo har tilført Indfødsretskontoret rigtig mange yderligere ressourcer, og de arbejder i Udlændingestyrelsen massivt på at få nedbragt sagsbehandlingstiden, sådan at den prop, man kan sige der har været i systemet, forsvinder. Og

derfor vil det med de nye krav og den nye måde at processe sagerne på selvfølgelig også se anderledes ud, når vi kommer længere frem. For vi har lavet en aftale om at gøre det lettere for eksempelvis de mennesker, som har det svært, at få statsborgerskab, og det er vi selvfølgelig i gang med.

Kl. 10:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af pointsystemet for ægtefællesammenføring m.v.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2014).

Kl. 10:27

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren. Værsgo.

Kl. 10:27

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Vi skal til at behandle et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, hvor regeringen pålægges inden udgangen af 2014 at fremsætte et lovforslag, som vil føre reglerne for ægtefællesammenføring tilbage til det, som var gældende, da VKO tabte valget i september 2011.

Det kommer næppe som en overraskelse for forslagsstillerne, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Regeringen gennemførte i 2012 en gennemgribende revision af reglerne på ægtefællesammenføringsområdet, og udgangspunktet for regeringens udlændingepolitik og dermed også for de nye regler om ægtefællesammenføring er, at der skal være tale om et robust og retfærdigt regelsæt.

Udlændingepolitikken skal også fremme integrationen. Derfor skal udlændinge, der ønsker at være en del af det danske samfund, mødes med rimelige og gennemskuelige krav, som er retfærdige og ikke unødvendige og ekskluderende.

På familiesammenføringsområdet er det vigtigt for regeringen, at reglerne understøtter, at de udlændinge, der kommer her til landet som led i ægtefællesammenføring, bliver godt integreret, og at der stilles klare krav om en aktiv indsats for egen integration i det danske samfund. Netop derfor fjernede regeringen pointsystemet, som den tidligere regering havde indført i sommeren 2011.

Pointsystemet gik som bekendt ud på, at en udlænding, der ønskede at blive ægtefællesammenført, skulle dokumentere erhvervsfering, uddannelse eller sprogkundskaber forud for en eventuel ægtefællesammenføring. Pointsystemet skabte dermed en unødvendig barriere for herboendes adgang til at få en udenlandsk ægtefælle her til landet, og det var udtryk for en urimelig forskelsbehandling.

Ægtefællesammenføring var under pointsystemet, medmindre særlige grunde talte imod, betinget af, at en udlænding opnåede mindst 60 point, hvis udlændingen var herboende og den herboende var over 24 år, og mindst 120 point, hvis udlændingen eller den herboende var under 24 år. Der blev som nævnt bl.a. givet point for erhvervs erfaring, sprogkundskaber og uddannelse, herunder blev der eksempelvis givet 40 point for en udenlandsk erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, som var på niveau med en dansk erhvervsuddannelse. Hvis ansøgeren havde færdiggjort en kandidatuddannelse, som var på niveau med en dansk kandidatuddannelse, gav det 80 point, mens en færdiggjort kandidatuddannelse fra et universitet, der var anerkendt som værende blandt de 50 bedste i verden, gav 100 point.

Pointsystemet medførte altså, at universitetsuddannede fik flere point for deres uddannelse, end håndværkere fik for deres uddannelse, og det gjorde sig særligt gældende, hvis ansøgeren havde læst på et eliteuniversitet. Der var og bliver tale om uddannelsessnobberi baseret på en tankegang om, at det skulle være finere at have en boglig uddannelse end at have en erhvervsfaglig uddannelse. Pointsystemet vurderede dermed mennesker på en måde, som regeringen ikke kan stå inde for, og afskaffelsen af pointsystemet står regeringen derfor fuldstændig på mål for.

Beslutningsforslaget indeholder herudover en række forskellige påstande, som jeg gerne vil forholde mig til. Det anføres bl.a., at der er sket en voldsom stigning i antallet af ansøgninger om familiesammenføring under den nuværende regering. Som altid afhænger det jo af, hvad man sammenligner med.

Hvis man sammenligner med 2010, hvor VKO havde været ved magten i 8 år, oplever man, at der hverken er sket nogen nævneværdig stigning i antallet af ansøgninger eller antallet af tilladelser. Og når reglerne overordnet førte tilbage til det, som var gældende i 2010, er det jo sådan set ikke overraskende, at 2013-tallene ligner 2010-tallene.

Ser man bort fra ansøgninger om familiesammenføring fra syriske statsborgere, var det faktisk færre, der søgte om familiesammenføring i 2013, end det var i 2010. Derfor er det heller ikke rigtigt, når det påstås, at regeringens politik har gjort det attraktivt at søge om familiesammenføring i Danmark, medmindre man da mener, at de regler, som var gældende de første 8 år, hvor VKO sad ved magten, også gjorde det attraktivt at søge familiesammenføring i Danmark.

Dernæst forstår man ud fra bemærkningerne til forslaget, at det i særdeleshed og i særlig grad er en såkaldt ikkevestlig indvandring som følge af familiesammenføring, som forslagsstillerne er bekymrede for. Kigger man på ansøgningsstatistikkerne i 2013, ser man, at der var flest thailandske statsborgere, der søgte om familiesammenføring; dernæst var det syriske statsborgere, hvilket næppe kræver nogen nærmere forklaring, og som afrunding på toptre var det filippinske statsborgere. Andre lande i topti inkluderer Kina, USA og Vietnam.

Kl. 10:32

Bevæger vi os væk fra familiesammenføringsområdet og ser generelt på antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, er det værd at fremhæve, at langt størstedelen af de udlændinge, der kom til Danmark i 2013, flyttede til Danmark; de kom fra vestlige lande, og langt størstedelen kom for at arbejde eller studere her i landet. Ud af det samlede antal meddelte opholdstilladelser i 2013 udgjorde tilladelser til familiesammenførte kun ca. 8,5 pct.

Som sagt er det afgørende for regeringen, at de udlændinge, der bliver ægtefællesammenført her i landet, er og forbliver selvforsørgende; det er centralt både i et integrationsperspektiv og i et samfundsøkonomisk perspektiv. Regeringen har derfor fastholdt selvforsørgelseskravet, som medfører, at en opholdstilladelse på baggrund af ægteskab som udgangspunkt er betinget af, at den herboende person i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modta-

get forsørgelsesydelse efter integrationsloven eller efter lov om aktiv socialpolitik.

Selvforsørgelseskravet indebærer endvidere, at forlængelse af den udenlandske ægtefælles opholdstilladelse som udgangspunkt er betinget af, at ingen af ægtefællerne modtager en sådan offentlig hjælp. Det gælder, indtil den udenlandske ægtefælle har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet. En sådan tidsubegrænset opholdstilladelse kan tidligst opnås efter 5 års lovligt ophold i Danmark.

Selvforsørgelseskravet medfører således som udgangspunkt, at den herboende ikke kan modtage disse forsørgelser i mindst 8 år – 3 år før tilladelsen meddeles, og 5 år efter. Tilsvarende kan ægtefællen til den herboende heller ikke modtage sådanne ydelser, før vedkommende måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der stilles med andre ord særdeles håndfaste krav om selvforsørgelse som betingelse for ægtefællesammenføring, og kravet fastholdes også, efter at tilladelsen er meddelt.

Endelig fremgår det af forslaget, at forslagsstillerne gerne vil have genindført klageadgangen til ressortministerier i en række udlændingesager og indført en undtagelsesbestemmelse, som ministeren kan bruge til at bremse eller udskyde udvisning af en udlænding med i sjældne og særlige sager.

Jeg forstår forslaget sådan, at forslagsstillerne ønsker, at ministeren skal kunne gribe ind i eksempelvis sager, der ligner sagen om den thailandske pige Im Nielsen, som var meget omtalt i efteråret. Og jeg vil gerne slå fast med det samme, at sådan en undtagelsesbestemmelse er jeg dybt uenig i.

Vi har jo gjort det, at vi har oprettet et uafhængigt nævn, som skal behandle klager over afgørelser om bl.a. familiesammenføring, og det har vi netop gjort, fordi vi ville øge retssikkerheden og mindske risikoen for politisk indblanding i enkeltsager. Derfor vil jeg også gerne minde forslagsstillerne om, at Udlændingenævnet på samme måde, som ministeriet gjorde før oprettelsen af nævnet, træffer afgørelse på baggrund af de regler, som Folketinget har vedtaget. De afgørelser, som udlændingemyndighederne træffer, skal derfor være inden for lovens rammer, og det skal være i overensstemmelse med den praksis, som myndighederne har fastlagt.

Ideen om at indføre en regel, hvorefter ministeren efter forgodtbefindende kan gribe ind i konkrete sager, der behandles af et uafhængigt nævn, er derfor på kanten af det absurde. Det kunne selvfølgelig være nemt og rart at have sådan en nødbremse. Men ønsker man en ordening med et nævn, som er uafhængigt, så længe ministeren er enig i de afgørelser, som nævnet træffer, men ikke er det, hvis nævnet træffer en forkert afgørelse, så ministeren kan lave den om, så er det jo på kanten af det absurde. En sådan ordening findes jo sikkert i mange andre, lidt mindre demokratiske regimer, og den ville da også utvivlsomt være praktisk for den siddende minister og for regeringen. Men jeg har det mere end ualmindelig svært ved at se, at det skulle indebære nogen som helst form for retssikkerhedsmæssig forbedring for borgerne.

Så alt i alt er det vel lige lidt mere betryggende, hvis der er et politisk ønske om at gribe ind og ændre nogle regler, hvis man synes, at man har set, at der er et hul i en lov, som man gerne vil gøre noget ved, at der så sker sådan en ændring gennem en lov, der kan vedtages i Folketinget, og sådan at den også kommer til at gælde for andre i samme situation.

Så lad mig til sidst opsummere ganske kort: Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget, fordi regeringen mener, at de gældende ægtefællesammenføringsregler er robuste og rimelige, og fordi pointsystemet byggede på en urimelig forskelsbehandling. Tak.

Kl. 10:36

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til justitsministeren. Der er to spørgere. Den første er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:37

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kan forstå, at ministeren mener, at Dansk Folkepartis beslutningsforslag har karakter af noget, der sådan normalt ville være fremme i diktaturstater. Det er sådan en meget speciel bemærkning, som ministeren en gang imellem excellerer i. Den ved jeg ikke om ministeren vil fastholde, det er lidt specielt. Så må man antage, at Danmark, frem til at man afskaffede ministerens mulighed for at gribe ind, som man vist gjorde i 2011 eller 2012, så vidt jeg husker, var noget, der mindede om en diktaturstat. Det er jo en interessant påstand, men sådan er der så meget fra ministerens side.

Ministeren taler jo om, at vi skal have sådan en robust og retfærdig udlændingepolitik i Danmark. Det er jo sådan nogle fine ord, som kommer med jævne mellemrum fra forskellige ministre og nu altså også fra denne justitsminister. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det egentlig dækker over. Altså, når indvandringen f.eks. stiger på asylområdet og den stiger på greencardområdet og den stiger i det her tilfælde på familiesammenføringsområdet – den stiger på en lang række områder – er det så det, der er udtryk for en robust og retfærdig udlændingepolitik?

Kl. 10:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 10:38

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, at spørgsmålet er mærkeligt, fordi hvad er det, der bliver postuleret? Jo, at indvandringen stiger på en række områder, herunder asylområdet. Altså, asylreglerne er jo et regelsæt for sig. Danmark er forpligtet af – og jeg synes også, at det godt, at vi er forpligtet af – at hjælpe mennesker, som er i nød, men der er ikke i den her regerings levetid blevet ændret et komma i, hvad der skal til for at blive tildelt asyl, så det vil sige, at man skal opfylde præcis de samme krav for at få asyl i Danmark under den her regering, som man skulle i VKO-tiden. Der er ikke ændret et komma.

Det, der er ændret noget ved, er, at der bl.a. er en konflikt i Syrien, som selvfølgelig betyder, at der er flere mennesker, som søger beskyttelse, og der er derfor flere i vores asylsystem, som ønsker deres sag behandlet. Men samtidig vil jeg også gerne slå fast, at vi faktisk sidste år hjemsendte mange flere, end man gjorde under den tidligere regering, af dem, som er afviste asylansøgere. Vi var oppe på helt op imod 1.300 sidste år af dem, som var kommet til landet, som havde søgt asyl, men som vi har vurderet at de ikke havde grundlag for at få. Dem er vi også lykkedes med at få til at rejse tilbage til deres hjemland.

Så jeg synes, at det er et lidt mærkeligt spørgsmål, som Dansk Folkeparti stiller. Vi har ikke ændret et komma i forhold til asyl. Jeg sagde heller ikke diktaturstat, jeg sagde: mindre demokratisk. I min verden er der måske en lillebitte smule forskel.

Kl. 10:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 10:39

Martin Henriksen (DF):

Ministeren svarer jo ikke rigtig på spørgsmålet. Det var jo sådan set et forholdsvis enkelt spørgsmål, som jeg stillede. Jeg spurgte jo, om det er udtryk for en robust og en retfærdig udlændingepolitik, når vi kan se, at indvandringen på asylområdet, på greencardområdet og i det her tilfælde på familiesammenføringsområdet bare stiger og stiger. Er det det, der i regeringens optik er udtryk for en robust og retfærdig udlændingepolitik, når indvandringen fra lande stiger, og det

tilmed er fra lande, hvor vi ved, at det altså skaber en lang række integrationsproblemer? Er det det, der er robust og retfærdigt, og hvad er det, der gør det robust, og hvem er det egentlig, det er retfærdigt over for? Det er sådan set det, der er spørgsmålet. Så hvad er sådan definitionen på regeringens robuste og retfærdige udlændingepolitik?

I forhold til det der med asylområdet vil jeg sige, at det jo ikke er raketvidenskab, at der er rigtig mange mennesker ude i den store verden, som vil leve op til kriterierne for at være individuelt forfulgte, og jo mere attraktivt man gør det at komme til Danmark, jo flere kommer der, og derved vil der også være flere og flere, der lever op til de kriterier, som er gældende. Det ved ministeren jo godt, men hvis ministeren kunne svare på spørgsmålet, ville det være alle tiders.

Kl. 10:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren, og ministeren får lidt længere tid end efter reglerne, for det fik spørgeren faktisk også.

Kl. 10:40

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg skal prøve at svare. Der er mange spørgsmål i et, og jeg har 29 sekunder tilbage.

Sidste år steg antallet af asylansøgere i Danmark med 22 pct. Til sammenligning steg det med 70 pct. i Tyskland. Det er bare for at understrege, at der altså ikke er sådan en pullfaktor, som gør sig gældende, så Danmark er det sted, hvor alle helst vil hen. Rent faktisk er der andre lande, man søger mere mod.

Derefter vil jeg sige: Har vi en robust og retfærdig udlændingepolitik? Ja, det synes jeg vi har. Vi stiller krav om selvforsørgelse, vi stiller krav om, at folk skal ville lade sig integrere, om at man aktivt skal medvirke til den integration, at man skal leve op til krav for at få statsborgerskab. Men vi har gjort det, som Dansk Folkeparti jo er meget uenig i, nemlig at vi har fjernet nogle af de der meget rigide krav, herunder det uddannelsessnobberi, som vi lige nu behandler, og som Dansk Folkeparti gerne vil have genindført, hvor Dansk Folkeparti synes, at mennesker er finere, hvis de har taget en boglig uddannelse, end hvis de bare har taget en erhvervsfaglig uddannelse, og sådan noget snobberi står regeringen altså ikke inde for, og derfor siger vi nej til Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 10:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre, så hr. Karsten Lauritzen har ordet.

Kl. 10:41

Karsten Lauritzen (V):

Som sædvanlig fifler justitsministeren en smule med tallene, og det vil mit spørgsmål gå på. Ministeren siger, at det præcis er det samme antal, der kommer ind via familiesammenføring som under VK-regeringen, inden vi lavede pointsystemet. Det er jo rigtig nok, at man godt kan kigge på tallene. I 2010 var det 4.768, og i 2013 var der 5.105, som fik familiesammenføring. Jeg vil så sige, at vi lavede det system ud fra et ønske om, at der var færre, som kunne få familiesammenføring. Men fair nok, lad os holde fast i det.

Der, hvor man med en saglig grund kan anlage ministeren, er, hvis man kigger på, hvor væksten har været henne. Og der er altså forskel på, hvem der blev familiesammenført under den tidligere regering, og hvem der bliver familiesammenført under den her regering. F.eks. er der sket en kraftig stigning i antallet fra Afghanistan, Somalia og Pakistan, og jeg synes, at justitsministeren skulle forholde sig til, at de regler, ministeren har indført, altså sikrer familiesammenføringer fra en række lande, hvor mange har noget svært ved at

integrere sig. Sådan var det ikke med det pointsystem, som VK-regeringen havde. Og jeg vil godt høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at det forholder sig sådan.

Kl. 10:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 10:42

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, det er på kanten af det uhæderlige at sige, at jeg fifler med tallene. Det vil jeg egentlig gerne starte med at slå fast.

Så vil jeg gerne kommentere det, som hr. Karsten Lauritzen startede med at sige, nemlig at der var et politisk ønske om færre familiesammenføringer. Der tror jeg at den her regering ser sådan på det, at vi gerne vil have de familiesammenføringer, der kan lade sig gøre, hvor familierne er i stand til at sørge for en vellykket integration, og hvor vi ikke vægter det som finere, at et menneske har taget en uddannelse på et eliteuniversitet, end hvis man bare er sygeplejerske. Sådan ser vi måske bare forskelligt på tingene.

Men til spørgsmålet om, hvorfor der kommer mennesker hertil som familiesammenførte fra nogle af de lande, hvor ægtefællen er givet asyl, er svaret det såre simple, at der er nogle særlige regler: Hvis en herboende ægtefælle har fået flygtningestatus, har man ret til at få en ægtefællesammenføring, og det gælder selv de mennesker, som under den borgerlige regering er blevet givet en flygtningestatus i Danmark. De kan være fra Somalia, de kan være fra Syrien, og de kan være fra Afghanistan, men når de først har fået en ret til at være her, går de uden om de andre regler. Hvis man har en ægtefælle eksempelvis i en flygtningelejr i Jordan, har man ret til at få vedkommende hertil, og det gælder også for de flygtninge, som blev givet asyl under den borgerlige regering.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 10:44

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Så lad os tage et konkret eksempel, nemlig Somalia. Der er ikke sket noget specielt i forhold til flygtningestrømmen fra Somalia, men der er sket en kraftig stigning fra 2010 til 2013. I 2010 var der 61, og i 2013 var der 247. Og forklaringen på den stigning kan kun være de ændrede regler. Og jeg synes da, at justitsministeren skulle stille sig på mål for det og sige: Produktet er familiesammenføring fra Somalia, og det synes vi ingen problemer der er i; integrationsmæssigt lemper vi reglerne, og det er så resultatet.

Det er fair nok, og der er vi så uenige, men at ministeren siger, at det, vi har nu, er det samme som under VK-regeringen, er ikke rigtigt.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 10:44

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jo, det er det, for der er præcis de samme internationale krav om, at man, hvis man har flygtningestatus i Danmark, har krav på at få sin ægtefælle til landet. Det er der ikke ændret noget som helst ved.

Til spørgsmålet om Somalia vil jeg sige, at det selvfølgelig er et godt spørgsmål at tage frem, for der er jo tale om et land, hvor der været borgerkrig og en situation, som har været meget uoverskuelig, men hvor tingene også kan siges at være i bedring. Derfor har vi lige nu nogle afviste asylansøgere, som vi gerne vil have til at rejse tilba-

ge, og vi arbejder på at få etableret den kontakt for at lave modtage- og reintegrationscenter i Somalia. Så situationen i Somalia har jo forandret sig, og der er også områder, hvorfra vi ikke længere tager imod flygtninge. Vi betragter ikke alle, der kommer fra Somalia, som forfulgte, og vi prøver også at få nogle af dem til at rejse tilbage.

Men kravet om ægtefællesammenføring til flygtninge er der altså ikke ændret et komma ved.

Kl. 10:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Vi har et spørgsmål mere, og det er fra hr. Christian Langballe. Værsgo.

Kl. 10:45

Christian Langballe (DF):

Altså, nu hører jeg til en af dem, der mener, at pointsystemet var aldeles glimrende, og så kan justitsministeren sige uddannelsessnobberi nok så mange gange, men det lader mig egentlig kold. Men jeg vil godt lige vide, om det virkelig er rigtigt, at ministeren påstår f.eks. i forhold til tilgangen fra Somalia, at afskaffelsen af pointsystemet ikke har haft nogen effekt i det forhold. Altså, det, som jeg ligesom hører ministeren sige, er, at det ikke har haft nogen effekt på de familiesammenføringer, der er sket – både i forhold til at de nu kommer fra andre lande, men også at der er en kraftig stigning, bl.a. fra Somalia.

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 10:46

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, vi skal holde øjnene på bolden her. Som jeg nævnte i min tale, er det sådan, at ud af de opholdstilladelser, der er givet, står familiesammenføringerne for 8,5 pct., og jeg tror godt, hr. Christian Langballe ved, at det nok ikke er de fleste af dem, som er kommet til Danmark fra Somalia, som har en uddannelse fra et eliteuniversitet. Men ud af de 8,5 pct., som altså er dem, som er omfattet – og det har jeg jo redegjort for her – kommer de fleste, som kommer hertil og får en ægtefællesammenføring og får opholdstilladelse, fra vestlige lande. De kommer også fra andre lande, de kommer fra Vietnam, fra Kina, fra USA, men de kommer også fra nogle af de lande, hvor der typisk er flygtninge. Men de fleste, som kommer hertil, er folk, som gerne vil arbejde, som gerne vil lade sig integrere, og som kan bidrage til samfundet. Og så er der flygtningedelen, som har sit eget spor.

Kl. 10:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 10:47

Christian Langballe (DF):

Ja, så blev der sådan set ikke svaret på det, jeg spurgte om, hvilket jeg egentlig synes er mærkeligt, for det var da ganske enkelt. Altså: Har afskaffelsen af pointsystemet betydet, at der kommer flere fra bl.a. Somalia eller ikke?

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg egentlig synes, det er mærkeligt at tale om uddannelsessnobberi, eliteuniversiteter og alt muligt andet, når regeringen jo samtidig mener – må jeg gå ud fra – at det er godt at have en uddannelse, og at det er godt at have et håndværk. Altså, jeg synes da, det er en besynderlig måde at anskue tingene på.

Det er da helt klart, at det pointsystem har gjort, at folk nemmere har kunnet blive integreret. Og jeg vil altså sige, at jeg synes, vi skylder danskerne og også vores efterkommere, at det her foregår på

en ordentlig måde, så vi ikke ender med det, der var tilbage i 1983 med den katastrofale udlændingelov, der blev indført dengang.

Kl. 10:48

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ministeren.

Kl. 10:48

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg ved ikke, om jeg kan forstå, hvorfor hr. Christian Langballe synes, det er mærkeligt, at jeg taler om uddannelsessnobberi, for det var jo præcis det, som hr. Christian Langballes parti fik indskrevet i den tidligere lov, nemlig at man skulle have lettere ved at komme til Danmark, hvis man havde en universitetsuddannelse, end hvis man bare havde en faglig uddannelse.

Jeg bliver stillet nogle meget konkrete spørgsmål om betydningen for tilladelser i forhold til Somalia, og jeg vil egentlig gerne bede om at få dem på skrift, for jeg har jo ikke alle oplysninger om Somalia med her. Men som et slag på tasken vil jeg sige, når jeg bliver spurgt til, om der er flere fra Somalia, som har fået adgang, i forbindelse med at der er det her uddannelsessnobberkrav med pointsystemet, at min formodning vil være, at de fleste, som kommer fra Somalia, netop kommer via det andet regelsystem, som handler om, at man har fået flygtningestatus i Danmark, og at man dermed også har ret til at få sin ægtefælle hertil, og så kører man ad et andet spor. Men jeg vil meget gerne bede om at få det på skrift, så jeg kan give et konkret og meget præcist svar.

Kl. 10:49

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerne. Den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Martin Geertsen. Værsgo.

Kl. 10:49

(Ordfører)

Martin Geertsen (V):

Tak for det. Mennesker, der kan og vil bidrage til det danske samfund, skal i sagens natur være velkomne i Danmark. Men at bidrage forudsætter også, at man lærer sproget, at man accepterer danske, vestlige værdier og udviser medborgerskab, samt at man ikke ligger det danske samfund unødigt til last. Ledetråden i den politik, som VK-regeringen i tæt samarbejde med Dansk Folkeparti førte i sin regeringstid, var da derfor også at sikre, at det i højere grad, end det tidligere havde været tilfældet, var udlændinge, som kunne bidrage til fællesskabet, der kom til Danmark, samt at sikre en bedre integration af de mennesker, der kom hertil.

Efter vores opfattelse er den kurs, som den nuværende regering har lagt på udlændingeområdet, grundlæggende forkert. Man har gennemført lempelse på lempelse med det ene resultat, at flere mennesker søger hertil. Danmark er med andre ord ved at udvikle sig til en magnet for asylansøgere. Det betyder ikke, at Danmark ikke skal tage ansvar for de mange mennesker, der er på flugt over hele verden som følge af krig og konflikt, tværtimod. Men ønsker man permanent ophold her i landet, det være sig, fordi man ønsker at arbejde her, eller fordi ens ikkedanske ægtefælle i forvejen bor her, må man også forventes selv at ville og kunne bidrage til vores samfund. At man er relateret til et menneske med permanent ophold i Danmark, kan dermed ikke være en undskyldning for ikke at gøre en indsats.

Derfor indførte VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti også en række kriterier, som den nuværende regering imidlertid har valgt at afskaffe igen sammen med en række andre lempelser. Venstre stemte i sin tid mod regeringens ophævelse af de her kriterier og er derfor ikke overraskende af den opfattelse, at regler, der har til formål at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, er fornuftige.

Dansk Folkeparti har nu fremsat et beslutningsforslag om at genindføre samme pointsystem. Det er jo i udgangspunktet fornuftigt, al den stund at der er klare tegn på, at regeringens mange lempelser har ført til en markant stigning i antallet af mennesker, der søger til Danmark. Venstre ønsker dog at gå videre end til – om jeg så må sige – blot at genindføre de regler, vi havde, da valget blev udskrevet i 2011. Vi ønsker, at Danmark skal være et attraktivt land for al kvalificeret arbejdskraft, for dem, der kan og vil. Vi ønsker også, at integrationen i højere grad bidrager til, at indvandrere og deres efterkommere får en uddannelse og arbejde og er deltagende i fritidslivet. Hvad vi derimod ikke ønsker er svenske tilstande, hvor alle og enhver stort set kan få ophold på deres glatte ansigt. Det vil være til skade for integrationen, for vores økonomi og ikke mindst for de mennesker, der gerne vil tage del i vores samfund.

På baggrund af den nye situation med et stigende antal asylansøgere og parallelt hermed et stigende behov for kvalificeret arbejdskraft ønsker vi et 360-graderseftersyn af vores udlændingeregler. Det forudsætter selvfølgelig en mere grundlæggende analyse af og debat om de forhenværende regler og de nuværende regler: Hvad virker, hvad virker ikke? Hvor er der behov for endnu strammere regler, og hvor der er behov for at gøre det mere attraktivt for dem, der kan og vil, at bosætte sig i Danmark? Det er selvsagt ikke nogen nem øvelse, og det er bestemt ikke klaret på en formiddag.

I fraværet af sådan en gennemgribende analyse er det klart, at Venstre foretrækker de regler, der var, før regeringen lempede dem i 2012. Det er dog ikke ensbetydende med en tilkendelse af, at vi efter et folketingsvalg pr. automatik vil genindføre hver enkelt regel komma for komma. Hvad det derimod er en tilkendegivelse af er, at den nuværende regerings vej er forkert, for den er skadelig for integrationen.

Så med en erkendelse af, at regeringens politik ikke fungerer, men at den forhåbentlig kommende blå regering ikke nødvendigvis præcist og ord for ord vil genindføre den tidligere regerings politik, vil Venstre, hvis forslaget kommer til afstemning, vælge at trykke på de gule knapper.

Kl. 10:53

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er et enkelt spørgsmål til Venstres ordfører, og det er fra Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:53

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg skal bare lige høre, når nu Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget, om Venstre har det synspunkt, at man ønsker at indføre et regelsæt, der begrænser indvandring via familiesammenførselsreglerne.

Kl. 10:54

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:54

Martin Geertsen (V):

Jamen som jeg sagde i min ordførertale, ønsker vi et 360-graderseftersyn. Det kan jo betyde, at der nogle steder er behov for, at man sætter aktivt ind for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, men det kan også betyde, at der andre steder er behov for en opstramning. Som jeg også gjorde opmærksom på i min ordførertale, kan det sagtens være, at pointsystemet skal bestå, men at det ikke nødvendigvis behøver at være i den udformning, som vi havde i den tidligere VK-regerings tid.

	Kl. 10:54		Kl. 10:56
Fjerde næstformand (Steen Gade): Spørgeren for anden gang.		Fjerde næstformand (Steen Gade): Ordføreren.	
	Kl. 10:54		Kl. 10:56
Martin Henriksen (DF): Jeg ville sætte pris på, hvis ordføreren vil svare på spørgsmålet. Men Venstre, at indvandring via familiesammenføringsreglerne skal begrænses?		Martin Geertsen (V): Jeg synes faktisk, at jeg gjorde en smule ud af i min ordførertale og sådan set også i svaret til hr. Martin Henriksen på hans spørgsmål at sige, at det da godt kan være, vi skal have et pointsystem – det er jo meget sandsynligt, vi skal have et pointsystem i forbindelse med en kommende blå regering – men at det nødvendigvis fra ord til andet og regel for regel skal være på samme måde, som det var i den tidligere VK-regerings tid, er jo ikke givet.	
	Kl. 10:54		Kl. 10:57
Fjerde næstformand (Steen Gade): Ordføreren.		Fjerde næstformand (Steen Gade): Næste spørger er fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne.	
	Kl. 10:54		Kl. 10:57
Martin Geertsen (V): Ja, men ikke nødvendigvis via de regler, som vi havde i den tidligere blå regerings tid. Det er derfor, jeg gør en lille smule ud af at sige, at et pointsystem eller noget, der minder om det, jo kan indrettes på mange måder, og det vil vi gerne bruge et 360-graderseftersyn til at lave en lidt mere kvalificeret konklusion af.		Fjerde næstformand (Steen Gade): Næste spørger er fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne.	
	Kl. 10:55		Kl. 10:57
Fjerde næstformand (Steen Gade): Der er et spørgsmål mere fra hr. Jeppe Bruus fra Socialdemokraterne. Værsgo.		Trine Bramsen (S): Tak for det. Jeg hørte Venstres ordfører sige, at Venstre har tænkt sig at stemme gult, hvis dette kommer til afstemning. Skal det forstås sådan, at Venstre ikke har nogen holdning til det forslag? Som regel er det sådan, når man stemmer gult, at man ikke har nogen holdning, så jeg skal bare høre, om det er gældende for Venstres integrationspolitik, at Venstre ikke har nogen holdning, og at de har gule stemmer, når det handler om integrationspolitik.	
	Kl. 10:55		Kl. 10:57
Jeppe Bruus (S): Tak. Jeg sidder bare sådan helt stillfærdigt her og med lidt undren betragter den diskussion, der er i oppositionen, om, hvad det er for en politik, vi får, hvis man får magten. Altså, er det DF's udlændingepolitik, der kommer til at stå til troende, eller hvad er det egentlig Venstre vil? Jeg forstår nu, at man stemmer neutralt. Så kan ordføreren ikke gøre mig lidt klogere på det?		Fjerde næstformand (Steen Gade): Ordføreren.	
	Kl. 10:55		Kl. 10:57
Fjerde næstformand (Steen Gade): Ordføreren.		Martin Geertsen (V): Nej, det skal fru Trine Bramsen tage som udtryk for, at vi naturligvis vedkender os det gode, lange og troværdige samarbejde, vi havde med Dansk Folkeparti om udlændingepolitik i 00'erne, og at vi står ved den politik, vi førte i 00'erne. Men det skal også tages som udtryk for – og det har jeg prøvet at tilkendegive over for både hr. Jeppe Bruus og hr. Martin Henriksen – at når vi taler om pointsystemet, er det jo ikke givet, at det i sin udformning, ord til ord, regel for regel kommer til at se ud, lige præcis som det gjorde under den tidligere regering. Det er på den måde, at fru Trine Bramsen skal forstå den gule stemme.	
	Kl. 10:55		Kl. 10:58
Martin Geertsen (V): Det, jeg kan høre på den siddende regerings ledende kadre, er, at der formentlig er lang tid til, vi får et folketingsvalg. Hr. Jeppe Bruus kan være helt forsikret om, at hr. Jeppe Bruus og jeg og andre nok skal få lejlighed til at diskutere Venstres udlændingepolitik i god tid før det næste folketingsvalg. Jeg synes, at Dansk Folkeparti og den tidligere regering over 10 år har bevist, at på det udlændingepolitiske område er man i stand til at samarbejde fornuftigt og konstruktivt. Så jeg synes i og for sig ikke, hr. Jeppe Bruus behøver være så bekymret for en kommende regerings politik på det her område.		Fjerde næstformand (Steen Gade): Spørgeren for anden gang.	
	Kl. 10:56		Kl. 10:58
Fjerde næstformand (Steen Gade): Hr. Jeppe Bruus for anden gang.		Trine Bramsen (S): Jeg synes, det er slapt, at Folketingets største parti ikke engang kan finde ud af, hvilken holdning de har til det her spørgsmål, ikke kan formidle et fuldstændig klart svar, når det kommer til familiesammenføring, ikke ved, hvilke regler der skal gælde for folk, der vil forenes med deres familie. Så jeg skal bare høre, om det her er noget, der er gældende for resten af Venstres integrationspolitik, nemlig at man ikke har nogen holdning.	
	Kl. 10:56		Kl. 10:58
Jeppe Bruus (S): Nu bliver jeg for alvor bekymret, hvis der bliver en ny regering, men fred nu være med det. Så lad os gøre det mere konkret i forhold til det der uddannelsessnobberi, hvor det er finere at være sociolog end smed, som hr. Martin Henriksen gerne vil have Venstre til at genindføre: Vil Venstre det?		Fjerde næstformand (Steen Gade): Ordføreren.	

- Kl. 10:58
- Martin Geertsen (V):**
Som jeg sagde til hr. Jeppe Bruus før, er det egentlig også en god grund til, at der set med regeringens øjne er lang tid til et folketingsvalg, og jeg tror, at det er sådan og det bliver sådan, at fru Trine Bramsen og jeg nok skal få rig lejlighed til inden et kommende folketingsvalg at diskutere, hvilken udlændingepolitik der skal føres under den kommende blå regering.
- Kl. 10:59
- Fjerde næstformand (Steen Gade):**
Næste spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Socialdemokratiet ... fra Enhedslisten.
- Kl. 10:59
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Det er da alligevel sjældent, at jeg bliver præsenteret sådan.
Skal vi forstå det sådan, at Venstre har fortrudt, at Venstre lavede et pointsystem, hvor mennesker, der har gået på eliteuniversitet, bliver betragtet som mere værd, får flere point end mennesker, som har taget en uddannelse som tømrer eller sygeplejerske? Hvis det er tilfældet, hvis Venstre har fortrudt det der uddannelsessnobberi, hvilket jeg jo synes ville være oplagt – jeg kan slet ikke forstå, at man som liberal kan finde på at lave system, hvor man siger, at en person, der har gået på et eliteuniversitet, får flere point end den person, der har taget en uddannelse som tømrer – er det da en fantastisk god nyhed på sådan en helt almindelig fredag som i dag.
- Kl. 11:00
- Fjerde næstformand (Steen Gade):**
Ordføreren.
- Kl. 11:00
- Martin Geertsen (V):**
Så prøver jeg for tredje eller fjerde gang at sige, at pointsystemet, som blev indført, implementeret og virkede under den tidligere regering, VK-regeringen, var fornuftigt. Det står vi ved. Men om man skal indføre et pointsystem, som ligner det pointsystem, man havde under den tidligere regering, er jo ikke givet. Altså, der er jo sket meget, siden den her regering kom til, og det tager vi selvfølgelig bestik af, når vi i god tid forud for det kommende folketingsvalg fremlægger vores udlændingepolitik.
- Kl. 11:00
- Fjerde næstformand (Steen Gade):**
Spørgeren for anden gang.
- Kl. 11:00
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Nu bliver jeg forvirret. Det tror jeg også der er andre mennesker der gør. Mener Venstre, at det er fair og fornuftigt og klogt og en god idé at lave et pointsystem, hvor mennesker, der har gået på eliteuniversitet, bliver betragtet som værende mere værd end mennesker, der har taget en uddannelse som f.eks. sygeplejerske eller tømrer? Det er et meget simpelt spørgsmål. Det er også et meget grundlæggende spørgsmål. Det er et spørgsmål, som Venstre burde kunne svare på.
- Kl. 11:01
- Fjerde næstformand (Steen Gade):**
Ordføreren.
- Kl. 11:01
- Martin Geertsen (V):**
Fru Johanne Schmidt-Nielsen får sådan set ikke andet svar end det, jeg har givet fire, fem gange nu. Vi står ved den politik, som vi førte, da vi var i regering i 10 år, men pointsystemet er jo ikke i den udformning, det havde på daværende tidspunkt, af en karakter, der gør, at det nødvendigvis skal se sådan ud under den kommende blå regering. Det er svaret.
- Kl. 11:01
- Fjerde næstformand (Steen Gade):**
Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere spillere. Så er vi nået til Socialdemokraterne. Hr. Jeppe Bruus, værsgo.
- Kl. 11:02
- (Ordfører)
- Jeppe Bruus (S):**
Tak. Vi har en regering, der ikke har en neutral eller gul holdning til, hvilken udlændingepolitik vi skal have, men vi har en regering, der i 2012 sikrede, at vi tog et vigtigt skridt i retning mod en robust og retfærdig udlændingepolitik, fordi vi i det forår vedtog at afskaffe det pointsystem for ægtefællesammenføring og en række andre unødige hindringer for at kunne få en udenlandsk ægtefælle til landet. I dag behandler vi altså et beslutningsforslag, der vil medføre en tilbageførelse af de regler, som var i perioden mellem 2011 og 2012. Jeg kan måske ikke rigtig overraske nogen ved at afsløre, at vi fra Socialdemokratiets side selvfølgelig ikke kan støtte dette beslutningsforslag.
Pointsystemet var jo udtryk for et regulært uddannelsessnobberi, der gjorde det lettere at blive familiesammenført, hvis man havde et diplom fra et fint universitet frem for en håndværksmæssig uddannelse. Jeg mener ikke, det siger noget som helst om, hvorvidt man kan blive integreret i Danmark eller ej, om der står håndværker eller Harvard på visitkortet, om man er smed eller sociolog. Det er tværtimod en urimelig og uddannelsessnobbet forskelsbehandling.
Afskaffelsen af pointsystemet for ægtefællesammenføring står vi Socialdemokrater derfor fuldt og fast ved. Derudover ønsker forslagsstillerne at gennemføre en række af de yderligere unødvendige og uproportionale barrierer for herboendes adgang til at få en udenlandsk ægtefælle til landet, som regeringen ligeledes har afskaffet eller modificeret. Jeg vil ikke gennemgå alle enkeltelementerne her, men blot understrege, at for Socialdemokraterne er det væsentligt at opstille meningsfulde og klare krav, og vi mener, at de nuværende regler på området er udtryk for netop det.
Jeg vil dog gerne knytte en enkelt kommentar til den del af forslaget, der handler om klageadgang, således at ministeren kan bremse eller udskyde en udvisning af en udlænding i konkrete sager. Umiddelbart virker det til, at det skaber mulighed for politisk indblanding i afgørelser truffet af et uafhængigt nævn og dermed medfører en sammenblanding af magtens tre dele, som vi ikke mener hører sig til i et demokrati, og derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte den del af det.
På den baggrund er det rigtig godt, at regeringen gennem hårdt arbejde har fået ryddet op og skabt et robust og retfærdigt grundlag for en bedre integration i Danmark, og det er derfor, at vi i Danmark i dag har regler, der både stiller klare krav til udlændinge om at integrere sig i samfundet, men samtidig giver god mening. Det arbejde vil vedtagelsen af dette beslutningsforslag forpurre, og det ønsker vi i Socialdemokratiet på ingen måde sker, og vi ønsker heller ikke at skrue tiden tilbage og genindføre dårlige vaner. I stedet står vi fast på den robuste og retfærdige udlændingepolitik, som de nuværende regler er udtryk for.
Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte forslaget.
- Kl. 11:05
- Fjerde næstformand (Steen Gade):**
Tak. Der er spørgsmål fra hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:05

Kl. 11:07

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det undrer mig lidt – måske undrer det mig ikke, men alligevel – hvis man har fulgt området et stykke tid, at regeringspartierne bliver ved med at holde fast i den der argumentation med uddannelsessnobberi. Det er en meget overfladisk indgangsvinkel til det her. Vi har jo en regering, der på forskellige områder hele tiden opfordrer unge danskere til at tage en uddannelse, og man hører jo næsten, at jo bedre uddannelse jo finere er det. Så jeg forstår det ikke helt rigtigt.

Er det egentlig ikke også korrekt, at regeringen netop er kommet med et udspil, hvor dygtige udenlandske studerende skal have mere i SU end danske studerende? Hvis det her pointsystem skulle være snobbet, må det andet da være endnu mere snobbet, men hvordan ser ordføreren på det?

Kl. 11:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:06

Jeppe Bruus (S):

Ja, nu er det jo ikke mig, der ønsker at gennemføre uddannelsessnobberiet. Det er ikke mig, der ønsker at gøre forskel på, om man er smed eller sociolog. Det er jo sådan set Dansk Folkeparti, så jeg må jo rette det spørgsmål tilbage. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor det skulle være finere, og hvorfor man skulle have et bedre grundlag for at være integreret, hvis man er sociolog frem for smed. Det er så den ene del af det.

Med hensyn til den anden del, nemlig uddannelsesområdet, er det ikke korrekt, at de får en højere SU end danskere.

Kl. 11:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 11:06

Martin Henriksen (DF):

Det er ellers et udspil, som jeg har hørt forskningsministeren forsvare på TV 2 Nyhederne, men det kan være, at regeringen har trukket det tilbage. Men det er da ellers en lidt speciel måde at anskue det på, altså, at hvis der kommer udlændinge udefra, som ønsker at studere i Danmark, skal man vælge nogle ud, som så skal have højere ydelser end danske studerende. Det mener man så man fint kan gøre, og at det ikke er udtryk for uddannelsessnobberi, men noget andet er et beslutningsforslag, som ønsker at genindføre et pointsystem, som i øvrigt gav adgang til, at man godt kunne komme til Danmark, hvis man havde en håndværkeruddannelse, for det kunne man jo godt med vores pointsystem. Man kunne faktisk komme til Danmark, selv om man slet ikke havde en uddannelse.

Så var der f.eks. et krav om, at man så skulle have været i arbejde i det land, som man kom fra, inden man kom til Danmark, for så var der også en god mulighed for, at man kunne komme i beskæftigelse, når man så kom til Danmark. Men det ved jeg ikke om den socialdemokratiske ordfører er opmærksom på.

Men jeg vil bare høre: Hvordan harmonerer den der tale om uddannelsessnobberi med, at man fra regeringens side ønsker at tage nogle udenlandske studerende ud og så give dem en højere uddannelsesstøtte end danske studerende?

Kl. 11:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Jeppe Bruus (S):

Nu har jeg også det privilegium at være forskningsordfører, så jeg kender lidt til det andet forslag, og det er simpelt hen ikke korrekt, at det er en højere støtte. Den diskussion fortsætter jeg gerne, og der er i øvrigt der tale om en meget lille del af topstuderende fra hele verden.

Men det her forslag handler om familiesammenføringsregler og jo ikke det andet, og der forstår jeg bare – og det er vel også sådan, jeg skal forstå forslaget, medmindre jeg fuldstændig har misforstået det – at det vil genindføre pointsystemet, som det var, og dermed også genindføre, at det altså er finere at være sociolog eller have en universitetsuddannelse fra et flot universitet, end det er at have en håndværkermæssig uddannelse. Jeg mener så bare ikke, at man skal have uddannelsessnobberi på den måde. Det mener Dansk Folkeparti, og det støtter jeg ikke.

Kl. 11:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er kommet et ekstra spørgsmål, og det er fra hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:08

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg må sige, jeg ikke forstår det. Det er ikke en særlig konsistent argumentation, når man tænker på, at regeringen og andre jo har en målsætning om, at så og så mange skal gå på universitetet, og at så og så mange skal have en uddannelse, men når det drejer sig om et andet område, er det lige pludselig blevet til uddannelsessnobberi. Er det så ikke uddannelsessnobberi at sige og opfordre til, at så og så mange skal på universitetet, eller hvad?

Kl. 11:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Jeppe Bruus (S):

Vi har i Socialdemokratiet en målsætning om, at folk får sig en uddannelse og får lige muligheder for at skabe sig deres egen tilværelse. Jeg synes jo, det er en hamrende succes for det socialdemokratiske velfærdssamfund, at flere og flere tager en uddannelse og også en lang uddannelse. Men det her handler om holdningen til, om man har større succes med at blive integreret, hvis man har en høj og flot eksamen fra et flot universitet, end hvis man har en god håndværkermæssig uddannelse. Det mener jeg er uddannelsessnobberi, og det mener jeg ikke er rimeligt.

Kl. 11:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 11:09

Christian Langballe (DF):

Jamen så er ordføreren jo en uddannelsessnob, når det drejer sig om hjemmebanen, men når det så drejer sig om familiesammenføring, er det en helt anden sag. Altså, jeg synes da, det er meget komisk.

Kl. 11:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Jeppe Bruus (S):

Jeg glæder mig da over, at jeg kan bidrage til noget komik, men altså, jeg synes nu egentlig, det er ret klart. Vi ønsker sådan set, at folk tager sig en god uddannelse, men når det handler om, at der i forbindelse med familiesammenføringer skal stilles krav, der indebærer, at det altså er finere, hvis man kommer fra Harvard, end hvis man har en håndværkermæssig uddannelse, så synes vi ikke, det er rimeligt.

Kl. 11:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Den næste ordfører er fra Det Radikale Venstre, og det er fru Marlene Borst Hansen, værsgo.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Det kommer nok ikke som den største overraskelse, at Radikale Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget, for det kan vi så absolut ikke. Det kan vi ikke, og det vil vi ikke, fordi vi synes, at noget af det allervigtigste, som den nuværende regering har gjort på udlændingeområdet, er at afskaffe det fuldstændig absurde pointsystem, som VKO indførte.

Grunden til, at Radikale Venstre er så indædte modstandere af pointsystemet, handler om noget så fundamentalt som det enkelte menneskes frihed og ret til selvbestemmelse. For os er det helt grundlæggende, at ægteskab mellem to mennesker suverænt er en beslutning, som de to mennesker, som elsker hinanden, træffer. Vi er endelig sluppet fri af den tid, hvor forældrene og det omgivende samfund kunne bestemme eller arrangere ægteskaber mellem mennesker, som de fandt var passende for hinanden, eller lige så vigtigt: forhindre et ægteskab med baggrund i, at de ikke synes, at de to var et passende parti. Det var f.eks. ikke acceptabelt at gifte sig under sin stand.

Endelig er vi kommet fri af den tid, og så skal det da ikke til at være sådan, at staten skal begynde at blande sig i eller give point for, hvor god eller passende en ægtefælle man nu har fundet sig. Så ved jeg godt, at der er nogle, der vil sige, at vi – altså staten – jo ikke blander os i, hvem man gifter sig med, men blot i, om man efterfølgende kan bo i Danmark. Deri er vi dybt uenige i Det Radikale Venstre.

Vi synes, det er helt rimeligt, at man, hvis man vil bo med sin udenlandske ægtefælle i Danmark, som udgangspunkt skal kunne forsørge sig selv, man skal bo i en passende bolig, den udenlandske ægtefælle skal forpligte sig til at lære dansk osv. Det synes vi er helt rimelige krav. Men at give point for, om man har forelsket sig i en frisør eller en ingeniør, og om vedkommende er fra Canada eller fra Thailand, synes vi simpelt hen ikke tilkommer de danske myndigheder eller Folketinget for den sags skyld.

Vi tror på grænseoverskridende kærlighed, vi hylder den personlige frihed, og vi vil aldrig stemme for at sætte point på mennesker.

Kl. 11:12

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er et spørgsmål fra hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:12

Martin Henriksen (DF):

Men er ordføreren opmærksom på, at regeringen lige selv er kommet med et udspil om, at vi skal have flere højtuddannede til Danmark? Men jeg ved ikke, om ordføreren i forhold til f.eks. greencardordningen ønsker at fjerne det pointsystem, der er gældende der. Det skal jeg bare lige forstå, for ordføreren sagde, at Det Radikale Venstre ik-

ke ønsker at sætte point på mennesker. Men betyder det så, at Det Radikale Venstre ikke er tilhængere af f.eks. greencardordningen? Det skal jeg lige forstå.

Kl. 11:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Marlene Borst Hansen (RV):

Der er jo meget, meget stor forskel på, om man kommer hertil af helt rationelle grunde for at arbejde – for så er det vigtigt, at der også er et arbejde – eller om det er af kærlighed. Det er jo noget helt andet, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen. Kærlighed er jo ikke noget, du kan sætte formel på. Hverken hr. Martin Henriksen eller jeg kan jo gå ud og forelske os lige præcis inden for en eller anden ramme, som det danske Folketing måtte synes indeholder lige præcis de mennesker, som det er bedst at forelske sig i. Og de skal også helst bo i en bestemt del af verden. Det er også absolut bedst.

Sådan kan man da ikke se på sine borgere. Sådan kan man da ikke have og indrette et system. Vi er dybt uenige med Dansk Folkeparti. Vi synes, det er dybt antiliberal.

Kl. 11:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 11:13

Martin Henriksen (DF):

Nu har jeg heller ikke noget imod at blive betegnet som antiliberal, vil jeg sige. Men jeg synes bare, det er lidt pudsigt. Det er en lidt underlig politik, som Det Radikale Venstre har, for den radikale ordfører siger, at de er modstandere af at proppe point på mennesker, lige bortset fra de steder, hvor Det Radikale Venstre er tilhængere af at proppe point på mennesker. Der er det okay. Så længe det sådan giver mening i en radikal optik, er det helt i orden også rent menneskeligt og humanistisk at proppe point på mennesker. Men når man sådan bevæger sig uden for den radikale verdensopfattelse, bliver det lige pludselig sådan noget umenneskeligt og kærlighedsfjendsk. Kan ordføreren ikke selv se, at det er sådan en anelse dobbeltmoralisk?

Kl. 11:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:14

Marlene Borst Hansen (RV):

Nej, det synes jeg på ingen måde det er. Og jeg synes som sagt, der er meget, meget stor forskel på at være inde og blande sig i, hvem mennesker måtte forelske sig i, hvem mennesker måtte gifte sig med og ønske at bo i Danmark med. Jeg synes, der er en væsentlig forskel på den diskussion og diskussionen om, hvorvidt man ønsker at komme til Danmark for at få et arbejde. Og vi skal selvfølgelig så sikre, at der er et arbejde, der passer til de kvalifikationer, som den pågældende udlænding kommer med.

Kl. 11:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Vi har to spørgerne mere. Den næste er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:15

Christian Langballe (DF):

Man fælder jo nærmest en tåre, når man hører ordføreren. Kulturradikale grædekoner jamrer over pointsystemet, og så taler de om kærlighed. Det er da godt nok rørende.

Men det, jeg bare lige vil fastslå her – det håber jeg at ordføreren i hvert fald bemærker – er, at den katastrofale udlændingelov, der blev indført i 1983, satte turbo på familiesammenføringerne, hvor det søreme ikke kun var kærlighed, men også misbrug af det danske asylsystem, der så fandt sted. Det har vi så prøvet at rette op på. Derfor har vi også sagt, at et pointsystem var gavnligt, både med hensyn til at få familiesammenføringerne ned i antal og til, at de folk, der kom hertil, faktisk ville Danmark og ville gøre en indsats for det danske samfund.

Kl. 11:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:16

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg kan slet ikke forstå den argumentation, at man, fordi man har en speciel høj uddannelse, vil Danmark mere, end hvis man er uddannet frisør eller tømmer. Den argumentation forstår jeg slet ikke.

Desuden har Radikale Venstre også siden 1983 været med til at indføre nogle af de her krav, der skal til for at blive familiesammenført, f.eks. selvforsørgelseskravet og boligkravet. Vi synes, det er rimeligt nok, at der bliver stillet en række krav til de mennesker, som skal komme hertil, og til, at der skal være en eller anden forsørgelse fra den dansker, som man gifter sig med. Det synes jeg er helt rimeligt. Det er helt okay. Det, der ikke er okay, er, at man oven i de kriterier, man skal leve op til, skal have point for, om man har en bestemt uddannelse, om man kommer fra et bestemt land. Det synes vi simpelt hen ikke er rimeligt.

Kl. 11:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 11:17

Christian Langballe (DF):

Jeg synes jo, at det er okay. Jeg syntes, det var et godt system. Der står så i øvrigt i beslutningsforslaget, at det selvfølgelig er til forhandling. Det vil sige, at det da godt kunne være, at det kom til at se lidt anderledes ud. Men alt i alt er vi meget tilfredse med det pointsystem.

Jeg vil så også sige, som jeg sagde til Socialdemokratiets ordfører, at jeg synes, det er lidt komisk, at man optræder som uddannelsessnob på hjemmebane og gør det til en målsætning, at så og så mange skal have en universitetsgrad, og at man så ikke er uddannelsessnob på det område. Det mener jeg faktisk man er.

Kl. 11:17

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg kan jo kun sige – i lighed med det, som den socialdemokratiske ordfører sagde, og i lighed med det, jeg også sagde til hr. Martin Henriksen: Der er jo en væsentlig forskel på at have en målsætning om, at unge mennesker uddanner sig, og så at have en målsætning, som siger, at vi bestemmer, hvem der skal komme hertil, eller at vi sætter point på mennesker og på, om det er et passende parti for en dansker at gifte sig med. Jeg synes, at der er en kæmpe og væsentlig forskel på de diskussioner.

Kl. 11:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Tak. Den næste spørger er fru Merete Riisager fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:18

Merete Riisager (LA):

Tak. Nu er jeg sådan set enig med ordføreren i, at kærlighed er noget af det vigtigste i livet. Spørgsmålet er, om det er den vigtigste indikator i forhold til udlændingepolitik. Og altså, for at være helt ærlig synes jeg måske nok, det er en lille smule useriøst at bruge kærlighed som den væsentligste indikator, når det gælder udlændingepolitik.

Altså, mener ordføreren ikke, det er rimeligt at forlange, at danskere, der gifter sig med en udlænding, forsørger den ægtefælle, der kommer hertil, sådan at det ikke er de herboende danskere, der skal forsørge vedkommende?

Kl. 11:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:18

Marlene Borst Hansen (RV):

Jo, og det gjorde jeg også meget opmærksom på i min besvarelse til hr. Christian Langballe, tror jeg det var.

Kl. 11:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 11:18

Merete Riisager (LA):

Jamen så synes jeg da, at Det Radikale Venstre skulle stille en række forslag lige efter hinanden, sådan at man kan opnå at have en politik som Liberal Alliances. Den går nemlig ud på, at der ikke er nogen udlændinge, der kommer til Danmark, som skal modtage nogen som helst form for offentlig forsørgelse de første 5 år, de er i Danmark. Det så vi da meget gerne at Det Radikale Venstre bakkede op om. Vi har bare på ingen måde set noget sådant.

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:19

Marlene Borst Hansen (RV):

Altså, nu synes jeg jo, at fru Merete Riisager simplificerer ordet udlændinge, for udlændinge er et meget, meget vidt begreb. Og det at sige, at der ikke skal komme nogen udlændinge til Danmark, hvis de skal have en offentlig forsørgelse, er for simpelt, for udlændinge kan jo også være kvoteflygtninge; udlændinge kan jo også være mennesker, der flygter fra Syrien og kommer hertil og får asyl.

Altså, det bliver aldrig Det Radikale Venstres politik at sige, at hvis man flygter fra krig og elendighed og skal have lov til at bo i Danmark, så skal man for øvrigt forsørge sig selv i 5 år. Men vi går ind for, at der er en selvforsørgelse. Der er også selvforsørgelseskrav i dag; der er også boligkrav i dag; der er også sprogkrav i dag, hvis man skal familiesammenføres. De regler – og den tanke, der ligger bag de her krav – er sådan set noget, vi synes er rimeligt nok.

Kl. 11:20

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Det Radikale Venstres ordfører. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF. Værsgo.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det kommer nok ikke bag på nogen, at SF heller ikke kan lægge stemmer til det her beslutningsforslag. Det var jo en del af regeringsgrundlaget at gøre noget ved det gamle ægtefællepunktsystem, som vi på ingen måde var enige i. Det har vi fået afskaffet, og vi har fået indført mere fair og mere rimelige regler. Det er vi sådan set tilfredse med, og det har vi ikke tænkt os at lave om på.

Det skal selvfølgelig være muligt at bo i Danmark sammen med sin ægtefælle, sammen med sine børn. Men det er klart, at der også skal stilles krav, og det synes jeg sådan set også vi gør. Vi gjorde op med det uddannelsessnobberi, som er blevet nævnt rigtig mange gange her fra talerstolen i dag, hvor det var sådan, at hvis man kunne hente en ægtefælle med en meget høj uddannelse, var man sådan set bedre stillet end den, som hentede en murer eller tømrer til Danmark. Det syntes vi ikke var fair, og det har vi da heldigvis også fået afskaffet.

Men det er selvfølgelig en vigtig pointe, at man skal kunne forsørge sig selv, og det er jo også derfor, der er opretholdt et forsørgelseskrav i selve reglerne – selv om vi nogle gange render ind i sager, hvor det kan være bagateller, der er afgørende, f.eks. at man har været på kontanthjælp i 2 dage, for det fylder måske ikke meget i det store billede, hvis man ellers har arbejdet i de 3 år, det kræves for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Men lad det være i fred. Vi synes sådan set, det er rimeligt, at man i en eller anden udstrækning kan forsørge den person, som man henter her til Danmark.

Vi gjorde også op med et gebyr, hvor det igen var dem, som havde flest penge, som havde bedst mulighed for at hente en ægtefælle her til Danmark. Vi halverede gebyret, fra 100.000 kr. til 50.000 kr., som altså var det, som engang var gældende under de borgerliges egen politik.

Så er der et meget kontroversielt forslag om at genindføre en klageadgang, hvor det er justitsministeren, der skal sidde og skalte og valte i udlændingesager. Det synes vi sådan set er meget, meget problematisk. Når vi lavede Udlændingenævnet, var det sådan set, fordi vi ønskede ens retssikkerhed, vi ønskede ens regler for alle, lige muligheder for alle, og det synes vi ligger rigtig godt i det klagenævn, som vi har oprettet.

Så jeg må takke nej til det her beslutningsforslag. Det kan SF ikke støtte.

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til SF's ordfører. Så er vi nået til Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, værsgo.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er måske nogen af jer, der kan huske Kenneth Iversen fra Aarhus – det er den mand, som desværre var ude for en alvorlig arbejdsulykke; han arbejdede, så vidt jeg husker, som maskinarbejder. Det gjorde så, at han tog imod en revalideringsydelse, så han kunne blive omskolet og blive ingeniør. Kommunen sagde faktisk til ham: Du kan også vælge at gå på førtidspension. Men Kenneth sagde: Det vil jeg ikke; jeg vil prøve at omskole mig og prøve at se, om jeg kan blive på arbejdsmarkedet, selv om jeg har været ude for den her meget alvorlige arbejdsulykke. Det lykkedes. Kenneth fik et arbejde som ingeniør.

Kenneth har fundet en kone fra Vietnam, så vidt jeg husker. De kan ikke få lov til at leve sammen her i Danmark, for inden for de sidste 3 år har Kenneth modtaget revalideringsydelse. Så selv om Kenneth ligesom klarede den der arbejdsulykke, tog en uddannelse,

forsørger sig selv og arbejder som ingeniør, er de danske regler i dag sådan, at han ikke kan få lov til at leve her i Danmark med sin kone og deres børn. De er tvunget til at flytte til Tyskland.

Jeg synes jo, at det er et meget godt eksempel på, at familiesammenføringsreglerne i forvejen er alt, alt for stramme. Det, som Dansk Folkeparti foreslår, er så at gøre det endnu sværere for borgere i Danmark at få lov til at leve sammen med deres mand eller kone, hvis de finder en mand eller en kone i udlandet.

For det første har jeg det lidt sådan, at det der med, at staten sådan skal gøre sig til dommer over, hvem man må gifte sig med, er noget underligt noget. For det andet, og det er noget af det værste, er der et usmageligt element, synes jeg, i det forslag, som hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti har fremsat, og som VKO rent faktisk indførte – man skal jo huske på, at det ikke bare er noget, Dansk Folkeparti har fundet på, Venstre og Konservative har jo støttet og gennemført den her politik – nemlig det element, der handler om uddannelsessnobberi. Man giver altså flere point til en borger, som har fundet en mand eller kone i udlandet, der har gået på et eliteuniversitet, end man giver til en dansk borger, som har fundet en mand eller kone i udlandet, som er tømrer, smed, sygeplejerske, pædagog eller rengøringsdame, eller hvad ved jeg.

Jeg synes faktisk, at det er svært at forstå Dansk Folkepartis argumenter for, at det skulle være rimeligt. Altså, hvordan kan det nogen sinde blive rimeligt, at man fra politisk side siger til borgerne i Danmark: Vi giver jer flere point, hvis I gifter jer med en akademiker, end hvis I gifter jer med en tømrer? Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti har overvejet, hvad der ville ske med det danske samfund, hvis alle blev akademikere. Det hele ville jo falde fra hinanden. Vi har sådan set brug for folk, der er uddannet som tømrere, folk, der er uddannet som smede, folk, der er uddannet som sygeplejersker, folk, der er uddannet som pædagoger, folk, der er uddannet som SOSU-assistenten.

Det er mindst lige så vigtigt for Danmark, at der er mennesker, som passer på os, når vi kommer på sygehuset, at der er mennesker, der kan udskifte vores vinduer, at der er mennesker, som passer vores ældre på plejehjemmene, som det er vigtigt, at der er nogle ude på RUC, der er hamrende dygtige til at lave sociologiske analyser.

Enhedslisten støtter ikke det her beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Så må jeg sige til Venstre: Jeg synes egentlig, at det er mærkeligt, at Venstre ikke kan komme med et klart svar i dag på, om Venstre har fortrudt det punktsystem, som Venstre indførte, da Venstre havde regeringsmagten i Danmark. Det er da et ret grundlæggende spørgsmål, synes jeg. Mener man fra Venstre side, at det er okay at give flere point til dem, der forelsker sig i mennesker, der har gået på et eliteuniversitet, end til dem, der forelsker sig i mennesker, der har taget en uddannelse som tømrer? Mener Venstre, at det er okay, eller mener Venstre ikke, at det er okay? Er det god politik? Er det Venstrepolitik? Er det liberalt? Det ville da være flot, hvis vi i dag kunne få et svar fra Venstre på det, synes jeg, både ret simple og også meget principielle, grundlæggende spørgsmål.

Kl. 11:27

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Vi har to spørgere, og den første er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:27

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jamen man bliver jo helt bekymret for, om fru Johanne Schmidt-Nielsen overhovedet har læst forslaget, for hun får det jo næsten til at lyde, som om Dansk Folkeparti vil forbyde håndværkere i Danmark eller noget i den stil. Der er jo masser af håndværkere i Danmark, og det er vi glade for i Dansk Folkeparti. Men det her handler jo om folk, som kommer udefra, og som indvandrer til Dan-

mark. Så jeg ville bare høre, om fru Johanne Schmidt-Nielsen har fanget den pointe i beslutningsforslaget.

Kl. 11:30

Kl. 11:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Altså, hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti vil indføre et point-system, hvor man giver flere point til mennesker, der har gået på et eliteuniversitet, end til mennesker, som har taget en uddannelse som f.eks. smed. Den tankegang støtter vi ikke i Enhedslisten, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden bemærkning.

Kl. 11:28

Martin Henriksen (DF):

Jeg har fanget, at Enhedslisten ikke støtter beslutningsforslaget, men jeg var bare lidt bekymret for, om Enhedslisten havde fanget den pointe, at det ikke handler om at forbyde folk at tage en håndværkeruddannelse i Danmark og lignende – det står der ikke nogen steder i beslutningsforslaget – men at det handler om folk, der indvandrer til Danmark. Så jeg ville bare høre, om fru Johanne Schmidt-Nielsen havde fanget den pointe, for det er en ret væsentlig pointe i forhold til at diskutere det her forslag.

Så vil jeg sige, at jeg faktisk godt kunne forstå forargelsen, hvis det var, at der slet ikke var en mulighed for, at man f.eks. kunne gifte sig med en håndværker fra et andet land og få vedkommende til Danmark, hvis der slet ikke var en mulighed for, at man kunne gifte sig med en ufaglært fra et andet land og få vedkommende til Danmark. Men sådan forholdt det sig jo ikke med hensyn til pointsystemet. Hvis man f.eks. havde en håndværkeruddannelse, var der jo også en mulighed for, at man blev belønnet for det. Så er det rigtigt, at man, hvis man havde taget en universitetsuddannelse fra det bedste universitet i verden, ville få et højere antal point, end hvis man havde taget en håndværkeruddannelse, men håndværkeren ville stadig væk have en mulighed for at komme til Danmark. Og i øvrigt kunne man komme til Danmark, uden at man overhovedet havde en uddannelse; man skulle bare have været i beskæftigelse i sit hjemland, inden man kom til Danmark. Men jeg ved ikke, om det er gået fru Johanne Schmidt-Nielsens næse forbi.

Kl. 11:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, at de fleste, som har fulgt debatten i dag, ved, hvad debatten handler om, nemlig om familiesammenføring, altså hvor svært det skal være for danske borgere at få lov til at leve her i landet sammen med deres mand eller kone, hvis de har fundet deres mand eller kone i udlandet. I Dansk Folkeparti mener man, det skal være sværere for danske borgere, der har fundet en mand eller kone i udlandet, at leve her i Danmark, hvis den mand eller kone har en håndværksuddannelse, end hvis den mand eller kone har en eliteuniversitetsuddannelse. Som sagt vil jeg sige til hr. Martin Henriksen: Det støtter vi ikke i Enhedslisten.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak. Så er der en kort bemærkning fra fru Merete Riisager. Værsgo.

Merete Riisager (LA):

Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen spørger Dansk Folkeparti, om de har forestillet sig, hvordan det danske samfund ville blive, hvis der kun var akademikere. Har fru Johanne Schmidt-Nielsen egentlig forestillet sig, hvordan det danske samfund ville blive, hvis man indførte Enhedslistens udlændingepolitik? Så vidt jeg har forstået, vil Enhedslisten lempe på alle de områder, man kan komme i tanker om, og ordføreren siger også i dag, at der skal lempes på selvforsørgelseskravene. Synes ordføreren egentlig, at det er rimeligt, at danske borgere, der går på arbejde hver dag, og som har verdens højeste skattetryk, skal betale for endnu flere udlændinge, hvis de ikke er i stand til at forsørge sig selv?

Kl. 11:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Et af de eksempler, jeg nævnte i min tale, var Kenneth Iversen fra Aarhus. Han har modtaget en revalideringsydelse inden for de sidste 3 år, og derfor kan han ikke få lov til at leve sammen med sin kone og deres børn her i Danmark. Han er i dag selvforsørgende; han sagde nej til tilbuddet om en førtidspension efter en voldsom arbejdsulykke. Han gjorde, synes jeg, noget, man kun kan være imponeret over: han omskoledede sig. Han tog en ingeniøruddannelse, og han er nu selvforsørgende. Men han skal have været selvforsørgende i 3 år for at få lov til at leve med sin familie i Danmark, og det vil sige, at han nu skal flytte til Tyskland. Der skal han så bo i noget tid, og så kan han få lov til at komme tilbage til Danmark og leve her med sin familie. Det er muligt, at man i Liberal Alliance synes, at det er fornuftigt; det synes vi ikke i Enhedslisten. Jeg har faktisk svært ved at se, hvem det er, der kan få noget som helst ud af, at den her lille familie skal flytte til Tyskland, bo der et par år, for så at flytte tilbage igen. Jeg forstår det ikke.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:32

Merete Riisager (LA):

Nu borer fru Johanne Schmidt-Nielsen så ned i et enkelt eksempel, og det er jo sådan retorisk en meget elegant måde at gøre det på, men det var bare ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om fru Johanne Schmidt-Nielsen har forestillet sig, hvordan det danske samfund ville blive, hvis man indførte Enhedslistens udlændingepolitik, og om hun mener, det er rimeligt, at hårdtarbejdende danskere, danske børnefamilier, som er nogle af dem, der går allermest på arbejde i OECD, og som har verdens højeste skattetryk, skal betale for flere udlændinge, der kommer til Danmark, og som ikke forsørger sig selv. Det var det, der var spørgsmålene.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:32

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er muligt, at fru Merete Riisager ikke kan lide, at der bliver frembragt eksempler på den udlændingelovgivning, vi har i Danmark, når hun bare kalder det en enkelt sag, man kan bore ned i, men det er sådan, at når man indfører en lovgivning, så har den konsekvenser for konkrete mennesker. Et af de konkrete mennesker, som

den danske lovgivning om familiesammenføring har haft konsekvenser for, er Kenneth Iversen og hans kone. Altså, fordi han inden for de sidste 3 år har modtaget revalidering, kan de ikke få lov til at leve sammen her i Danmark. Det er muligt, Liberal Alliance synes, at det er en super udlændingepolitik, og at det er en superfair måde at behandle borgerne på i Danmark. Jeg mener ikke, det er statens opgave at gøre alt, hvad man overhovedet kan, for at forhindre mennesker i at leve sammen med deres mand eller kone, hvis den mand eller kone kommer fra udlandet. Og jeg synes da, det er helt tosset, at man straffer mennesker, som faktisk efter at have været udsat for alvorlig sygdom har knoklet sig op igen, og som i dag er selvforsørgende. Som sagt: Det er muligvis Liberal Alliances politik, men det er ikke Enhedslistens politik.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere til korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste taler er fru Merete Riisager, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Beslutningsforslag B 88 har til formål at genindføre pointsystemet for ægtefællesammenføring, sådan som det så ud under VKO. I Liberal Alliance ønsker vi en udlændingepolitik, der gør det lettere for udlændinge, der kommer for at arbejde og bidrage til Danmark, at komme til landet og samtidig sværere for dem, der ikke gør det. Det er i virkeligheden ret enkelt. Det samme kan man ikke sige om det pointsystem, som Dansk Folkeparti ønsker at genindføre med det her beslutningsforslag.

Pointsystemet var et sindrigt system, der tildelte udlændinge point, f.eks. i forhold til hvilket universitet de havde gået på, hvorvidt de havde været aktive i en forening, og på en lang række andre punkter. Ingen af disse ting siger desværre noget om, hvorvidt den enkelte udlænding rent faktisk er i stand til at forsørge sig selv. Det kan være en indikator, men det er ikke en sikkerhed overhovedet. Med pointsystemet kunne vi således lukke højtuddannede bistandsklienter ind i Danmark og lade den dygtige, hårdtarbejdende ingeniør stå med hatten i hånden uden for Danmarks grænser. Det er ikke sådan en udlændingepolitik, vi ønsker os i Liberal Alliance. Det kan gøres bedre.

Vi vil derfor foreslå, at de blå partier arbejder på at udforme en ny model, der skal være enklere, og som har sit fokus på selvforsørgelse. Selvforsørgelse må være det første krav, vi stiller til udlændinge, der kommer til Danmark. Du skal være i stand til at forsørge dig og dine i minimum 5 år, så er du velkommen. Kan du ikke det, må du forlade landet igen. Vi er interesseret i alle politiske forslag, der kan føre os længere i den retning, og vi glæder os derfor over de signaler, der kommer fra Venstre i dag, i forhold til at revidere den politik, der har været ført.

Det er ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti og Liberal Alliance ser grundlæggende helt forskelligt på indvandring. Hvor Dansk Folkeparti bakker op om enhver politik, der giver færre indvandrere til Danmark, bakker Liberal Alliance op om en politik, der giver driftige, arbejdsomme og selvforsørgende udlændinge til Danmark, og som lukker døren for dem, der vil forsørges, og sender kriminelle udlændinge ud af landet.

Ser man historisk på det, fører det kun til armod at lukke sine grænser for udenlandsk arbejdskraft. Det bliver vi kun dummere og fattigere af. Pointsystemet kan forhindre danske statsborgere i at leve sammen med deres ægtefælle i Danmark, selv om begge ægtefæller er ustraffede og ikke ligger samfundet til last. Det giver ikke ret meget mening. Et nyt system skal kunne give danske statsborgere mu-

ligheden for at kunne leve sammen med deres ægtefælle i Danmark, hvis familien forsørger sig selv.

I forhold til nærværende forslag er Liberal Alliance positiv over for at hæve garantistillelsen til 100.000 kr. Derudover er vi åbne over for en drøftelse af et system, der er enklere, end det her foreslås, og som lægger vægt på selvforsørgelse. Liberal Alliance stemmer nej til B 88.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt til korte bemærkninger. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:37

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal bare forstå Liberal Alliances udlændingepolitik, og jeg har forsøgt i lang tid; det kan være, at det lykkes på et tidspunkt. Hvis Liberal Alliance ønsker, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal være i stand til at forsørge sig selv, hvorfor i alverden har man så støttet størstedelen af regeringens lempelser på udlændingeområdet? Det begriber jeg simpelt hen ikke. Det går simpelt hen ud over min fatteevne. Det kan godt være, at den ikke er som så mange andres herinde, der ellers har de lange fine uddannelser, som vi diskuterer i dag. Det kan godt være, at det er det, der er problemet. Men jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg begriber det simpelt hen ikke, fordi under den her regering er der med Liberal Alliances stemmer kommet masser af indvandrere, som vi erfaringsmæssigt ved vil have rigtig svært ved at forsørge sig selv i det danske samfund. Det er realiteten, så hvad er meningen?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:38

Merete Riisager (LA):

Dansk Folkeparti har udviklet sådan en retorik om, at Liberal Alliance støtter regeringens udlændingepolitik. Det er jo ikke rigtigt. Vi støtter den udlændingepolitik, som vi mener fører i den rigtige retning, og vi har stemt sådan, at det pointsystem, som Dansk Folkeparti i dag forsøger at genindføre, vil blive afskaffet, fordi vi ikke synes, at det var godt. Det har jeg redegjort meget nøje for i min tale. Vi ønsker et nyt, enklere system, der bremser udlændinge, som kommer til Danmark, og som ikke er i stand til at forsørge sig selv. Folk, der kommer her, som arbejder, forsørger sig selv og sine, skal være velkomne. Det var ikke det, det gamle pointsystem gik ud på. Det var et meget sindrigt system, som faktisk ikke sikrede selvforsørgelse.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:38

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan godt høre, hvad fru Merete Riisager siger, men når jeg så kigger på, hvad Liberal Alliance har gjort, giver det ikke nogen mening. Man har jo støttet størstedelen af regeringens udlændingepolitik, det kan man jo bare slå op, og så kan man konstatere, at der er indgået udlændingeaftaler, og Liberal Alliance har stemt for de lovforslag fra regeringens side, som har lempet udlændingepolitikken, og det har man gjort sammen med Enhedslisten. Det er jo sådan, det er, så det nytter ikke noget, at ordføreren ryster på hovedet, for man kan bare slå op på Folketingets hjemmeside og konstatere, at sådan er det.

Med hensyn til den indvandring, som vi har nu, kommer der en stigende indvandring fra lande, hvor der i dag er størst arbejdsløshed, hvor der f.eks. også er problemer med kriminalitet osv., og det er faktisk fra nogle af de lande, der kommer rigtig mange til Danmark. Det er jo Liberal Alliance, der bærer ansvaret for det, så mit spørgsmål er fortsat: Hvad er meningen? Det kan ikke nytte noget, at ordføreren bare siger det samme, som ordføreren hele tiden har sagt. Der må være en eller anden dybere forklaring på, at man har støttet en politik, som fører til det modsatte af, hvad fru Merete Riisager siger er Liberal Alliances målsætninger på udlændingeområdet.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Merete Riisager (LA):

Det er simpelt hen noget vrøvl, og jeg bliver nødt til bede hr. Martin Henriksen om, næste gang ordføreren stiller et spørgsmål til mig i Folketingssalen, at være mere konkret, i forhold til hvad det er, ordføreren præcis mener, at vi har stemt ja og nej til, ellers giver det jo ikke nogen mening at svare. Nu svarer jeg præcis i forhold til pointsystemet. Hvis vi talte om eksempelvis muligheden for at få statsborgerskab, har Liberal Alliance stemt imod nogle af regeringens forslag. Det er klart, at jeg jo ikke kan svare, når jeg ikke har nogen som helst anelse om, hvad det er for nogle lovforslag, hr. Martin Henriksen taler om i dag.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere med korte bemærkninger til denne ordfører, så vi fortsætter. Næste ordfører er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi var fra konservativ side i sin tid med til at indføre pointsystemet, og det står vi ved. Men vi er også godt klar over – den erkendelse skal der jo være – at det pointsystem, vi lavede, jo ikke var fejlfrit. Tværtimod viste det sig jo, at når det mødte virkeligheden, var der en del ting i det pointsystem, som ikke var hensigtsmæssige. Det betyder ikke, at pointsystemet som pointsystem er uhensigtsmæssigt, men måden, det var bygget op på, kunne godt trænge til et eftersyn og nogle forbedringer, og det var vi også indstillet på at lave.

Det gælder bl.a. det her med uddannelsessnobberi, og den kritik, der har været af det, er vi enige i, og derfor synes jeg også, det er lidt ærgerligt, at Dansk Folkeparti vælger at optrykke reglerne i beslutningsforslaget her, for på en eller anden måde bliver man jo nødt til at forholde sig til det, og så er det, som om det her bliver en debat og en diskussion om, hvorvidt vi skal genindføre præcis de samme regler, som var før valget. Det er vi fra konservativ side ikke indstillet på.

Vi vil gerne være med til at diskutere et pointsystem på en eller anden måde – det skal ikke være nogen hemmelighed – for vi synes faktisk, det er hensigtsmæssigt, at man kan kvalificere sig til at komme til Danmark i en lavere alder end 24 år, således at man som udlænding har muligheden for at kvalificere sig og derved komme til Danmark hurtigere, frem for at man passivt bare kan vente på, at tiden går og man bliver 24 år gammel og kan få lov til at komme til Danmark. Så incitamentet er jo supergodt, og det udelukker ikke nogen. Tværtimod kan man sige, at pointsystemet giver en mulighed for, at man kan komme tidligere til Danmark, end man kan efter de nuværende regler, som den nuværende regering har indført. Jeg synes faktisk, det er hensigtsmæssigt, at vi har den incitamentsstruktur,

for det er jo hensigtsmæssigt, at man kvalificerer sig, uanset om man nu sidder ude i den store verden og gerne vil til Danmark, eller man sidder i Danmark og gerne vil have et liv her foran sig.

Det er en fordel, at man tager noget uddannelse, man kvalificerer sig, man gør sit for at blive en aktiv del af et velfærdssamfund som det danske, for vi kan jo ikke alle sammen lade være med at lave noget og tro på, at det hele kører rundt. Forudsætningen for velfærdssamfundet er, at alle dem, der kan, rent faktisk også yder en indsats. Så pointsystemet som pointsystem har vi ingen problemer med, men det skal ikke ligne det pointsystem, som nu er blevet afskaffet. Det skal have en anden udformning, men til den tid kan vi jo diskutere, hvordan det i givet fald skal være.

Men som beslutningsforslaget foreligger her, kan vi ikke støtte det, men vi kan godt støtte tanken i pointsystemet, for den er faktisk rigtig.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt for en kort bemærkning, og det er hr. Jeppe Bruus. Værsgo.

Kl. 11:43

Jeppe Bruus (S):

Man kan ikke støtte pointsystemet, som det ligger her, men man kan godt støtte tanken i det. Vi har tidligere hørt, at Venstre vil stemme neutralt til det her forslag, og det åbner jo for det helt åbenlyse spørgsmål: Hvad er det egentlig for en politik, oppositionen har tænkt sig at føre, hvis man skulle vinde magten? Altså, Dansk Folkeparti har jo bestemt i forhold til det her politikområde op igennem 00'erne – man må jo sige, det var dem, der definerede, hvad den daværende regering førte af politik på det område. Bliver det også sådan, hvis man efter et valg sammen har magten, eller hvordan skal vi forholde os til det?

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Tom Behnke (KF):

Altså, vi står jo ikke i Folketingssalen og diskuterer et regeringsgrundlag. Det tror jeg også ordføreren er udmærket klar over – det kan vi jo selvfølgelig ikke gøre. Der, hvor man kan se den sammenhæng, der er blandt de borgerlige partier, er jo, når vi stemmer imod regeringens forskellige forslag – eller nogle af partierne gør det. Og der er selvfølgelig forskel. Det er fire forskellige borgerlige partier; hvis ikke de var forskellige, var der ingen grund til, der var fire partier. Men de fire borgerlige partier har været i stand til at lave forskellige forslag og fremsætte forslag i Folketinget, og mens vi havde regeringsmagten, lavede vi også forskellige forslag, forskellige forlig – i øvrigt aftaler, som ofte blev lavet bredt hen over Folketingssalen, og hvor også Socialdemokratiet var med.

Langt de fleste af de stramninger, vi har lavet inden for f.eks. retspolitikken har Socialdemokratiet stemt for, mens Socialdemokratiet sad i opposition. Så der er ingen problemer i, at man kan lave aftaler, man kan finde ud af at lave politik, og på det her område er vi på den borgerlige side jo enige om, at vi ønsker, at vi skal have en stram, men retfærdig udlændingepolitik. Og der er altså nogle incitament i det, som regeringen har gennemført, som ikke er hensigtsmæssige, og det vil vi rette op på. Men konkret hvordan det bliver, kan jeg jo ikke stå her i dag og sige, for det forudsætter en forhandling.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:45

har været medvirkende til en stigning i bl.a. antallet af familiesammenføringsstilladelser og i antallet af ansøgninger om familiesammenføring.

Jeppe Bruus (S):

Nu siger ordføreren, at der er enighed om det, men jeg har bare sådan i al stilfærdighed svært ved at se den enighed oven på dagens debat. Derfor sidder jeg lidt måbende tilbage og tænker: Jamen bliver det sådan, at hvis oppositionen vinder efter et valg, får vi det uddannelsessnobberi tilbage, som DF ønsker sig, hvor det er finere at have en universitetsuddannelse, end det er at have en håndværksuddannelse, hvis man skal sammenføres med sin ægtefælle her i landet? Eller får vi det ikke? Altså, ordføreren siger, der er enighed, men jeg kan ikke se det.

Kl. 11:45

Ifølge Danmarks Statistiks seneste statistik, der handler om befolkningsfremskrivning, vil antallet af ikkevestlige indvandrere i befolkningen stige med 41 pct. fra 2013 til 2050. Denne udvikling vil uundgåeligt betyde et mere opdelt samfund med skabelse af nye parallelsamfund, og efter Dansk Folkepartis opfattelse vil denne udvikling påvirke Danmark negativt både kulturelt og socialt og dermed svække sammenhængskraften i samfundet.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Rockwool Fondens forskningsenhed har beregnet, at ikkevestlig indvandring trods mange års øget fokus på f.eks. forbedret integration fortsat udgør en meget stor udgift.

Tom Behnke (KF):

Altså på fuldstændig samme måde, som at de to nuværende regeringspartier jo overhovedet ikke er enige om 24-årsreglen f.eks., men alligevel nåede frem til en aftale om, hvordan man kunne gøre det, på samme måde vil en kommende borgerlig regering forhandle sig frem til, hvordan man kan lave nogle ændringer, således at det bliver en borgerlig politik, der bliver ført her i landet.

Kl. 11:45

I Dansk Folkeparti ønsker vi at få vendt denne negative tendens og fremadrettet målrette indvandringen til personer, der kan og vil integreres i det danske samfund, og som har mulighed for at bidrage til den danske velfærdsstat. Vi anser en genindførelse af pointsystemet for at være et skridt i denne retning, og vi er selvfølgelig ærgerlige over, at regeringen og andre herinde ikke ønsker at støtte vores forslag. Det er trist, at de borgerlige ikke vil stå fast på det, som vi ved virker, men det er altid noget, at de giver udtryk for, at de ønsker at stramme lidt op igen. Og så er det jo op til Dansk Folkeparti at hive de andre partier i den rigtige retning. Det er en opgave, som vi har påtaget os før, og det gør vi gerne igen.

Det, man kan høre, at alle fire borgerlige partier tilkendegiver, er, at det er altså hensigtsmæssigt, at de, der kommer her til landet ved familiesammenføring – vi taler ikke om flygtninge, men familiesammenføring – kvalificerer sig til, at de kan være selvforsørgende, således at de ikke bliver en byrde for det danske samfund, men en glæde og gavn, både for dem selv og for samfundet i øvrigt. For det er en forudsætning for et velfærdssamfund, at de, der kan, rent faktisk også yder en indsats. Det krav er vi enige om at stille, men hvordan det så bliver udformet, må vi jo forhandle os frem til. Men det pointsystem, der var, den form, den udformning, det indhold, de paragraffer, de punkter, bliver det ikke med konservative stemmer.

Kl. 11:46

Ud over at vi ønsker at genindføre pointsystemet, ønsker vi også at indføre det skærpede tilknytningskrav, som ligeledes blev indført i 2011, og som indebar, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skulle være væsentlig større end deres samlede tilknytning til et andet land.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:46

Vi ønsker også at genindføre kravet om, at den herboende ægtefælle skal stille en bankgaranti på 100.000 kr. for at få sin ægtefælle til Danmark, hvilket ligeledes er et krav, som er afskaffet af den nuværende regering.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Formålet med beslutningsforslaget er at sikre en genindførelse af pointsystemet for udlændinge, som vil familiesammenføres med deres ægtefælle i Danmark. Det overordnede formål med forslaget og det gamle pointsystem var at sikre, at de, der kom til Danmark, kunne bidrage til samfundet, ligesom Dansk Folkeparti ønskede at begrænse dele af indvandringen, set i lyset af at 24-årsreglen og tilknytningskravet på dette tidspunkt var begyndt at miste sin effekt.

Efter folketingsvalget i november 2011 overtog Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti regeringsmagten, og sammen med sine støttepartier i udlændingepolitikken har man siden da slækket på en lang række udlændingepolitiske regelsæt og dermed gjort det nemmere og mere attraktivt for udlændinge fra bl.a. ikkevestlige lande at komme til Danmark. I 2012 afskaffede man således det nævnte pointsystem for ægtefællesammenføring, hvilket

Vi ønsker også at genindføre det skærpede sprogkrav til ægtefællesammenførte, som ligeledes blev afskaffet af denne regering, for sproget og det, at man har indblik i det danske samfund og i dansk kultur og samfundsforhold osv., er en vigtig forudsætning for at kunne gebærde sig i det danske samfund, hvis man er indvandret hertil og er blevet gift med en herboende person. Det burde der egentlig ikke være den store uenighed om.

Dertil kommer, at der med beslutningsforslaget, hvis det gennemføres – det ser så ud til at være lidt op ad bakke – vil være en mulighed for, at man kan klage til ressortministeren i en række udlændingesager, og ligesom det var tilfældet tidligere, vil der være mulighed for, at ministeren i de her ganske særlige sager, som også nogle gange kommer frem i medierne, som en undtagelsesbestemmelse kan gribe ind i de her sager og forhindre en udvisning i at finde sted.

Vi vil fra Dansk Folkepartis side på forskellig vis forsøge at få vores politik igennem, og vi håber, at de partier, som er ganske ufornuftige, på et tidspunkt bliver bragt til fornuft.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om opholdstilladelse til Edward Snowden.

Af Uffe Elbæk (UFG) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL) m.fl. (Fremsættelse 25.03.2014).

Kl. 11:51

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 11:51

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Med det her beslutningsforslag ønsker hr. Uffe Elbæk og Enhedslisten at pålægge regeringen at give opholdstilladelse til den amerikanske whistleblower Edward Snowden, så han kan opholde sig i Danmark uden at risikere retsforfølgelse i eller udlevering til USA. Uden i øvrigt at begrunde dette nærmere er forslagsstillerne af den opfattelse, at Snowden på baggrund af sine afsløringer af den amerikanske efterretningstjenestes overvågningsaktiviteter risikerer at få en uforholdsmæssig streng straf, hvis han vender tilbage til USA. Forslagsstillerne opfordrer derfor til, at Snowden gives dansk opholdstilladelse.

Lad mig for god ordens skyld starte med at slå fast, at Edward Snowden, hvis han kommer til Danmark, naturligvis vil kunne søge asyl på lige fod med andre udlændinge. I så fald vil asylmyndighederne, og det vil her sige Udlændingestyrelsen og som klageinstans Flygtningegenævnet, vurdere, om Edward Snowden opfylder asylbetingelserne, om han har et beskyttelsesbehov, og er det tilfældet, vil han få opholdstilladelse i Danmark.

Betingelserne for at få asyl i Danmark fremgår af udlændingelovens § 7. Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, kan en udlænding få opholdstilladelse i Danmark, hvis udlændingen er omfattet af FN's flygtningekonvention af 28. juli 1951. Konventionen fastslår, at man er flygtning, hvis man har en velbegrundet frygt for forfølgelse i sit hjemland på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en social gruppe eller sine politiske anskuelser.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, kan en udlænding endvidere få opholdstilladelse i Danmark, hvis udlændingen ved tilbagevendelse til sit hjemland risikerer dødsstraf eller risikerer at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Det danske asylsystem er altså indrettet på en sådan måde, at vi beskytter de mennesker, som kommer til Danmark, og som er forfulgte eller i øvrigt har krav på beskyttelse.

Et andet spørgsmål er så, om Danmark helt ekstraordinært og uden om det almindelige asylsystem skal vedtage en særlov, der giver opholdstilladelse til Edward Snowden i Danmark og sikrer ham mod retsforfølgelse i eller udlevering til USA. For det er jo det, som forslagsstillerne lægger op til.

Forslagsstillerne ønsker tilsyneladende, at Edward Snowden skal tilbydes en eller anden form for politisk amnesti i Danmark. Lad mig sige det ganske klart: Et sådant forslag kan regeringen ikke støtte. Og det kan vi ikke, fordi regeringen ikke kan se, hvad grundlag der skulle være for, at vi skulle tage så helt ekstraordinære skridt som at tilbyde den amerikanske statsborger Edward Snowden politisk amnesti i Danmark. Uanset om man betragter Edward Snowden som en helt eller en skurk, er der ikke noget grundlag for at antage, at han er en person, som er udsat for politisk forfølgelse i sit hjemland.

Det, vi her taler om, er en person, som er sigtet for ulovlig videregivelse af klassificerede dokumenter. Så kan nogle synes, at han er en helt, fordi han har ageret som whistleblower og har afsløret ame-

rikanske efterretningsaktiviteter, eller man kan synes noget andet. Men det ændrer ikke ved, at USA er en demokratisk retsstat, og vi må naturligvis have tillid til, at USA i overensstemmelse med sine internationale menneskeretlige forpligtelser vil sikre, at han får en retfærdig rettergang og straf, hvis han vender tilbage til USA.

I regeringens øjne vil det derfor være særdeles betænkeligt, hvis Danmark eller noget som helst andet land for den sags skyld ud fra politiske sympatier forhindrer en retsstat i at retsforfølge en person, som har begået lovovertrædelser på landets territorium. Det vil også indebære, at vi blander os i et andet lands retssystem og i realiteten sætter os selv både over loven og over domstolene i det pågældende land. Det kan være nødvendigt, når der er tale om at beskytte individer fra totalitære regimer, der udsætter deres egne statsborgere for forfølgelse eller overgreb, og det er jo netop det, vi har et asylsystem for, men når vi taler om andre demokratiske retsstater, er det ikke en rimelig måde at handle på.

Jeg er da også overbevist om, at de fleste danskere gerne vil frabede sig, at andre lande gør det samme i forhold til os, altså tilbyder amnesti til personer, som er sigtet for at have begået kriminelle forhold i Danmark.

Samlet set kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslaget, og vi finder ikke, at der er grundlag for at tilbyde Edward Snowden en særlig amnesti i Danmark, så på den baggrund kan jeg kun sige en gang til, at vi afviser beslutningsforslaget.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er foreløbig to indtegnet til korte bemærkninger. Hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten, er den første. Værsgo

Kl. 11:56

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg kan jo så forstå på justitsministeren, at regeringen ikke har noget imod, at Edward Snowden står over for en hård straf i USA. Men anerkender regeringen ikke, at et Edward Snowden har været med til at bidrage til en vigtig debat om masseovervågning af borgere udført af den amerikanske efterretningstjeneste?

Kl. 11:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 11:56

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der er to ting i det, hr. Nikolaj Villumsen spørger mig om. Det første spørgsmål er, om jeg har noget imod, at Edward Snowden står over for en straf. Jeg ved ikke, hvilken straf Edward Snowden i givet fald vil blive idømt; der skal jo i givet fald først være en rettergang, i det tilfælde at han overhovedet vender tilbage til USA.

Det andet spørgsmål fra hr. Nikolaj Villumsen er, om jeg synes, at Edward Snowden er en helt. Som jeg sagde i mit indlæg, er det sådan set for mig underordnet, om man betragter Edward Snowden som en helt eller en skurk. Han er amerikansk statsborger, og han er sigtet for at begå kriminelle forhold i USA. USA vil gerne retsforfølge ham, så man kan komme til bunds i sagen der, og derfor går jeg ikke ind og er dommer og siger, at han er en helt eller en skurk – jeg konstaterer bare, at han er en amerikansk statsborger, som de amerikanske myndigheder gerne vil retsforfølge.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er ked af, at justitsministeren ikke hørte mit spørgsmål. Jeg sagde ikke, at Edward Snowden var en helt; jeg spurgte justitsministeren, om hun ikke anerkender, at Edward Snowden har rejst en relevant debat om masseovervågning af borgerne. Det spørgsmål håber jeg selvfølgelig at justitsministeren kan svare på.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.**Justitsministeren (Karen Hækkerup):**

Jo, jeg synes, at den debat, der er om overvågning, er god, men jeg skal ikke kunne konkludere, om ikke den debat kunne være kommet på en måde, hvor man ikke havde kompromitteret sig selv og havde begået kriminelle forhold. Derfor synes jeg ikke, det er op til mig at skulle vurdere, om en særlig mand, som har begået eller er sigtet for at have begået strafbare handlinger, skal betragtes som en helt eller en skurk. Han har helt sikkert være medvirkende til, at debatten er kommet, men kunne debatten være kommet på en anden måde? Det ved jeg ikke. Jeg kan bare konstatere, at han er amerikansk statsborger, og at han er sigtet for at have begået kriminelle forhold i USA. USA vil gerne retsforfølge manden, og det er sådan set der, stængerne står.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Uffe Elbæk, uden for partierne.**Uffe Elbæk (UFG):**

Nu hører vi, at Edward Snowden vil få en fair retssag, hvis han vender tilbage til USA. Og Edward Snowden ønsker faktisk at komme tilbage til USA og forklare den amerikanske offentlighed, hvorfor han har gjort det, han har gjort, men både Amnesty og Worldwatch Institute siger, at han ikke vil få en fair retssag. Så mit spørgsmål til ministeren, når to så legitime institutioner som Amnesty og Worldwatch Institutes vurdering er, at han ikke vil få en fair retssag, er: Hvad er ministerens vurdering af det?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.**Justitsministeren (Karen Hækkerup):**

Jeg betragter USA som en demokratisk retsstat, hvor borgere, som bliver stillet for en dommer, får en retfærdig rettergang. I det at være en retfærdig og demokratisk retsstat ligger der, at borgerne har ret til at få prøvet deres synspunkter, og det er statens i øvrigt legitime bestemmelse selv, hvilke forhold man synes skal være strafbare, også hvordan man straffer. Derfor kan jeg sådan set ikke se, at jeg skal have nogen særlig kommentar til det, når der netop er tale om en demokratisk retsstat.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.**Uffe Elbæk (UFG):**

Når Amnesty går ud med den her vurdering, er det selvfølgelig på baggrund af, at Edward Snowden vil blive dømt efter en paragraf fra

Kl. 11:57 1917, som hedder The Espionage Act of 1917, hvor han ikke får mulighed for at forklare sig over for en offentlig jury. Han får ikke mulighed for at forklare sine motiver, og det er begrundelsen for, at Amnesty vurderer, at der vil tale om en ikke fair retssag.

Jeg har lyst til stadig væk at høre ministerens vurdering af den problemstilling.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 12:00

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror også, at man i Danmark vil kunne blive dømt for noget, som går tilbage til 1917 eller måske endda længere tilbage, fordi der er forhold, som har været strafbare i ganske mange hundrede år, og som stadig væk er det. Hvordan man internt i en retsstat tilrettelægger sin domstolsprøvelse kan jeg ikke stå her og kommentere eller blande mig i. Så længe der er tale om demokratisk retsstat, er jeg sådan set godt tilfreds med, at de demokratiske garantier, der skal gives for, at man får en retfærdig rettergang, er til stede, og det må bare være det, jeg kan konstatere. Når man er en demokratisk retsstat, beslutter man selv, hvordan man laver sin domstolsprøvelse.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Og vi går i gang med ordførerrækken. Hr. Karsten Lauritzen for Venstre. Værsgo.

Kl. 12:00

(Ordfører)**Karsten Lauritzen (V):**

Tak. Som justitsministeren har redegjort for, behandler vi her i dag et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at tilbyde den amerikanske whistleblower Edward Snowden asyl i Danmark. Forslagsstillerne mener ikke, at Snowdens retssikkerhed kan garanteres, hvis han tager tilbage til USA, og derfor ønsker de at tilbyde ham asyl i Danmark. Forslagsstillerne vil med andre ord pålægge regeringen at tilbyde Edward Snowden ophold i Danmark uden om de normale procedureregler, der gælder.

I Danmark har vi Udlændingestyrelsen som første instans til at behandle asylsager og derefter Flygtningenævnet som anden instans. Og sidst, men ikke mindst har vi domstolene, hvis man vil gå videre. Principielt mener vi i Venstre, at det er Udlændingestyrelsen, der skal behandle de her sager, og at det ikke er sager, der skal behandles her i Folketingssalen. Jeg vil godt sige, at Snowden skal være velkommen til at søge asyl i Danmark på lige fod med alle andre, der mener, de har et beskyttelsesbehov. Det er jo ikke det samme, som at man får det, men de muligheder, der gælder for andre, gælder selvfølgelig også for Snowden.

I Venstre mener vi, at ytringsfriheden er en god og grundlæggende rettighed, der er værd at kæmpe for, og vi anerkender også, at Edward Snowden har bidraget til en nødvendig og relevant debat om overvågning. Og vi er glade for, at debatten har fundet sted. Men at Edward Snowden er blevet glorificeret og hyldet i visse kredse af samfundet for sin indsats som whistleblower ændrer imidlertid ikke på, at han er mistænkt for at have begået meget alvorlige forbrydelser i og imod USA. Og det må han jo stå til ansvar for. I Venstre støtter vi – i modsætning til forslagsstillerne – på retssikkerheden i USA, og vi ønsker ikke at være med til at støtte kriminelles handlinger. Vi vil derfor ikke arbejde for at forhindre USA i at retsforfølge egne statsborgere efter egen lovgivning.

Det var det lange svar på, hvorfor vi ikke kan støtte beslutningsforslaget. Det korte er: Nej, vi ønsker ikke at bidrage til at lave en særordning for Edward Snowden, så han kan få asyl i Danmark.

Derfor er det korte svar på beslutningsforslaget også, at Venstres folketingsgruppe ikke kan støtte forslaget.

Kl. 12:05

Kl. 12:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt for en kort bemærkning, hr. Nikolaj Villumsen. Værsgo.

Kl. 12:03

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg kan så se, at også Venstre bakker op om, at Edward Snowden skal have en hård straf i USA. Det synes jeg selvfølgelig er rigtig, rigtig trist. Men jeg kunne godt tænke mig at høre fra Venstres liberale ordfører, hr. Karsten Lauritzen, om hr. Karsten Lauritzen ikke mener, at Edward Snowden har bidraget til en meget relevant debat om masseovervågning af borgerne i samfundet.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:03

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det mener jeg at Edward Snowden har, men det er fundamentalt imod den danske retstradition, at man kan gøre et eller andet, som er meget ulovligt, og at man, hvis man gør det ud fra sådan en Robin Hood-agtig betragtning, så kan få lov til at slippe for straf. Altså, sådan er det ikke i Danmark. Sådan er det et vist stykke hen ad vejen i USA, men det er slet ikke en del af den danske retstradition, nemlig tankegangen om, at Snowden har gjort noget, der er ulovligt, men at han også har bidraget med noget positivt, og at det så må gå lige op. Altså, sådan er det ikke i et retssamfund som det danske, og derfor skal vi heller ikke tilbyde Snowden asyl, men anerkende, at han har bidraget til en relevant debat.

Det, vi dog også anerkender, og der synes jeg måske godt, at Enhedslisten kunne gøre det samme, er jo, at Snowden har stjålet en lang række dokumenter, som intet har med en masseovervågning at gøre, men har med militære hemmeligheder og andet at gøre, og som er i Snowdens besiddelse. Det er en meget kriminel handling, som intet har med den her debat at gøre, og det synes jeg da Enhedslisten skylder at tage med, når man nu forsvarer ham som den store whistleblowerhelt.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 12:05

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er glad for, at Venstre anerkender, at hr. Edward Snowden har rejst en rigtig, rigtig relevant debat. Det, som så undrer mig meget, er, at Venstre, når Venstre er fuldt bekendt med, at Edward Snowden har en masse fortrolige oplysninger, som ordføreren fremhæver, kan leve med, at han sidder i Moskva på Putins nåde. Er det ikke en trussel mod dansk sikkerhed, mod NATO's sikkerhed, mod EU's sikkerhed, og burde Danmark derfor ikke give Snowden opholdstilladelse i Danmark, så det ikke var Putin, men Danmark, som tog hånd om ham?

Kl. 12:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Nej. Man kan godt have det synspunkt, men jeg synes, at hvis man skal fremføre det med legitimitet, skulle man have gjort det, allerede inden Snowden rejste til Kina og afleverede og udvekslede dokumenter med kineserne – må man formode. Nu er han så endt i Rusland, og lur mig, om russerne ikke også har fået noget som modydelse, selv om det modsatte bliver påstået. Så hvis man skulle følge det argument, som vi altså ikke kan følge i Venstre, så skulle man have fremført det for lang tid siden og ikke på nuværende tidspunkt. Der er det løb kørt efter min bedste overbevisning.

Kl. 12:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste spørger er hr. Uffe Elbæk. Værsgo.

Kl. 12:06

Uffe Elbæk (UFG):

Det er interessant at høre ordføreren sige, at Edward Snowden har udført alvorlige forbrydelser. For det første har jeg lyst til at høre, hvad det er for nogle forbrydelser, ordføreren sigter til, og for det andet har jeg også lyst til at få en kommentar på, at den information, som Edward Snowden har lækket, handler om overvågning af fuldstændig legitime demokratiske institutioner i Europa. Vi snakker om Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen, vi snakker om Merkels telefon, vi snakker om ngo-organisationer som Amnesty, Worldwatch Institute, og vi snakker også om klimatopmødet i Danmark. Er det den type forbrydelser, ordføreren mener at Edward Snowden har udført?

Kl. 12:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Karsten Lauritzen (V):

Nej, jeg mener kort fortalt, at Snowden har stjålet omkring 7 millioner dokumenter fra NSA, og nogle af de dokumenter vedrører masseovervågning, en stor del af dokumenterne vedrører militære hemmeligheder, tekniske detaljer om militære installationer og en lang række andre ting i USA, som er noget, der kan bruges mod USA og er meget, meget alvorligt og dermed også forbudt at stjæle. Man må ikke stjæle, selv om man gør det med et nobelt formål. Der anerkender jeg et stykke hen ad vejen, at noget af det, der har været offentliggjort, har været for at starte en nødvendig debat omkring masseovervågning.

Så vil jeg bare sige, at jeg synes, at hr. Uffe Elbæk fordrejer tingene lidt. Det har ikke været afsløret, at der har været aflytning af klimatopmødet. Det er afsløret, at amerikanerne lavede overvågning, men det kan jo være mange ting. Jeg får en mail fra en af mine ansatte hver morgen med medieovervågning, hvor man har slået op på, hvor jeg er henne i dagspressen. Den form for overvågning foregår der jo, og den kan være fuldt lovlig. Derfor kan der godt være noget af den overvågning, der er foregået på klimatopmødet, der måske nok er en afsløring, men altså er lovlig overvågning.

Kl. 12:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 12:08

Uffe Elbæk (UFG):

Nu hørte vi, at ministeren gav udtryk for, at den her debat kunne man også godt have fået på anden vis. Det er jo så en antagelse, men er det Venstres ordførers vurdering, at den debat, vi nu får, bl.a. her,

men også ude i verden, omkring masseovervågning af helt almindelige borgere, ville være kommet frem, hvis vi ikke havde haft en whistleblower som Edward Snowden?

Kl. 12:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:08

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, at vi havde fået den her debat på et senere tidspunkt, men slet ikke på den her måde. Det anerkender jeg til fulde, men det ændrer ikke ved, at Snowden har begået nogle meget alvorlige forbrydelser, og det må han stå til ansvar for. Det er fundamentalt imod en dansk retstradition, at man kan røve en bank, og hvis man så giver pengene til de fattige, slipper man for straf. Altså, sådan er det ikke i Danmark, og sådan bør det heller ikke være, hverken i Danmark eller i USA eller i et retssamfund. Jeg tror på, at Snowden kunne have rejst den her debat om masseovervågning på anden vis end ved at stjæle en masse dokumenter.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnet lige nu. Den næste taler er hr. Jeppe Bruus, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. Vi behandler i dag et beslutningsforslag, der omhandler, hvorvidt regeringen skal pålægges at lave en særlov, der giver opholdstilladelse til Edward Snowden, som er på flugt fra en retssag i sit hjemland. For Socialdemokraterne er det afgørende, at mennesker behandles på en værdig og ordentlig måde, når de kommer til landet, og således vil også Edward Snowden, såfremt han indrejser i Danmark, på lige fod med alle andre kunne søge asyl her i landet. Snowdens ansøgning vil blive behandlet på samme måde som ansøgninger fra alle andre, der søger asyl i Danmark, og det er jo et grundlæggende retsprincip for os i Danmark, at der er lighed for loven, og det skal vi holde fast i.

Edward Snowden har med afdækningen af overvågningssystemerne bidraget til en væsentlig debat om overvågning. Det er en diskussion og udvikling, som vi politikere skal tage alvorligt, men Socialdemokraterne mener ikke, der er grundlag for, at vi fra dansk side laver en særlov, der sikrer Snowden ophold i landet uden om de eksisterende muligheder for at opnå ophold og asyl, og betingelserne, som det også allerede har været nævnt i debatten, fremgår jo af udlændingelovens § 7. Heraf følger det, at der gives opholdstilladelse til personer, der er omfattet af FN's flygtningekonvention, eller som ved tilbagevenden til deres hjemland risikerer bl.a. dødsstraf eller tortur. Jeg må sige, at jeg ikke deler stillernes skepsis over for det amerikanske retssystem. Den amerikanske justitsminister har mig bekendt tidligere tilkendegivet, at Snowden hverken risikerer dødsstraf eller tortur i USA.

Vi lever altså i et demokratisk retssamfund, hvor vi har lavet aftaler med andre retssamfund om udlevering af personer til retsforfølgelse, herunder med USA. Det er så op til amerikanerne og det amerikanske retsvæsen at afgøre skyldsspørgsmålet i den her sag og ikke Folketinget.

Det kan i bemærkningerne til forslaget læses, at forslagsstillerne mener, at Snowden fortjener moralsk og politisk opbakning for sine afsløringer. Som jeg sagde før, synes jeg, det er en vigtig diskussion om overvågning og konsekvenserne af overvågning, som Snowden har bidraget til, og forslagsstillerne har jo allerede givet deres politiske og moralske opbakning til Snowden, og regeringen har også vist,

at vi tager kampen for ytringsfrihed meget alvorligt. Det er en kamp, der foregår på mange niveauer, og derfor tog regeringen allerede i efteråret initiativ til at se på, om forholdene for offentligt ansattes mulighed for at bruge deres ytringsfrihed er gode nok, og samtidig også se på, om der skal indføres regler i det offentlige, der kan beskytte whistleblowere. Men at bruge det her som argument for at indføre en særlov, der giver Snowden opholdstilladelse, mener vi ikke der er grundlag for.

Så for at opsummere: Vi har tiltro til det amerikanske retsvæsens evne til at sikre en fair rettergang for Edward Snowden, og vi mener som udgangspunkt ikke, at Danmark skal forsøge at forhindre andre lande i at retsforfølge deres egne statsborgere for lovovertrædelser begået i deres hjemlande, når der ikke er risiko for alvorlige menneskerettighedskrænkelser, og derfor kan Socialdemokraterne ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg har jeg to indtegnet til korte bemærkninger til ordføreren, og den første er hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:12

Nikolaj Villumsen (EL):

Den socialdemokratiske ordfører har stor tiltro til det amerikanske retssystem. Det er selvfølgelig helt fair. Vi ved så bare, at Snowdens sag vil blive behandlet bag lukkede døre, og vi kan se, at eksempelvis en anden whistleblower som Bradley Manning har fået en lang og meget, meget hård straf. Sandsynligheden for, at der sker det samme for Snowden, er derfor meget, meget stor.

Mener den socialdemokratiske ordfører virkelig, at det er det, som Edward Snowden fortjener efter at have rejst den vigtige diskussion om overvågning, som Socialdemokraterne jo anerkender med glæde i dag?

Kl. 12:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Jeppe Bruus (S):

Altså, mig bekendt har den amerikanske justitsminister skrevet til sin russiske modpart, at Edward Snowden hverken risikerer dødsstraf eller tortur, og at han vil blive stillet for en civil domstol. I øvrigt må hele det her retsspørgsmål jo afgøres i USA, og der har vi tillid til det amerikanske retsvæsen, og derfor mener vi ikke, der er anledning til at lave en særlov i Danmark.

Kl. 12:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 12:13

Nikolaj Villumsen (EL):

Som det er kommet frem i dag, vil retssagen foregå bag lukkede døre, hvor muligheden for at fremlægge baggrunden for, at Snowden har gjort det, ikke vil være til stede. Det synes jeg er bekymrende, men det bekymrer så ikke Socialdemokraterne, der åbenbart stiller sig tilfredse med, at han ikke vil blive tortureret og dræbt. Det kan vi andre da også være glade for, men det må man altså sige er et minimum, eftersom dødsstraf er i strid med menneskerettighedskonventionen, og at tortur selvfølgelig også er strengt forbudt.

Men vi ved jo godt, at Snowden kommer til at blive i Moskva, og er det virkelig fornuftigt, at han skal være i hænderne på Putin? Er det Socialdemokraternes holdning?

- Kl. 12:14
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.
- Kl. 12:14
Jeppe Bruus (S):
Det er jo op til Snowden og russerne. Altså, det må de jo ligesom afgøre. Som jeg sagde, mener vi samlet set ikke, der er anledning til at lave en særlov, der giver Edward Snowden ophold i Danmark. Vi har tillid til det amerikanske retsvæsen, og så må sagen jo gå sin gang. Og i øvrigt er det jo mig bekendt heller ikke, fordi han har bedt om ophold i Danmark.
- Kl. 12:14
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste til en kort bemærkning er hr. Uffe Elbæk, Uden For Grupperne.
- Kl. 12:14
Uffe Elbæk (UFG):
Det er rart at høre, at ordføreren synes, det er en vigtig debat, som informationerne, som Edward Snowden har lækket, har skabt. Men kunne ordføreren uddybe, hvorfor ordføreren mener, at det er en vigtig debat, Edward Snowden har rejst?
- Kl. 12:15
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.
- Kl. 12:15
Jeppe Bruus (S):
Det kan jeg da godt. Jeg synes da, at den diskussion om overvågning og spionage er helt central. Hvordan er samspillet mellem lande, der er venner i internationale sammenhænge, og hvordan skal det foregå? Det er jo også den diskussion, der afspejler sig i USA, hvor de har en ret heftig diskussion omkring regulering af de amerikanske efterretningstvæsnere og de mekanismer, det foregår efter.
Jeg synes da, det er en vigtig debat, og det er en vigtig demokratisk debat at deltage i, og det gør vi jo også gerne. Vi mener bare ikke, at det så skal resultere i, at vi skal lave en særlov for Edward Snowden.
- Kl. 12:15
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for den anden korte bemærkning.
- Kl. 12:15
Uffe Elbæk (UFG):
Nu ved vi, at USA har spioneret imod helt legitime europæiske institutioner som Kommissionen og Europa-Parlamentet, at de har spioneret imod en allieret som Angela Merkel, at de har spioneret imod ngo-organisationer som Amnesty International og Worldwatch Institute og selv mod klimatopmødet i Danmark. Hvad er ordførerens vurdering af de handlinger?
- Kl. 12:16
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.
- Kl. 12:16
Jeppe Bruus (S):
Der tror jeg da at jeg vil støtte mig op ad min statsminister, som jo har sagt, at det er en diskussion, som man også meget tydeligt har haft på europæisk niveau, og at de samtaler, der har været imellem europæiske statsledere og amerikanske statsledere, har vi jo alle
- Kl. 12:14
sammen kunnet se offentligt. Det har været en diskussion om, hvor grænserne går for det. Det er jo sådan set også det, amerikanerne diskuterer meget i deres politiske sammenhænge. Det er jo klart en politisk diskussion om, hvordan vi skal skruer de her ting sammen. Den synes jeg da er relevant, og den har vi jo både herhjemme og i samarbejde med de amerikanske allierede.
- Kl. 12:16
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så næste taler er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.
- Kl. 12:17
(Ordfører)
Martin Henriksen (DF):
Tak for det. Forslaget om, at der skal tildeles en opholdstilladelse til Edward Snowden, kan Dansk Folkeparti ikke støtte. Såfremt Edward Snowden sætter sine ben på dansk jord, vil jeg antage, at politiet vil tilbageholde ham, og at han vil blive udleveret til retsforfølgelse i USA. Og hvis en person ansat i den danske efterretningstjeneste gik ud og lækkede oplysninger, som kunne skade danske interesser, tror jeg også, at den danske regering, den til enhver tid siddende danske regering, og et bredt flertal i Folketinget ville ønske, at en sådan person blev retsforfulgt i Danmark. Jeg tror, at de amerikanske myndigheder og politikere har det på samme måde, og det kan jeg sådan set godt forstå, og i og med at USA er vores allierede, vores tætteste allierede, synes jeg, at her må vi selvfølgelig stille os på deres side.
Jeg har jo også noteret mig, at der er mange forskellige ting, der har været fremme i den her sag om Edward Snowden, og det kan altid være svært at vurdere, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Jeg anerkender sådan set, at nogle af de ting, der har været fremme, kan starte en relevant debat, for hvor går grænserne for overvågning? Og jeg synes, det er helt fair, at der er en sådan debat.
Man kunne måske sige, hvis de afsløringer, der var kommet frem, kun havde drejet sig om interne amerikanske forhold, at o.k., så var der så et formål med, at man skulle forholde sig til den amerikanske overvågning af egne borgere, men når nogen går ud og så at sige kommer med afsløringer, som kan skade amerikanske interesser og måske også skade danske interesser, som f.eks. handler om, hvordan man overvåger aktiviteter i Kina, hvordan man overvåger aktiviteter i Iran – jeg har også ladet mig fortælle, at efterretningsfolk inden for efterretningstjenesterne har sagt, at noget af det, der har været afsløret, faktisk kunne gavne terrororganisationer, for nu ved de, hvordan f.eks. USA opererer, og så kan de indrette deres virksomhed efter det – synes jeg ikke ligefrem, det er specielt hensigtsmæssigt, hvis det holder stik.
Jeg har også bemærket, at Edward Snowden selv har fortalt, at han begyndte at arbejde for NSA via et privat sikkerhedsfirma, fordi han vidste, at jobbet så ville give ham adgang til lister over maskiner verden over, som USA altså overvågede. Og ifølge nyhedsbureauet Reuters fik Edward Snowden adgang til sine dokumenter ved at overtale andre af sine kollegaer til at give ham deres brugernavn og adgangskode, og han gav altså nogle forkerte oplysninger som begrundelse for det, og de har så også som en konsekvens af det mistet deres arbejde.
Så jeg synes, at man skal passe lidt på med at sige, at han er en helt, og jeg synes, man skal tænke på, at hvis der var en person i den danske efterretningstjeneste, der havde gjort noget tilsvarende, ville vi fra dansk side selvfølgelig have en forventning om, hvis vedkommende ankom til andre lande, at de ville udlevere den person til retsforfølgelse i Danmark. Og selv om der kan være relevante ting at diskutere om overvågning, må vi holde fast i, at en opholdstilladelse ikke er den rigtige vej at gå. Hvis han sætter sine ben på dansk jord, vil det mest naturlige være, at han bliver udleveret til retsforfølgelse i USA.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er to indtegnede korte bemærkninger. Hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten, er den første. Værsgo.

Kl. 12:20

ringen, der jo også åbner op for, at der kan være et samarbejde mellem danske myndigheder og den amerikanske efterretningstjeneste, som det jo også er kommet frem.

Kl. 12:20

Men hvorfor er Dansk Folkeparti tilfreds med, at Edward Snowden sidder i Moskva på Putins nåde? Er det ikke bekymrende, at han med de oplysninger, som han har, sidder, hvor han kan blive afpresset af den russiske efterretningstjeneste, eksempelvis afpresset, fordi man til august skal tage stilling til, om han fortsat må opholde sig i Rusland, eller om han skal udleveres til hård straf i USA.

Kl. 12:23

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu håber jeg selvfølgelig også, at ordføreren for Dansk Folkeparti har bemærket, at Edward Snowden har afsløret, at der har været overvågning af aktiviteter i Danmark, eksempelvis at Bella Center under klimatopmødet i 2009 blev overvåget af den amerikanske efterretningstjeneste. Synes Dansk Folkeparti ikke, det er problematisk? Og mener Dansk Folkeparti ikke, at Edward Snowden har rejst en relevant debat ved eksempelvis at fortælle den danske offentlighed og verden, at den amerikanske efterretningstjeneste har spioneret ude på Amager?

Kl. 12:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:21

Martin Henriksen (DF):

Altså, at den danske efterretningstjeneste samarbejder med den amerikanske efterretningstjeneste, betragter jeg som en given ting. Det er vel ikke nogen nyhed som sådan. Andet ville da være ganske ufornuftigt.

Jeg har jo ikke sagt til Edward Snowden, at han skulle tage til Rusland, så det må stå for hans egen regning. Så vidt jeg husker, tog han til Hong Kong, et kinesisk protektorat, kan man vel kalde det. Om det er rigtigt, ved jeg ikke, men jeg har læst mig til, at han f.eks. der opholdt sig på den russiske ambassade. Hvad har han fortalt til de russiske folk dér? Det ved vi jo ikke. Hvad fortæller han til russerne, hvad *har* han fortalt til russerne? Har han fortalt noget til kineserne, som kan skade amerikanske interesser, og som måske dermed også direkte eller indirekte kan skade europæiske interesser, herunder danske interesser? Det ved vi ikke. Derfor er det faktisk et utrolig usikkert grundlag. Det er meget useriøst, at man på det her grundlag vil give opholdstilladelse til en person.

Kl. 12:24

Martin Henriksen (DF):

Jo, men det synes jeg også at jeg sagde. Der er kommet en diskussion om det her, og meget af det er da relevant. Det er da relevant at diskutere, hvor grænserne for overvågning går. Men jeg synes altså også, det er dybt problematisk, hvis man går ud og lækker oplysninger – dels synes jeg, det er usympatisk, hvis man sådan set har skrevet under på, at man vil være loyal over for sin arbejdsgiver og over for sit land, og man så ikke er det, dels synes jeg, når det så ovenikøbet er en meget tæt allieret af Danmark, at det faktisk burde veje meget tungt, omend der kan være startet en relevant debat og også langt hen ad vejen *er* startet en relevant debat. Men vi har jo løbende diskussioner om, hvor grænserne for overvågning går, uanset om Edward Snowden havde været her eller ej.

I forhold til overvågning af danskere fra amerikansk side har jeg jo noteret mig, at regeringen i en række svar til Folketinget har oplyst, og nu citerer jeg fra et svar til Folketinget:

»Justitsministeriet kan oplyse, at Politiets Efterretningstjeneste ikke har grundlag for at antage, at amerikanske efterretningsaktiviteter på ulovlig vis er eller har været rettet mod Danmark eller danske interesser.« – og det sidste kan måske så berolige nogle herinde – »herunder danske ministre eller medlemmer af Folketinget«.

Jeg synes bare, at vi bliver nødt til at holde fast i, at hvis man lækker oplysninger med det formål at starte en relevant debat, f.eks. i USA, så gør man jo det. Og det er jo én ting, som man kan have mange forskellige synspunkter om. Men hvis man lækker oplysninger, som har det resultat, at det kan skade en af vores tætteste allieredes muligheder for at lave efterretningstjeneste rettet mod f.eks. terrororganisationer eller lande eller stater, som jeg også mener at Danmark har en interesse i der bliver holdt øje med, synes jeg altså, det er en lidt anden diskussion. Og dér er vi altså ovre efter vores opfattelse.

Kl. 12:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste spørger er hr. Uffe Elbæk, Uden For Grupperne.

Kl. 12:24

Uffe Elbæk (UFG):

Lad os lige slå fast, at de dokumenter, Edward Snowden har lækket, har han givet til nogle af de mest estimerede medier i verden – vi snakker Washington Post, vi snakker New York Times, vi snakker Guardian, vi snakker Spiegel.

Edward Snowden vil selvfølgelig gerne hjem til USA, under forudsætning af at han får en fair retssag, hvilket betyder, at han har mulighed for over for offentligheden at begrunde, hvorfor han gjorde det, han gjorde. Lad os også lige slå fast, at han faktisk forsøgte over for sin overordnede at gøre opmærksom på de her uheldige omstændigheder om, hvilke informationer der var tale om, og den type masseovervågning der fandt sted.

Så når ordføreren for Dansk Folkeparti står og siger, at det her skader en allieret, vil jeg gerne spørge: Hvordan skader det USA som allieret, at USA overvåger helt legitime europæiske demokratiske institutioner? Hvordan svækker det USA? Hvordan svækker det USA, at de overvåger Merkels telefon? Hvordan svækker det USA, at de har lavet overvågning af Siemens, altså en privat virksomhed? Det vil jeg gerne høre ordførerens kommentar til.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 12:23

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti anerkender, at det er en relevant debat, som Edward Snowden har rejst. Det undrer mig så, at det ikke bekymrer Dansk Folkeparti, at der er blevet foretaget overvågning på Amager, men at man stiller sig helt tilfreds med svaret fra rege-

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:26

Martin Henriksen (DF):

Det er jo fuldstændig indlysende, at hvis det kommer frem, hvordan en efterretningstjeneste overvåger andre, f.eks. terrorbevægelser eller lande som f.eks. Iran, og hvilke redskaber den bruger, så svækker det selvfølgelig dens mulighed for at gøre det. Og så risikerer man at give en fordel, hvis det er rigtigt, til personer og grupper og lande, som vi vel ikke ønsker skal have en fordel i den efterretningskamp, som jo løbende er der.

Altså, vi overvåger jo hinanden på kryds og tværs, og lande overvåger også hinanden. Sådan er det jo. I Danmark er der jo også overvågning, når borgere går ind på hjemmesider. Der er ikke nogen, der følger med i, hvilke hjemmesider man går ind på, men hvis der på et tidspunkt kommer en mistanke mod en borger, har myndighederne mulighed for med en dommerkendelse at gå ind og se, hvilke hjemmesider man har besøgt inden for det seneste års tid, og hvis der f.eks. er en mistanke rettet mod en borger om, at vedkommende ønsker at være involveret i en terrororganisation, og det er muligt at gå ind og se, at vedkommende har besøgt en hjemmeside med en opskrift på selvmordsbomber, er det måske meget fornuftigt, at der er de muligheder, så nogle ting kan kobles sammen.

Men hvis Edward Snowden udelukkende ønskede at rejse en intern debat om f.eks. amerikanernes overvågning af hinanden, så kan man sige, at det var én ting, men han har også afsløret noget – det har jeg i hvert fald ladet mig fortælle – som kan skade amerikanske interesser og dermed måske også danske interesser. Det er ikke så smart.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 12:27

Uffe Elbæk (UFG):

Jamen jeg synes, det er helt paradoksalt, at ordføreren bliver ved med at snakke om, at det her har skadet amerikanske interesser. Vi snakker om oplysninger, der kan dokumentere, at der har fundet masseovervågning sted af fuldstændig almindelige borgere i Europa – overvågning af demokratiske, legitime institutioner, overvågning af statsledere, overvågning af private virksomheder. Synes ordføreren virkelig ikke, at det er en relevant debat, og kunne vi have fået den, hvis Edward Snowden ikke havde lækket de informationer, han har gjort?

Kl. 12:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:28

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg har før deltaget i diskussioner om overvågning, også før Edward Snowden lækkede informationer – det vil jeg bare sige.

Så har jeg i øvrigt allerede læst op af et svar til Folketinget fra en minister, og jeg vil bare sige, at en minister jo skal svare sandt til Folketinget; det skal jo være rigtigt, hvad ministeren svarer til Folketinget. Det lægger vi jo til grund, indtil det bliver bevist, at det, ministeren har svaret til Folketinget, ikke er rigtigt. Jeg har allerede læst op, at der blev svaret – og det er, så vidt jeg kan se, af Justitsministeriet – at Politiets Efterretningstjeneste ikke har grundlag for at antage, at amerikanske efterretningsaktiviteter på ulovlig vis har været rettet mod Danmark. Jeg kan også forstå, at både den danske udenrigsminister og den danske statsminister har rejst det her over for deres amerikanske partnere og sagt, at det selvfølgelig ikke er i orden, hvis der er noget, som foregår på ulovlig vis.

Men jeg bliver nødt til at fastholde, at hvis en dansk efterretningsagent havde lækket oplysninger, som kunne skade danske interesser, så ville vi også have en forventning om, at han, hvis han opholdt sig i USA eller kom til USA, ville blive udleveret til Danmark, og derfor må vi selvfølgelig gøre det samme, det er klart.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i talerækken. Den næste ordfører er fru Marlene Borst Hansen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 12:29

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg studsede noget, da jeg læste det her beslutningsforslag fra Enhedslisten og hr. Uffe Elbæk. Det var ikke så meget over, at hr. Uffe Elbæk kom med forslaget, for det luftede han faktisk for mange måneder siden, dengang han stadig var medlem af Det Radikale Venstre. Men det undrer mig faktisk, at Enhedslisten står som forslagsstillere, og det gør det af én særlig grund, nemlig at Enhedslisten plejer at være et parti, som sætter retssikkerheden højt, og som i lighed med Radikale Venstre ikke plejer at argumentere for særlove for mennesker, som af en eller anden grund er kommet i mediernes søgelys.

At enkeltssager kan være anledning til at lave generelle lovændringer, som gælder for alle i lignende situationer, er en helt grundlæggende retssikkerhedspræmis. Men det er det åbenbart ikke i den her sag, for hvad er det for et grundlag, som Danmark skulle give Edward Snowden ophold på? Og skal det være Folketinget, som giver et bestemt menneske ophold i Danmark? Hvad er det for en praksis, som Enhedslisten med det her forslag lægger op til? Vil Enhedslisten have, at Folketinget behandler og tager stilling til enkeltssager, hvis mennesker er retsforfulgt i deres hjemland? Den slags har vi rent faktisk lavet love om. Vi har jo love, som sikrer, at mennesker, som søger ophold i Danmark på grund af en politisk forfølgelse i deres hjemland, bliver vurderet, og hvis de danske myndigheder er enige i, at et menneske står til politisk forfølgelse, og hvis vi ikke har tillid til det pågældende lands retssystem, får man asyl. Er det det, Enhedslisten mener at Edward Snowden skal have? Er det det, der skal være opholdsgrundlaget?

Jeg kan godt forstå, at Enhedslisten har sympati for Snowden, for det har jeg sådan set også. Og set med mine briller synes jeg også umiddelbart, at han via sine læk har været med til at sætte fokus på en problemstilling og en overvågning, som har ført til en verdensomspændende og særdeles vigtig diskussion. Har han gjort noget ulovligt? Det har han givetvis. Det indrømmer han jo også selv. Men spørgsmålet er så, om der er proportionalitet mellem væsentligheden af de fortrolige oplysninger og den eventuelle sikkerhedsrisiko, de her oplysninger kan udgøre i forhold til eksempelvis terror. Det ved jeg ikke. Det ved Enhedslisten sådan set heller ikke, for det er naturligvis op til en retsinstans at afgøre det, og den retsinstans er altså det amerikanske retsvæsen.

Så med baggrund i, at vi simpelt hen ikke forstår, hvad det er for et grundlag, man ønsker at give Edward Snowden ophold på, og fordi en så kompleks handling, som Snowden har begået, kræver en retslig afgørelse, kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er to indtegnet for korte bemærkninger til ordføreren. Den første er hr. Uffe Elbæk, Uden For Grupperne. Værsgo.

Kl. 12:32 heden meget, meget højt, og vi synes, det er væsentligt, at det er hos domstolene, en sådan praksis skal afprøves.

Kl. 12:35

Uffe Elbæk (UFG):

Jeg har lyst til at spørge den radikale ordfører, om det gør indtryk på ordføreren, når to så estimerede menneskerettighedsorganisationer som Amnesty International og Worldwatch Institute udtaler sig og opfordrer lande til at give Edward Snowden opholdstilladelse ud fra den argumentation, at han ikke vil få en fair retssag i USA. Grunden til, at Amnesty International ikke mener, at han vil få en ret fair retssag, er, at sagen ikke vil komme for en offentlig jury, og at han ikke vil få mulighed for at fremføre sine argumenter.

Det er vigtigt at understrege, at Edward Snowden faktisk gerne vil hjem til USA. Han vil gerne hjem og møde offentligheden. Han vil gerne hjem og argumentere for, hvorfor han har gjort det, han har gjort. Men normalt – i hvert fald i min historik – har det altid gjort indtryk på Det Radikale Venstre, hvad Amnesty International siger, og hvad Worldwatch Institute siger. Men det gør det åbenbart ikke i den her sag.

Kl. 12:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:33

Marlene Borst Hansen (RV):

Det gør det i allerhøjeste grad, og det er sådan set også derfor, jeg siger, som jeg gør. Jeg siger ikke, at Edward Snowden ikke skulle kunne få opholdstilladelse i Danmark; jeg siger bare, at det ikke skal ske gennem en debat her i Folketinget, hvor vi tager et enkelt menneske ud. Hvis han søgte asyl – selv om det jo ikke er det, det fremsatte beslutningsforslag går ud på – ville han selvfølgelig blive vurderet ud fra alle de parametre, som alle andre, der søger asyl, bliver vurderet ud fra.

Hvis det er korrekt, hvad hr. Uffe Elbæk siger, og hvad han citerer fra menneskerettighedsorganisationer, er det jo en del af den vurdering, der skal foretages, når man søger asyl. Det er sådan set bare det, jeg påpeger. Jeg siger ikke noget om, om Edward Snowden skal eller ikke skal have opholdstilladelse i Danmark; jeg spørger bare, hvad grundlaget for det er. Og er det et asylgrundlag, skal han søge asyl fuldstændig på samme måde som alle andre, der søger asyl, gør.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 12:34

Uffe Elbæk (UFG):

Mener den radikale ordfører, at den debat, som Edward Snowden har rejst, og de dokumenter, som Edward Snowden har lækket til seriøse udenlandske medier, har været en væsentlig debat og en debat, der gør indtryk på den radikale ordfører?

Kl. 12:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:35

Marlene Borst Hansen (RV):

Ja, jeg mener, det har været en væsentlig debat. Jeg kan ikke vurdere – som jeg også sagde i min ordførertale – hvorvidt der er proportionalitet mellem væsentligheden i den debat, som jeg anerkender Snowden har rejst, og den eventuelle sikkerhedsrisiko, der ville være. Det kan jeg ikke afgøre.

Det er ligeledes min påstand, at hverken hr. Uffe Elbæk eller Enhedslisten kan afgøre det. Det skal en retsinstans afgøre. Og jeg kommer fra et parti, Det Radikale Venstre, hvor vi sætter retssikker-

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste spørger er hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten.

Kl. 12:35

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Man siger jo, at angreb er det bedste forsvar, og det virker, som om De Radikale nok har ret så meget brug for et forsvar for at afvise det her ellers meget fornuftige forslag, når de går i kødet på Enhedslisten i dag. Jeg vil sige, at det er godt forsøgt, og jeg vil sige, at jeg vil opfordre ordføreren til at læse det sted i forslaget igen, hvor der lige præcis står »opholdstilladelse« og »uden at risikere retsforfølgelse eller udlevering«. Og hvorfor står der det? Det står der, fordi vi godt ved, ligesom ordføreren ved, at Edward Snowden ikke er berettiget til asyl i Danmark med den nuværende asylovgivning.

Vi ønsker ikke at ændre asylovgivningen med udgangspunkt i Snowden. Vi ønsker, at han skal have opholdstilladelse i Danmark, som også en lang række menneskerettighedsorganisationer har opfordret til, fordi vi ikke ønsker, at Edward Snowden skal have en hård straf bag lukkede døre i USA. Så det vil jeg bare godt spørge De Radikale om. Når De Radikale jo godt ved, hvad dansk udlændingelov er, hvad dansk asylovgivning er, hvorfor afviser de så den mulighed, vi har i Folketinget, for at give Snowden ophold i Danmark?

Kl. 12:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:36

Marlene Borst Hansen (RV):

Det var sådan set ikke for at foretage et angreb på Enhedslisten. Det var bare for at holde fast i, at Enhedslisten plejer at stå tæt sammen med Det Radikale Venstre på det fundament, som handler om, at når vi laver lovgivning, laver vi lovgivning, som gælder generelt og for alle mennesker, fordi en væsentlig del af vores retssikkerhed hviler på, at vi laver love, som gælder for alle i lignende situationer. Vi laver ikke særlove, vi giver ikke opholdsgrundlag til specifikke mennesker her i Folketingssalen. Hvis vi gjorde det i den her sag, kunne jeg godt forestille mig, at der var andre partier, der meget hurtigt kom med alle mulige andre, som de også syntes vi skulle vurdere eller forkaste her i Folketingssalen.

Vi sagsbehandler ikke om enkelte personer her i Folketingssalen. Vi har en asylovgivning, og hvis den skal laves om på baggrund af en enkelt sag, så lad os tage den diskussion, men jeg synes, at det er grundlæggende forkert at tage enkeltpersoner og diskutere deres ophold her i Folketingssalen.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 12:37

Nikolaj Villumsen (EL):

Man kan forstå, at De Radikale er meget principielle. De ved godt, at Snowden ikke har nogen som helst mulighed for at få asyl i Danmark. Alligevel afviser de at række ham en hjælpende hånd, selv om de ved, han står til en hård straf bag lukkede døre, formentlig en straf, der i hvert fald vil være lige så hård som den, Bradley Manning, en anden amerikansk whistleblower, der har fået en rigtig, rigtig hård straf, fik. Er det virkelig rigtigt, er det virkelig sådan, at en mand, som med De Radikales egne ord har været med til at sætte en verdensomspændende og vigtig debat i gang, skal have en hård straf

bag lukkede døre, hvilket er stærkt kritiseret af en lang række menneskerettighedsorganisationer? Er det De Radikales svar til Snowden i dag? Kan det virkelig være rigtigt?

Kl. 12:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 12:38

Marlene Borst Hansen (RV):

De Radikales svar til Snowden er, at såfremt han ikke står til en fair rettergang i USA, ville det jo være et parameter, som der blev taget stilling til i den asylprocedure, som han ville skulle igennem, hvis han søgte asyl i Danmark. Men hvis vi som udgangspunkt har tillid til det amerikanske retsvæsen, så udleverer vi amerikanere til USA, såfremt de ikke står til dødsstraf. Så har vi en udleveringsaftale med USA. Hvis vi skal lave om på den, er det en helt anden diskussion. Når vi er så fundamentalt uenige i den her sag og stemmer nej, er det simpelt hen på baggrund af, at vi ikke skal stå her i Folketingssalen og tilkende ophold til enkeltpersoner. Vi bliver nødt til at stå på det generelle grundlag.

Kl. 12:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnet lige nu. Og den næste taler er fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF. Værsgo.

Kl. 12:39

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må starte med at sige, at jeg er meget enig i de ting, som den radikale ordfører har sagt. Jeg synes, Edward Snowden har rejst en meget, meget vigtig debat, en debat, som jeg tror at rigtig mange syntes ellers var død. Vi bekymrer os ikke ret meget om overvågning længere, vi har vænnet os til kameraer, vi lægger alt ud på Facebook. Jeg tror, der kommer en tid, hvor vi kommer til at træde lidt tilbage på nogle af de her ting. EU-Domstolens kendelse i forhold til logningsreglerne tror jeg bare kan blive begyndelsen.

Jeg synes, vi skal anerkende Snowden for den debat, han trods alt har sparket gang i, men Folketinget kan ikke behandle asyl til Edward Snowden. Jeg er meget enig med den radikale ordfører i, at det må være vores almindelige sagsbehandlingssystem, der gør det efter vores gældende regler, som jo i øvrigt giver mulighed for ophold, hvis man er individuelt og konkret forfulgt. Det må være dem, der tager stilling til det. Han opholder sig ikke her, han har ikke engang søgt asyl, og derfor virker det en smule mærkeligt, at vi skal stå her og behandle en sag om en enkeltperson.

Er det, han har begået, kriminelt? Det kan jeg ikke vurdere. Jeg har ikke alle oplysninger i sagen. Jeg aner ikke, hvad der er op og ned i den. Jeg ved ikke, om der er andre i det her lokale, der er i stand til at have det overblik og den viden om, hvad det er, der er foregået, til at kunne afgøre, hvad det præcis er, der er op og ned i den her sag. Det må være op til en domstol, hvis det skal vurderes.

Jeg vil så godt sige, at jeg synes, det interessante ved den her sag er debatten, der er blevet rejst, og der synes jeg at Jonas Christoffersen, som kommer fra Institut for Menneskerettigheder, sagde noget meget, meget rigtigt: Edward Snowden er katalysator for en debat, som viser, at vi skal have gode demokratiske kontrolinstanser i forhold til overvågning. Jeg synes, det er der, vi skal tage fat, og det er også derfor, at SF i dag har fremlagt en lang række forslag til, hvordan vi kigger på den store, brede overvågning, som i dag tager rigtig mange former, og som jeg tror helt almindelige mennesker føler at de kommer lidt til kort over for. Det kræver, at vi har nogle gode demokratiske kontrolinstanser, at vi har en god persondatalovgivning, som også kan håndhæves effektivt. Vi har fremlagt en lang række

forslag, og det er der, hvor vi principielt synes at man skal tage fat på den her debat.

Kl. 12:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Og der er igen to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er denne gang hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:42

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Som ordføreren fra SF jo kan se, taler vi ikke om at give ham asyl, vi taler om at give ham opholdstilladelse i Danmark. Det er det, vi tager stilling til i Folketinget i dag. Det er opholdstilladelse uden risiko for udlevering til USA, uden risiko for udlevering og retsforfølgelse. Det afviser SF, men SF synes, at Snowden har rejst en rigtig vigtig debat – det er jeg meget enig i. Men ville det ikke klæde os, når vi gerne vil bruge hans oplysninger, når vi er glade for den debat, som han rejser, at vi så også hjælper ham, at vi hjælper ham til at undgå en hård straf, som vil blive givet i en retssal bag lukkede døre? Er det ikke et svigt af Edward Snowden, som SF i dag stemmer for?

Kl. 12:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:43

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Først vil jeg sige, at det er underordnet, om det er opholdstilladelse, eller det er asyl. Vi har et sagsbehandlingssystem, og det skal følge de helt almindelige postgange, der er i det. Er det et problem, at Edward Snowden muligvis står til en hård straf? Jeg er ikke nogen fan af det amerikanske retssystem, det kan jeg lige så godt sige. De har three strikes and you're out, de har livstid, de har et meget, meget hårdt retssystem, som virkelig er tough on crime. Det bruger de, når det handler om bandekriminalitet, når det handler om andre ting, som vi i Danmark ville synes var småting. Det kan vi være politisk uenige i, men det er amerikanernes afvejning af, hvordan de vil indrette deres retssystem. Det kan jeg altså ikke blande mig i her fra Danmark.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 12:44

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er godt, at SF er enige i, at der er store problemer i det amerikanske retssystem. Nu er situationen så bare den, og jeg går også ud fra, at SF godt ved det, at Edward Snowden ikke kan få asyl i Danmark efter gældende regler, heller ikke, hvis han søgte.

Så spørgsmålet, SF skal tage stilling til, er, om det er det her amerikanske meget kritisable retssystem, som skal dømme Edward Snowden hårdt, hvis han bliver udleveret fra Rusland, eller om Danmark skal give ham opholdstilladelse med sikkerhed imod udvisning, med sikkerhed imod retsforfølgelse.

Det undrer mig, at SF svigter Edward Snowden i dag og ikke kan støtte det.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:44

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har bare meget, meget svært ved at se, hvad det er for et grundlag, vi skal give opholdstilladelse på. Jeg tror ikke, at nogen af os, der er til stede her i Folketingssalen i dag, præcis ved, hvad der er op og ned på de oplysninger, Edward Snowden har lagt frem.

Vi aner ikke, om der er foregået magtmisbrug, vi aner ikke, om Edward Snowden i det hele taget har begået noget kriminelt. Det må være op til amerikanerne at vurdere det. Hvis de begærer ham udleveret, ønsker at retsforfølge ham, må det jo være deres retssystem, der afprøver og afvejer alle de her påstande. Jeg har i hvert fald ikke mulighed for at kunne sagsbehandle det her fra Folketingets talerstol.

Jeg tror, vi er nødt til at overlade det til de rette myndigheder. Hvis Edward Snowden skulle søge asyl eller ophold, må det gå ad de normale sagsgange. Det er da klart, at hvis han står over for nogle meget, meget urimelige forhold, jamen så er det jo noget, vi skal tage med, ligesom vi gør, når vi vurderer alle andre sager – akkurat som den radikale ordfører sagde.

Kl. 12:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste spørger er hr. Uffe Elbæk. Værsgo.

Kl. 12:45

Uffe Elbæk (UFG):

Altså, når Enhedslisten og undertegnede har taget det her initiativ, er det selvfølgelig, fordi vi vurderer, at det er en helt ekstraordinær situation. Jeg kan forstå på SF's ordfører – og nu prøver jeg at citere fuldstændig direkte – at vi ikke ved, om der er foregået magtmisbrug. Det, vi ved, er, at NSA har aflyttet fuldstændig legitime demokratiske institutioner i Europa. Vi ved, at 35 statslederes telefon er blevet aflyttet – herunder Merkels. Vi ved, at private virksomheder er blevet aflyttet. Vi ved, at nogle af vores allerfineste menneskerettighedsorganisationer som Amnesty og Worldwatch Institute er blevet aflyttet. Det ved vi. Hvordan kan det være, at SF's ordfører ikke ved det?

Kl. 12:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror bare ikke, jeg kan være så skråsikker i forhold til at kunne klarlægge hele det forløb, som hr. Uffe Elbæk åbenbart mener han kan. Det må være et domstolsanliggende, jeg kan ikke sagsbehandle det her fra Folketingets talerstol, det må det være op til de rette myndigheder og instanser at gøre. Det er klart, at er Edward Snowden individuelt og konkret forfulgt, ja, så åbner det nogle muligheder for f.eks. at få asyl i Danmark, og det må være op til systemerne at tage en afvejning af det her. Jeg synes, vi har et udmærket asylsystem, som f.eks. tager højde for, at hvis man bliver udsendt til en dødsstraf, så får man selvfølgelig asyl i Danmark. Og sådan synes jeg også det skal være.

Kl. 12:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 12:47

Uffe Elbæk (UFG):

Det er da fuldstændig rigtigt, at man skal passe på ikke at være skråsikker. Men i det her tilfælde er de eksempler, jeg er kommet med her, jo eksempler, som er blevet bragt af fuldstændig seriøse medier,

og de er heller ikke blevet tilbagevist af amerikanerne, så der tør jeg godt være skråsikker. Men selvfølgelig, når vi snakker om de her informationer, så er vi nogle gange i et gråzoneområde, det vil jeg give ordføreren ret i. Det, der jo er udfordringen her, er, at der indtil nu er en række ordførere, der er gået op på talerstolen og har sagt, at den her debat er vigtig, debatten er vigtig, og den kunne ikke have været taget, hvis Edward Snowden ikke havde lækket de her informationer. Så vi vil gerne have hans informationer, men vi vil ikke beskytte manden. Er det sådan, jeg skal forstå SF?

Kl. 12:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:48

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror sagtens, at man kan have den holdning, at der er rejst en vigtig debat. Jeg tror, at selve debatten om overvågning har været lagt død i rigtig mange år, og at der er mange, der ikke har interesseret sig for det. Der tror jeg vi står med en helt ny situation, og det synes jeg godt man kan anerkende. Men det er altså noget helt andet, end at man siger, at man ved, at det præcis er foregået på den og den måde, og at det hænger sådan og sådan sammen. Det er ikke op til os i Folketinget at vurdere det, det må være op til det amerikanske retssystem, hvis de på et tidspunkt begærer ham udleveret, hvis han vender tilbage til USA. Det er altså ikke noget, som jeg synes vi kan blande os i herfra.

I forhold til ophold og asyl har vi udmærkede regler, der dækker det felt, og der ville Snowden også komme i betragtning, såfremt hans situation tilsagde det.

Kl. 12:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste taler er ordføreren for Enhedslisten, og det er Nikolaj Villumsen. Værsgo.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Whistlebloweren Edward Snowden har gjort en stor og farlig indsats ved at afsløre den omfattende overvågning fra den amerikanske spiontjeneste, NSA, og jeg mener, at vi skylder ham en stor tak. Var det ikke for Edward Snowdens afsløringer, ville vi ikke have haft den debat om masseovervågning, som kører lige nu i både den danske og internationale offentlighed.

Det er selve grundlaget i et demokratisk retssamfund, at myndighederne værner om borgernes retssikkerhed og privatliv. Snowden har afsløret, at det ansvar svigtes. Den amerikanske spiontjeneste, NSA, masseovervåger borgere, interesseorganisationer, virksomheder og politikere i selv nært allierede lande. Det skaber en berettiget frygt for, at NSA kigger med, når vi sender mails eller taler i telefon med hinanden, at der foregår industrispionage imod vores virksomheder, at danske politikere og politiske institutioner overvåges, som det er sket under klimatopmødet i København, eller som det er sket med den tyske kansler Merkels telefon.

Jeg mener, at debatten om masseovervågning er vigtig, og jeg mener, at den danske regering skylder befolkningen svar på, hvilket samarbejde der foregår mellem den danske og den amerikanske efterretningstjeneste, om NSA overvåger danskerne med eller uden aftale med de danske myndigheder.

Jeg mener, at Snowden fortjener støtte fra os i form af en opholdstilladelse. Havde Snowden været russer, er der ingen tvivl om, at han havde fået vestlig støtte og en hjælpende hånd, men Snowden er amerikaner, så et flertal i Folketinget vil lade ham i stikken. Jeg synes ærlig talt, at det er pinligt. Vi ved, at Snowden står over for en

lukket retssag, og vi ved, at han kan forvente en hård straf. Skulle vi være i tvivl, kan vi bare se på, hvad der skete med whistlebloweren Bradley Manning, som har fået en hård straf for netop at være whistleblower. Spørgsmålet, vi tager stilling til i dag, er, om vi skal acceptere en hård straf til Snowden. Det mener jeg ikke.

Men afvisningen af ophold til Snowden er ikke bare pinlig. Det er også dumt, for hvilken fordel har Danmark af, at Snowden opholder sig i Rusland på Putins nåde? Hvilke fordele har vi i, at Snowden risikerer at blive presset til at udlevere oplysninger til den russiske efterretningstjeneste om Danmark, om NATO eller EU? Det er mig fuldstændig uforståeligt, at den sikkerhedstrussel overhovedet ikke bekymrer flertallet i Folketinget i dag.

Med det her forslag taler Enhedslisten og hr. Uffe Elbæk ikke om at give Snowden asyl. Det er ikke det, Folketinget tager stilling til. Der tales heller ikke om at ændre asylreglerne, som det har været foreslået fremstillet af flere partier i mediedebatten. Der er tale om, at vi fra dansk side skal tilbyde Snowden opholdstilladelse i Danmark. Det er ikke et hypotetisk spørgsmål, som det også er blevet sagt i debatten op til diskussionen i dag. Det er et konkret beslutningsforslag, som vil gøre det muligt for Snowden at komme væk fra Moskva og komme væk fra Putin. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at fik han den chance, ville han tage den.

Det har været fremført, at danske udleveringsaftaler med USA kan medføre, at Snowden automatisk skal udleveres til USA, men det holder ikke, for det spørgsmål handler om politisk vilje. Vil et flertal i Folketinget sikre Snowden ophold i Danmark uden at risikere retsforfølgelse og udlevering, som vi foreslår med det her beslutningsforslag, kan vi give ham den mulighed, men det tør et flertal i Folketinget ikke. Når det gælder kampen for retten til information, kampen for retten til ytringsfrihed, kampen for retten til borgernes grundlæggende ret til at leve uden overvågning og masseovervågning, gælder den kamp kun, så længe amerikanerne tillader det. Jeg synes ærlig talt ikke, at det holder.

Enhedslisten støtter at give whistlebloweren Edward Snowden opholdstilladelse i Danmark. Jeg synes, vi skylder Snowden en stor tak for at have rejst en vigtig demokratisk debat. Jeg synes, vi skylder Snowden en hjælpende hånd, og jeg synes, vi skylder Snowden at have en smule af det mod, som han har haft, til at gå op imod den amerikanske regering, som er gået langt, langt over strengen med masseovervågning.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er to indtegnede til korte bemærkninger, og den første er hr. Jeppe Bruus, Socialdemokraterne.

Kl. 12:54

Jeppe Bruus (S):

Det var bare, fordi jeg med interesse bemærkede hr. Nikolaj Villumsens spørgsmål til hr. Karsten Lauritzen tidligere, og nu gentager han det også i ordførertalen her, altså at hvis ikke vi giver ophold til Snowden, så risikerer vi, at han udleverer sine oplysninger til russerne. Så skal jeg bare i al stilfærdighed spørge: Hvad er det for nogle oplysninger, som Edward Snowden angiveligt stadig væk er i besiddelse af? For mig bekendt ved vi jo dybest set ikke, hvad det er, han har stjålet. Det har været meget fremme i debatten, at han angiveligt skulle have afleveret alle sine oplysninger til journalister, og at han ikke selv skulle være i besiddelse af dem, men nu siger ordføreren her fra talerstolen, at han stadig væk har dem, og at han kan udlevere dem til russerne. Så det kunne jeg bare godt tænke mig at få afklaret.

Kl. 12:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:55

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg ved ikke, hvad Snowden har af oplysninger, og det tror jeg faktisk ikke der er nogen i Folketingssalen i dag der ved. Men jeg kan høre i debatten, at der er mange, der er bekymrede, og som mener, at han bør straffes for at have været en trussel mod USA's sikkerhed. Og til dem er det bare, jeg siger: Hvis I er bekymrede for USA's sikkerhed, hvis I er bekymrede for NATO's sikkerhed, for Danmarks sikkerhed, for EU's sikkerhed, i forhold til at der bliver givet oplysninger, eksempelvis til den russiske efterretningstjeneste, så er der kun én ting, I kan gøre for at få den frygt fjernet, og det er at stemme for det forslag, som Enhedslisten og hr. Uffe Elbæk har fremsat, for det vil få Snowden ud af kløerne på Putin. Jeg ved ikke alt om, hvad han har, men jeg ved, at det er noget, vi kan gøre, og jeg er helt overbevist om, at han vil være rigtig, rigtig glad for at få den mulighed for at komme væk.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 12:56

Jeppe Bruus (S):

Altså, I ønsker at give ophold til en mand, og I ved ikke, hvad han har. Vi ved, at han formentlig har stjålet mellem 50.000 og 1,7 millioner dokumenter, hvoraf mange formentlig er af meget detaljeret militær karakter, men vi ved det dybest set ikke. Nu hører jeg så, at ordføreren her gentager, at det kan være, at han sidder med dem i Rusland, og at han har udleveret dem til russerne. Så kunne jeg jo antage, at han formentlig allerede har haft lejlighed til at gøre det, når han har siddet der i et stykke tid. Men det virker da lidt paradoksalt, at det så beror på et vidensgrundlag, som ikke er meget udtømmende.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:56

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det er selvfølgelig klart, at jeg ikke kan sige, om han allerede har gjort det, men han har sagt, at han ikke har gjort det; han har sagt, at han ikke vil gøre det. Men vi ved bare, at han fra august måned i år ikke længere har lov til at være i Rusland, medmindre Putin giver ham lov, og så er det bare, jeg siger: Hvis vi vil være sikre, på at han står i en forhandlingsposition, hvor han ikke kan blive tvunget, og for at han kan undgå en lang og hård straf bag lukkede døre i USA, så skal vi give ham opholdstilladelse i Danmark. Det undrer mig, at man i dag kan have partier i Folketinget, der synes, det er meget bekymrende, at han har lækket oplysninger af militær karakter, men som samtidig ikke ønsker at hjælpe ham, så han ikke kan blive tvunget til at udlevere dem til Putin. Det forstår jeg ganske enkelt ikke. Jeg synes, det er en sikkerhedsrisiko, som et flertal i Folketinget burde tage seriøst. Der er ikke nogen, der kan vide alting om det, hvad der er op og ned, men vi ved, at det i hvert fald er noget, vi kan gøre, og her giver Enhedslisten og hr. Uffe Elbæk Folketinget en mulighed for at reagere, som desværre svigtes.

Kl. 12:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 12:57

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal så bare lige forstå det rigtigt. Altså, Enhedslisten ved ikke, hvad Edward Snowden laver og har lavet; man ved ikke, hvad han har af oplysninger. Han har startet en relevant debat, og på det grundlag mener man så, at han skal have en opholdstilladelse i Danmark. Det er et meget tyndt grundlag at komme med et beslutningsforslag til Folketinget på, tillader jeg mig altså at mene.

Jeg synes altså også, det måske er en anelse naivt at tro, at russerne ikke allerede har taget sig betalt for at give Edward Snowden opholdstilladelse. Og jeg gad godt vide, hvordan Hongkong og de kinesiske myndigheder har taget sig betalt, for at han kunne komme og være dér et stykke tid.

Altså, jeg synes, det er at fremstille en person på en lidt for positiv måde. Og hr. Nikolaj Villumsen siger, at Edward Snowden har sagt noget, og det må vi så tro på. Altså, Edward Snowden havde da også skrevet under på, at han ikke ville lække fortrolige oplysninger. Det troede man også på, men det skulle man så nok ikke have gjort fra amerikanernes side. Så kan hr. Nikolaj Villumsen ikke se, at det måske er et lige lovlig tyndt grundlag for at komme til Folketinget og bede om, at en person får en opholdstilladelse i Danmark?

Kl. 12:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 12:59

Nikolaj Villumsen (EL):

Når man lytter til Dansk Folkeparti, kunne man jo få den tro, at Dansk Folkeparti slet ikke har fulgt med i debatten. Altså, jeg håber da, at Dansk Folkeparti har bemærket, at Edward Snowden har rejst en meget, meget vigtig debat, hvor der er kommet oplysninger frem, som ikke er blevet undsagt af den amerikanske efterretningstjeneste. Det er oplysninger om, at borgere, at virksomheder, at menneskerettighedsorganisationer, at politikere i nært allierede lande bliver overvåget af den amerikanske efterretningstjeneste – ja, sågar, at man ude på Amager under klimatopmødet har overvåget Bella Center.

Altså, hvis Dansk Folkeparti har overset det, undrer det mig meget. Jeg synes, Edward Snowden har rejst en vigtig debat. Jeg synes, vi skylder ham at sikre ham en hjælpende hånd ved at give ham opholdstilladelse i Danmark. Derfor fremsætter vi det her beslutningsforslag. Jeg kunne høre, at Dansk Folkeparti var meget bekymret over, at der var oplysninger, der kunne udgøre en sikkerhedsrisiko, blandt de ting, man mente han havde lækket. Der undrer det mig bare, at Dansk Folkeparti så ikke vil give ham den opholdstilladelse, så han ikke skal leve i Moskva på Putins nåde, men kan opholde sig i sikkerhed i Danmark.

Kl. 13:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 13:00

Martin Henriksen (DF):

Hvad skulle så være til hinder for, at han kunne fortsætte med at videregive fortrolige oplysninger i Danmark? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Men det var i hvert fald et forsøg på at give et godt svar på det. Det kan være, det kommer efterfølgende.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Nikolaj Villumsen: Hvis det var, at en dansk efterretningsagent havde lækket oplysninger, som kunne skade danske interesser, ville det så ikke være meget rimeligt, hvis den person satte sin fod på amerikansk jord og vi bad om amerikanerne om at udlevere personen, at amerikanerne gjorde

det? Ville hr. Nikolaj Villumsen ikke mene, at det ville være meget naturligt, at den danske stat så kom med et sådant ønske?

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at hr. Nikolaj Villumsen og hr. Uffe Elbæk jo lægger det i det, som de gerne vil lægge i det. De hører det, som de gerne vil høre, og som passer ind i deres kram. Jeg synes jo, det er værd at få med i debatten, at der også har været folk inden for efterretningstjenesten, som har sagt, at de oplysninger, der er kommet frem, har hjulpet f.eks. terrororganisationer, og at det også kunne have hjulpet lande, som vi har en interesse i at f.eks. amerikanerne holder lidt øje med. Den del er ligesom slet ikke med i argumentationen fra Enhedslistens side, og det synes jeg er sigende.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg har selvfølgelig bemærket, at der er folk fra den amerikanske efterretningstjeneste, som har sagt, at de oplysninger, som er blevet indsamlet på den her måde med masseovervågning, er noget, der har hjulpet med til at hindre terroraktioner. De har så bare haft meget svært ved at nævne, hvad det konkret var for nogle eksempler. De eksempler, de nævnte, er blevet pillet fra hinanden. Så det venter vi stadig på at få et klart svar på.

Det, som der jo nok grundlæggende er forskellen på Dansk Folkeparti og Enhedslisten i den her sag, er, at Enhedslisten faktisk går op i borgernes retssikkerhed. Vi mener faktisk, det er et grundlag for en demokratisk retsstat, at man sikrer borgere mod masseovervågning, altså at det ikke er sådan, at når hr. og fru Jensen sidder og sender mails til hinanden eller ringer og fortæller hinanden, at de elsker hinanden, så lytter den amerikanske efterretningstjeneste med. Det er grundlaget i en demokratisk retsstat, og det er et grundlag, som vi skal forsvare som politikere i Danmark.

Derfor fremsætter vi det her beslutningsforslag om at give Edward Snowden opholdstilladelse, så han bliver beskyttet efter at have hjulpet med at få rejst en vigtig debat. Jeg er rigtig, rigtig trist over, at Dansk Folkeparti anerkender, at han har rejst en vigtig debat, men ikke ønsker at hjælpe.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål indtegnet til denne ordfører, så vi fortsætter i talerrækken. Det er fru Merete Riisager, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Beslutningsforslag nr. B 69 har til formål at give opholdstilladelse til Edward Snowden i Danmark. Edward Snowden har rejst en helt afgørende debat om retten til privatliv og begrænsning af statslig overvågning, der har givet genlyd i store dele af verden. Det har været en nødvendig debat om, hvor langt staten kan og bør strække sig ind i menneskers privatsfære.

I Liberal Alliance bryder vi os bestemt ikke om stater, der overspiller deres rolle og benytter sig af trusler om terror eller andre sikkerhedsspørgsmål for at udvikle en generel overvågning af borgerne. Det fører til et fattigere samfund, når vi ikke ved, hvornår staten lytter med.

I sagen om Edward Snowden mener vi det er rimeligt, når Danmark og Europa lægger pres på USA for at sikre ham en fair behandling, en ordentlig retssag, og at retssikkerheden overholdes. Hvis Edward Snowden søger opholdstilladelse i Danmark, skal han vurderes efter de samme principper som andre borgere, der søger opholdstilladelse.

delse i Danmark. En opholdstilladelse gives ikke her fra Folketingssalen, men fra de myndigheder, vi har overdraget ansvaret til.

At modtage en borger fra USA og sikre, at denne ikke kan blive udleveret til retsforfølgelse i USA, hvis man i USA vurderer, at en retssag er påkrævet, er dog ikke noget, vi kan bakke op om. Vi diskuterer gerne retsprincipper med amerikanerne, og vi kan bede dem stikke piben ind i forhold til deres hang til global overvågning, men vi mener ikke, at denne sag skal være anledning til en fuldstændig omkalfatring af samarbejdet mellem Danmark og USA, der betyder, at vi skal opsigte nuværende aftaler om retsligt samarbejde. Liberal Alliance stemmer nej til B 69.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er to spørgere til ordføreren. Den første er hr. Uffe Elbæk, Uden For Grupperne.

Kl. 13:04

Uffe Elbæk (UFG):

Det er rart at høre, at Liberal Alliance også bekymrer sig om, at borgerne skal have ret til et privatliv, både på computeren, i telefonen og derhjemme.

Mit spørgsmål til ordføreren er: Gør det indtryk på Liberal Alliance, at nogle af de mest markante og seriøse menneskerettighedsorganisationer siger, at Edward Snowden ikke vil opnå en fair retssag, hvis han kommer hjem til USA?

Det er jo vigtigt at understrege endnu en gang, at Edward Snowden gerne vil hjem. Altså, han vil gerne hjem og stå ansigt til ansigt med den amerikanske offentlighed, men på grund af den paragraf, man vil dømmes efter, får han ikke chance for det. Han får ikke chance for at møde en jury, han får ikke chance for at fremføre sine argumenter over for den amerikanske offentlighed. Gør det indtryk på Liberal Alliance?

Kl. 13:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:05

Merete Riisager (LA):

Ja, det gør indtryk. Vi vil meget gerne kæmpe for, at Edward Snowden kan få en fair retssag, og vi vil meget gerne være med til at protestere, hvis vurderingen er, at det ikke bliver tilfældet.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 13:05

Uffe Elbæk (UFG):

Jeg bliver mere og mere glad for Liberal Alliance, for det betyder så, at man faktisk gerne vil kæmpe for, at Edward Snowden får en fair retssag i USA. Hvorfor er det så, at Liberal Alliance – indtil det er muligt – ikke kan støtte det her forslag, som giver Edward Snowden opholdstilladelse i Danmark?

Altså, Edward Snowden vil gerne hjem, men han kan ikke komme hjem under de betingelser, der bliver stillet for øjeblikket, hvis han ellers vil have en fair retssag. Skal han så sidde et eller andet sted og leve ud fra nogle fuldstændig urimelige præmisser, som det er tilfældet i dag, eller er der en chance for seriøst at gøre en forskel? Det håber jeg.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Merete Riisager (LA):

Altså, så vidt jeg ved, har Edward Snowden hverken søgt om asyl eller opholdstilladelse i Danmark. Hvis han gør det, skal hans sag vurderes efter gældende lov. Men i forhold til fairness i retssagen og overholdelse af retsstatsprincipper vil Liberal Alliance kæmpe for, at Edward Snowden får en fair behandling.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste spørger er hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:07

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det lyder jo flot. Liberal Alliance vil kæmpe for Edward Snowdens ret til en fair retssag. Nu kan vi bare høre, at en lang række menneskerettighedsorganisationer siger, at det får han ikke. Vi ved, at efter gældende amerikansk lov skal retssagen foregå bag lukkede døre. Så må Liberal Alliance jo forholde sig til, om det er acceptabelt, eller om det ikke er acceptabelt. Hvis Liberal Alliance synes, det er acceptabelt, skal de lade være med at stemme for det forslag, som Enhedslisten og hr. Uffe Elbæk kommer med i dag. Men hvis man synes, det er fair, skal man jo gøre som Liberal Alliance gør, altså sige, at det bare skal behandles som en asylsag. Så ved man godt, at efter gældende dansk asyllov får Snowden ikke ret til opholdstilladelse i Danmark.

Altså, ærlig talt, Liberal Alliance kan ikke gemme sig bag flotte ord. I bliver nødt til at tage stilling til, om I vil hjælpe Edward Snowden, eller vil I ikke hjælpe Edward Snowden?

Kl. 13:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Merete Riisager (LA):

Jeg synes bestemt ikke, at vi gemmer os. Jeg synes, at vi går til det her med den seriøsitet, som der bør ligge i det. Men nu går beslutningsforslaget jo på, hvorvidt vi skal tildele ophold eller asyl her fra Folketingssalen til en bestemt person, som altså hverken har søgt om asyl eller ophold i Danmark, og på, hvorvidt vi skal tildele – sådan forstår jeg det i hvert fald – immunitet til vedkommende. Og der siger vi i Liberal Alliance, at det kan vi ikke stemme ja til, men vi kan sagtens se, at der kan blive nogle udfordringer i forhold til den retssag, og vi vil bakke op om, at Edward Snowden skal have en fair retssag, som overholder ordentlige retsstatsprincipper.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 13:09

Nikolaj Villumsen (EL):

Det her er en seriøs debat, og det er et meget, meget seriøst spørgsmål for hr. Edward Snowden. For han står ikke til at få en fair retssag, hvis man skal tro en lang række menneskerettighedsorganisationer, tværtimod.

Liberal Alliance siger i dag, at han har rejst en vigtig debat, og at man i Liberal Alliance går meget op i retssikkerhed for borgerne. Hvorfor afviser Liberal Alliance så at hjælpe den mand, som står over for en unfair retssag i USA? Hvorfor skal han ikke have hjælp på den eneste måde, som det er muligt, nemlig at Folketinget træffer en aktiv beslutning om at give ham ophold i Danmark?

Kl. 13:09

Kl. 13:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 13:09

Merete Riisager (LA):

Fordi det, hr. Nikolaj Villumsen beder mig om, jo er at tilsidesætte vores egne principper om, at den lov, som er gældende, også gælder for alle andre enkeltpersoner, der måtte søge ophold eller asyl i Danmark. Den undtagelsestilstand, som hr. Nikolaj Villumsen beder mig om, kan vi ikke levere fra Liberal Alliances side.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i talerrækken, og den næste taler er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Som en lang række andre partier er også Det Konservative Folkeparti imod beslutningsforslaget her. Vi kan ikke støtte forslaget. Vi er enige i de argumenter, der har været fremført imod beslutningsforslaget her, også argumentet om, at vi ikke skal lave særlovgivning i Folketinget. Det duer ikke. Vi skal ikke sidde og lave enkeltsagsbehandling af opholdstilladelse i Folketingssalen. Så det er også et argument for det.

Men i stedet for nu at gentage, hvad alle andre ordførere har sagt af vise ord, vil jeg prøve at kigge en anden vej ind i den her sag. Jeg har siddet sådan og overvejet, hvad denne Edward Snowdens motiv for det, han har gjort, er: Er det at være en helt, en whistleblower, der skal redde hele verden? Hvis det var tilfældet, ville denne mand så ikke have taget alle disse mange millioner dokumenter, han har stjålet, og fremlagt dem på én gang? Ville han ikke have gjort det, have sagt: Prøv at se, kære verden, det her er, hvad jeg ved? Nej, det gjorde han ikke. Det var ikke det, han gjorde.

Han har for det første, og det synes jeg er lidt påfaldende, stjålet millionvis dokumenter, uden at det var nødvendigt for at afsløre onde USA. Hvorfor gjorde han det? Det andet, der er påfaldende, er, at han drypvis har lækket informationer til mediernes. Hver gang der ligesom var blevet lidt stilhed, kom der nye informationer, så piskede han en ny stemning op, så kunne man lige få noget ny medieomtale, så kunne man lige igen være på forsiden af alle aviserne. Jeg synes, det er påfaldende. Jeg ved jo ikke, om det er det, der er sagen, men jeg synes bare, det er påfaldende, at en mand, der ønsker at redde hele verden, ikke fremlægger al sin dokumentation på én gang. Jeg synes, det er lidt påfaldende. Derfor sad jeg og tænkte: Gad vidst, hvad hans motiv egentlig er. Det spørgsmål synes jeg ikke rigtig at der er kommet svar på.

Vi er fra konservativ side enige med ministeren og regeringen i, at han ikke skal have opholdstilladelse i Danmark besluttet af Folketinget, for det er ikke Folketingets opgave at beslutte, hvem der skal have opholdstilladelse i Danmark, og hvem der ikke skal have det. Vi fastsætter i Folketinget de love og regler, hvorefter vores myndigheder agerer, regeringen agerer. Det er der, sagsbehandlingen finder sted, nemlig ude hos myndigheder og i forvaltninger osv., og ikke inde i Folketingssalen. Så vi kan ikke støtte beslutningsforslaget fra hr. Uffe Elbæk og Enhedslisten.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Tom Behnke. Undskyld, der er et par bemærkninger. (Tom Behnke (KF): Nå, okay, jeg var også lidt overrasket). Hr. Uffe Elbæk, værsgo.

Uffe Elbæk (UFG):

Det er jo ret interessant at høre, hvilke overvejelser den konservative ordfører har gjort sig undervejs i debatten, herunder hvilket motiv Edward Snowden har til at lække de her informationer. Nu kan vi jo kun bygge på, hvad han selv har sagt, og ikke på, hvad han eventuelt ikke har sagt eller ikke har tænkt. Jeg vurderer det på, hvad han rent faktisk har sagt. Det, han har sagt, er, at han faktisk er en god republikaner. Han har sagt, at han er en amerikansk patriot. Han har sagt, at grunden til, at han lækker det her, er, at det overskrider hans retsfølelse i forhold til de regler, der er i USA om at beskytte privatlivets fred. Han går ikke og lækker det drypvis; det gør de medier, som han har givet informationerne til. Og de medier er ikke hvem som helst: Det er New York Times, det er Washington Post, det er The Guardian, det er Der Spiegel. To af dem fik Pulitzerprisen i sidste uge.

Så det, jeg synes er interessant, er, hvad det er, vi har fået at vide. Det, vi har fået at vide, er, at fuldstændig legitime demokratiske institutioner i Europa er blevet aflyttet, at allieredes statschefer er blevet aflyttet, virksomheder er blevet aflyttet, ngo'er er blevet aflyttet. Er det noget, som De Konservative er stolte af?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:14

Tom Behnke (KF):

Det er et fuldstændig absurd spørgsmål. Det har ikke noget at gøre med, hvad jeg er stolt af. Man kunne spørge, om hr. Edward Snowden er stolt af det eller de amerikanske myndigheder er stolte af det, men jeg har jo ikke noget stolthed involveret i det her, så det er et meget underligt spørgsmål.

Altså, hr. Edward Snowdens oplysninger og udtalelser og ytringer osv. er jo et partsindlæg. Det skal man huske. Det er jo godt, at hr. Uffe Elbæk synes, det er fint, at jeg har gjort mig nogle overvejelser på vej til den her debat, men det kunne være, at ordføreren for forslagsstillerne også skulle have gjort sig nogle overvejelser, ikke bare om, hvad Edward Snowden har sagt, men om, hvad motivet er. Det synes jeg jo fuldstændig er udeladt.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Uffe Elbæk.

Kl. 13:15

Uffe Elbæk (UFG):

Jeg skulle nok ikke have brugt ordet stolthed i den her sammenhæng. Men synes De Konservative, at det er bekymrende, at fuldstændig legitime demokratiske institutioner i Europa er blevet aflyttet, at statsledere er blevet aflyttet, at virksomheder er blevet aflyttet, at ngo'er er blevet aflyttet, at klimatopmødet i København er blevet aflyttet? Bekymrer det De Konservatives ordfører?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:15

Tom Behnke (KF):

Hvis der sker ulovlig aflytning, er det selvfølgelig bekymrende, uanset om det er kineserne, om det er russerne, eller om det er amerikanerne. Det er det da. Der er da ikke nogen, der skal aflytte helt uberegtiget, ulovligt, i strid med alle regler. Det skal man da ikke gøre.

Det, vi ved i forhold til Danmark, er, at danske myndigheder har hævdet og fastslået, at der *intet* er, der tyder på, at der er foregået

ulovlig aflytning og overvågning i Danmark. Hvad der er sket i andre lande, må andre lande jo forholde sig til. Jeg kan da ikke stå her og agere på vegne af Tyskland eller Tysklands kansler. Det er jo slet ikke min opgave.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Nikolaj Villumsen. Værsgo.

Kl. 13:16

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Skal man forstå det sådan, at den konservative ordfører anerkender, at hr. Edward Snowden har rejst en relevant debat om masseovervågning, bl.a. en relevant debat om den masseovervågning, som det er blevet afsløret også har fundet sted i Danmark i forbindelse med klimatopmødet i København?

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:16

Tom Behnke (KF):

Se, det er jo en påstand uden hold i virkeligheden, for i den artikel, der var i Information, og som Information så i øvrigt heller ikke fulgte op på, fordi der jo var gode grunde til det, er der ikke skygge af dokumentation for, at der er foregået ulovlig overvågning – ikke skygge af dokumentation. Og ingen har kunnet fremlægge den dokumentation, der viser det. Så hele forudsætningen for spørgsmålet er simpelt hen forkert.

Om der er foregået ulovlig aflytning i andre lande, kan jeg ikke vide. Det skal jeg heller ikke forholde mig til. Det må andre lande og andre landes myndigheder forholde sig til, og så må de tage affære ud fra det, ligesom danske myndigheder, hvis der er lande eller personer, der uberettiget foretager overvågning i Danmark, så reagerer på det, og det sker. Det sker, at andre lande foretager overvågning i Danmark, og så griber danske myndigheder ind.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:17

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Ikke skygge af dokumentation – arh, det holder ikke. Det er også blevet kritiseret af FN, at der foregik overvågning i Bella Center under klimatopmødet. Men spørgsmålet gik på: Anerkender De Konservative, at der er blevet rejst en relevant debat, eksempelvis en relevant debat om, hvorvidt det er i orden, at udenlandske efterretningstjenester overvåger i Danmark, på baggrund af de afsløringer, som hr. Edward Snowden er kommet med?

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:18

Tom Behnke (KF):

Dertil er svaret: Nej. For det, der gør sig gældende i forhold til Danmark, er, at vi har et meget transparent samfund. Vi har en levende debat omkring de her ting. Det er næsten dagligt, vi diskuterer, om der skal være overvågning og i hvilket omfang, om SKAT skal have lov til at gå ind i private menneskers haver. Det mener Enhedslisten skal være i orden, det er vi så imod. Der kan være forskellige andre myndigheder, der får lov til at lave virksomhedsbesøg osv. uden at

have en dommerkendelse. Nogle gange er det berettiget i vores optik, nogle gange er det ikke osv.

Så vi har jo en løbende debat. Senest er EU-Domstolen nået frem til, at i forhold til logningsbekendtgørelsen er der nogle problemer. Det giver fornyet overvejelse og debat i Danmark. Så vi har løbende og hele tiden en debat i Danmark om overvågning, fordi det jo er vigtigt, at vi ikke har mere overvågning end højst nødvendigt. Derfor har vi debatten i forvejen, og den har Edward Snowden overhovedet ikke bidraget til i Danmark.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Uffe Elbæk. Værsgo.

Kl. 13:19

(Ordfører for forslagsstillerne)

Uffe Elbæk (UFG):

Allerførst tak for en god debat her i salen om noget, som Enhedslisten og undertegnede af gode grunde synes er et meget, meget vigtigt forslag.

Grunden til, at vi har rejst det, er jo selvfølgelig, at vi står i en ekstraordinær situation. Der er en person, Edward Snowden, som i juli måned sidste år gik frem offentligt og risikerede både sin karriere, nogle vil ligefrem sige sit liv, men i hvert fald satte hele sit liv på spil. Hvorfor gjorde han det? Han gjorde det, fordi han syntes, at han sad inde med informationer og viden, som offentligheden burde have kendskab til.

Han havde gennem flere situationer taget kontakt til sine overordnede for rent faktisk at få dem til at reagere på den viden, han sad inde med, men det gjorde de ikke, og derfor valgte han noget, som er meget, meget usædvanligt, og det er det, vi ellers normalt plejer at sige er prisdækkende, nemlig når der er en whistleblower, som på vegne af almenvellet rejser nogle fuldstændig vigtige demokratiske spørgsmål. Det var det, Edward Snowden gjorde.

Han tog informationerne med til Hongkong, og så gav han informationerne videre til en række af de mest seriøse medier, vi overhovedet har i verden i dag, New York Times, Washington Post, The Guardian, Der Spiegel etc. To af dem fik for øvrigt i sidste uge Pulitzerprisen for de afsløringer, som de har bragt.

Hvad er det så for afsløringer? I starten tilbage til juli sidste år tænkte man, at det her ikke kunne være rigtigt. Er der virkelig tale om masseovervågning af amerikanske borgere? Det var i sig selv en voldsom nyhed. Så i løbet af det sidste halve år er der kommet den ene oplysning efter den anden, og det er så overvældende, at jeg tror, at der er rigtig, rigtig mange, der slet ikke kan rumme det.

Lad os bare tage nogle få af dem. Legitime demokratiske institutioner er blevet overvåget i ikke bare USA, men i Europa. Op til 35 statslederes persontelefoner er blevet aflyttet. Private virksomheder er blevet aflyttet. Ngo-organisationer er blevet aflyttet. Det er derfor, vi har rejst debatten i dag, for hvad er det for et samfundsliv, vi ønsker? Hvor meget skal borgerne overvåges? Både Enhedslisten og undertegnede har det jo sådan, at danske borgere har ret til et privatliv. De har ret til et privatliv, når det handler om computeren, de har ret til et privatliv, når det handler om deres telefon, og de har ret til et privatliv hjemme i privaten.

De informationer, som Edward Snowden har bibragt, har gjort, at vi for første gang kan tage den her diskussion i en offentlighed. Det har også fået nogle konsekvenser. Selv Obama er gået ud og har sagt, at man har overvåget i for høj grad. Det har rejst en stor kritisk debat rundt omkring i Europa og i USA, og nu har vi så også fået den her i Danmark.

En ting er, at vi ikke kan få et flertal for forslaget, men jeg er glad for, at langt de fleste partier faktisk mener, at det er en vigtig

debat. Det paradoksale er så bare, at vi gerne vil have informationerne fra den pågældende, men vi vil ikke beskytte manden.

Men lad os nu kigge på det gode ved det her. Det er, at langt de fleste af partierne i Folketinget i dag har givet udtryk for, at det er en vigtig debat, at vi skal beskytte danske borgeres ret til privatliv, og at vi skal kunne diskutere den masseovervågning, der finder sted. Overskrider den de retslige grænser, vi ellers normalt definerer, når vi siger, at vi lever i et demokratisk samfund?

Derfor, på bagkant af debatten i dag, vil Enhedslisten og undertegnede tage initiativ til en høring i Retsudvalget, hvor vi selvfølgelig også vil forsøge at invitere Edward Snowden ind i debatten, så vi får mulighed for at stille ham nogle af de spørgsmål, som mange har på sinde, også her i Folketingssalen. Givetvis kan han jo ikke være der i egen person, men så må vi prøve at se, om vi kan få ham på i kraft af et link. Han har tidligere stillet op både i Europa-Parlamentet og Europarådet, og jeg håber selvfølgelig på, at det samme kan blive tilfældet, når vi får høringen her i Retsudvalget.

Det ser jeg frem til, ikke mindst fordi vi så kan få den principielle debat, og alle de tvivlsspørgsmål, som man eventuelt har i de enkelte partier, får man så rent faktisk mulighed for at stille. Det er det, vi vil arbejde på, og det håber vi så også bliver en realitet.

Så vil jeg sige, at jeg synes, at det er paradoksalt, at så mange partier mener, at det er en vigtig debat, og at vi ikke kunne have fået den uden informationerne fra Edward Snowden, men vi vil ikke beskytte manden. Tak.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpet straf for chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd i fritiden m.v.

Af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).
(Fremsættelse 25.03.2014).

Kl. 13:25

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Vi skal nu til at behandle et beslutningsforslag om skærpet straf for chikane mod offentligt ansatte i fritiden. Beslutningsforslaget pålægger regeringen at gennemføre tre initiativer, der ifølge forslagsstillerne skal gøre det helt klart, at chikane mod politibetjente, fængselsfunktionærer og andre offentligt ansatte tjenestemænd straffes i skærpende retning.

Lad mig allerede her starte med at slå fast, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Men det er sådan set ikke udtryk for, at vi er ligeglade med vores politifolk og deres familier, tværtimod. Jeg vil derfor også gerne her indledningsvis understrege, at det for mig er fuldstændig uacceptabelt, når offentligt ansatte, herunder polititjenestemænd og fængselsfunktionærer, udsættes for chikane, trusler og vold. Og det gælder selvfølgelig, uanset om det foregår i arbejdstiden eller i fritiden. Derfor synes jeg sådan set også, det er fint, at der er flere partier i Folketinget, der har fokus på området.

Offentligt ansatte har krav på beskyttelse, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg er klar til at ændre de eksisterende regler, hvis det viser sig, at de ikke er gode nok. Jeg tror godt, vi kan blive bedre til at håndtere og modvirke chikane, trusler og vold mod ansatte i det offentlige, men jeg mener ikke, at de initiativer, der er nævnt i beslutningsforslaget, er vejen frem, og det er der flere grunde til. Dem vil jeg komme nærmere ind på nu i sammenhæng med de enkelte dele af beslutningsforslaget.

Beslutningsforslaget indeholder som nævnt tre initiativer. Det første initiativ går ud på, at straffen for chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd skal være den samme, uanset om chikane finder sted i tjenesten eller i fritiden, når chikane sker i forlængelse af vedkommendes tjenestemandsfunktion. Straffeloven indeholder som bekendt særlige regler om overfald på personer, der handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv. Straffelovens § 119, stk. 1, og § 121 giver disse personer en særlig strafferetlig beskyttelse mod vold, trusler og fornærmelig tiltale. Det er vigtigt at slå helt fast, at de bestemmelser altså både omfatter situationer, hvor offentligt ansatte overfaldes med vold, trusler eller fornærmende tiltale i arbejdstiden, og situationer, hvor offentligt ansatte overfaldes uden for arbejdstiden i anledning af tjenesten eller hvervet.

Forslagsstillerne ønsker, at straffen skal være den samme i de to situationer, og derfor synes jeg gerne, jeg vil oplyse om, at Østre Landsret i 2011 afsagde en dom, hvor det blev tillagt skærpende betydning, at en trussel mod en offentligt ansat var fremsat over for den forurettede uden for arbejdstiden. Så hvis jeg tog forslagsstillerne på ordet og fulgte beslutningsforslaget på det punkt, ville jeg i virkeligheden kunne komme til at gennemføre en nedsættelse af strafniveaulet i de sager, hvor offentligt ansatte chikaneres uden for arbejdstiden. Det tror jeg egentlig ikke der er nogen der synes er en god idé, og regeringen kan derfor selvfølgelig heller ikke støtte den del af beslutningsforslaget.

Det andet initiativ er et forslag om, at det skal udgøre en særlig straffskærpende omstændighed, hvis chikane er rettet mod en offentligt ansat tjenestemands nærmeste familie, når chikane sker i forlængelse af vedkommendes tjenestemandsfunktion. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at chikane og trusler mod en offentligt ansats familie er udtryk for en særdeles modbydelig form for adfærd, der selvsagt ikke må finde sted. Heldigvis tyder meget på, at det hører til sjældenhederne, at pårørende udsættes for vold og trusler på grund af deres forhold til en offentligt ansat. Rigsadvokaten oplyste således i efteråret 2013 til brug for besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg, at man ikke umiddelbart havde kendskab til og heller ikke ved søgning i trykt retspraksis havde fundet domstolsafgørelser vedrørende overtrædelse af f.eks. straffelovens § 244 om vold eller § 266 om trusler, hvor den forurettede har været en nær pårørende til en person omfattet af straffelovens § 119, og hvor det var godtgjort, at overtrædelsen var begået i anledning af den pågældendes udførelse af offentlig tjeneste eller hverv.

Ser vi specifikt på politiområdet, kan jeg oplyse, at Rigspolitiet i efteråret 2013 iværksatte en landsdækkende kortlægning af omfanget af sager om chikane, trusler og vold mod politikredsnes ansatte. Der blev for perioden 2012 og indtil den 1. juli 2013 identificeret i alt 2.181 sager af betydning for kortlægningen. Her var der kun to sager, der handlede om trusler fremsat direkte mod den ansattes på-

rørende. Det siger jeg ikke for at negligere problemet, men det er vigtigt at vide, hvad vi taler om.

Kl. 13:30

Det skal i øvrigt nævnes, at vold og trusler mod pårørende efter omstændighederne vil kunne straffes efter straffelovens §§ 244-246 om vold eller efter § 266 om trusler. Ved gentagen chikane vil der efter omstændighederne også være mulighed for at anvende reglerne om tilhold eller opholdsforbud med henblik på at forhindre yderligere kontakt. Ved strafudmålingen i sådanne sager vil domstolene også kunne tage hensyn til, at forholdet er begået i anledning af offentlig tjeneste eller hverv.

Så når vi frem til det tredje initiativ. Her foreslås det, at normalstraffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, om overfald på en person i offentlig tjeneste eller hverv med vold eller trusler om vold, og § 121 om overfald på en person i offentlig tjeneste eller hverv med fornærmelig tiltale skal fordobles, hvis gerningsmanden tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet. Jeg vil i den forbindelse oplyse, at det allerede i dag er sådan, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, »at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen«. Det fremgår af straffelovens § 81, nr. 1. Jeg mener derfor heller ikke, at der er grundlag for at gennemføre denne del af beslutningsforslaget.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at regeringen tager skarpt afstand fra alle former for chikane og trusler mod offentligt ansatte. Rigspolitiet nedsatte i august 2013 en arbejdsgruppe, bl.a. med deltagelse fra Politiforbundet, for at belyse, om der var behov for nye tiltag for at forebygge og håndtere chikane mod ansatte i politi og anklagemyndighed. Arbejdsgruppens rapport bygger på konklusionerne fra landets 12 politikredse, politiet i Grønland, politiet på Færøerne, Politiforbundet, statsadvokaterne og politiets netværkspsykologer.

Som det fremgår af rapporten, der er sendt til Folketingets Retsudvalg den 12. februar 2014, vurderede arbejdsgruppen, at de eksisterende regler i bl.a. straffelovens § 119, stk. 1, og § 121 sammen med reglerne om tilhold m.v. giver mulighed for såvel effektiv forebyggelse som strafforfølgning i tilfælde af vold, trusler, chikane m.v. mod ansatte i politi og anklagemyndighed, uanset om forholdet begås mod den pågældende under dennes udførelse af tjenesten eller i fritiden i anledning af tjenesten. Arbejdsgruppen anførte på den baggrund, at der ikke umiddelbart var identificeret et behov for nye lovgivningsinitiativer.

Til gengæld fremkom arbejdsgruppen i rapporten med en række konkrete forslag til initiativer og anbefalinger i forhold til registreringspraksis og strafforfølgning samt indsats vedrørende chikane og trusler på internettet, uddannelse, arbejdsmiljø og italesættelse. Jeg kan oplyse, at Rigspolitiet og Rigsadvokaten er i fuld gang med at følge op på netop de tiltag. Rigspolitiet arbejder i flere forskellige spor med opfølgning på rapporten. Det spor, som vedrører registreringspraksis, forventes afsluttet med et produkt i første halvår af 2014, og det spor, som vedrører de arbejdsmiljømæssige forhold, forventes afsluttet inden årets udgang. Rigsadvokaten står for opfølgning på det spor, der vedrører strafforfølgning og forventer at være klar med nye retningslinjer om reglerne om bl.a. tilhold og opholdsforbud omkring sommeren 2014.

Lad mig her til slut understrege, at jeg er stærkt optaget af, at offentligt ansatte, herunder de personalegrupper, der særlig er udsat for chikane, kan få den nødvendige beskyttelse. Som jeg også sagde indledningsvis, er jeg klar til at ændre de gældende regler, hvis der er behov for det, og derfor har jeg med stor interesse fulgt det arbejde, som både Rigspolitiet og Politiforbundet har udført. Det er bl.a. på den baggrund min opfattelse, at reglerne i straffelovens § 119, stk. 1, og § 121 og reglerne om tilhold og opholdsforbud giver den nødvendige beskyttelse. Jeg siger ikke, at der ikke er plads til forbedringer,

men det er altså på områder, hvor det ikke er nødvendigt med ny lovgivning. De forbedringer kan de relevante myndigheder gå i gang med med det samme. Som jeg lige har nævnt, er Rigspolitiet og Rigsadvokaten allerede godt i gang med de initiativer, som arbejdsgruppen har peget på, og kommer der mere frem, handler vi også gerne på det.

Så samlet set må jeg på den her baggrund konkludere, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det hr. Karsten Lauritzen, Venstre, for et spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:35

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for gennemgangen af forslaget. Det overrasker mig ikke, at regeringen siger nej, og så gør det alligevel, for der er jo ikke megen sammenhæng mellem det, at både den nuværende og den tidligere justitsminister har sagt, at man har taget det meget alvorligt, at der er sket en eksplosion i antallet af sager om vold og trusler om vold mod særlig politifolk, og så det, at man ikke gør noget. Og jeg må sige, at Rigspolitiets arbejdsgruppes anbefalinger er en tynd kop te. Så det skuffer mig noget, at regeringen ikke er villig til at sætte handling bag de smukke ord, som justitsministeren også udtrykker her.

Jeg vil godt tage fat i noget helt konkret. Justitsministeren siger, at der ikke er ret mange tilfælde af, at familier bliver chikaneret og truet. Altså, i Politiforbundets blad fra efteråret er der en opremsning af en række sms'er. Der er f.eks. en politimand, der har fået en sms, hvor bladet skriver at der står: Vi kommer efter dig og din familie. Der er en anden kollega, der har fået en sms, hvor der igen er trusler, der går på familien.

Det, der er konklusionen her – og det er også konklusionen, når man snakker med både Politiforbundet og menige politibetjente – er, at truslerne rykker fra kun at være rettet mod politibetjentene til også at være rettet mod familien. Og regeringens svar, skal jeg forstå, er: Det mener vi ikke er et stort problem, det er i hvert fald ikke nok til, at vi vil gøre noget ved det. Er det korrekt forstået? vil jeg spørge justitsministeren.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg vil sige, at hvis der er bare ét familiemedlem, der bliver truet på baggrund af, at man er i familie med en, som på vegne af samfundet, os alle sammen, stiller sig ud i forreste linje for at bekæmpe kriminalitet og sørge for, at vi alle sammen kan opleve at være trygge i Danmark, så er det en for mange.

Vi har jo gjort det i forbindelse med forberedelsen af det her, hvilket jeg også redegjorde for i mit indlæg, at vi har talt igennem, hvor mange sager der har været. Og som jeg nævnte, har vi gennemgået lidt over 2.000 sager, og der har de to af dem omfattet familiemedlemmer. Men det er selvfølgelig til for mange.

Jeg redegjorde for den arbejdsgruppe, der har været i gang, og hvilke initiativer den har afstedkommet. Den arbejdsgruppe indeholdt og indeholder sådan set også repræsentation af Politiforbundet og en hel masse andre, altså dem, der ved, hvad det her handler om. Derfor synes jeg, at det må være vigtigt at følge de anbefalinger, som dem, der ved, hvad det her handler om, peger på.

Jeg har ikke sagt, at jeg ikke synes, at vi kan finde på nye ting eller på bedre ting. Men det, jeg siger, når jeg afviser beslutningsfor-

slaget i dag, er, at de ting, der peges på her, ikke er de rigtige, fordi det vil føre til bl.a. en risiko for, at vi kan give endnu lavere straffe, fordi man skal sidestille, om det er sket i fritiden eller i arbejdstiden. Og det tager ikke højde for, at der allerede er en dom, som har sagt, at det skal tillægges skærpende omstændigheder, at det er foregået i fritiden.

Så beslutningsforslaget – hvis jeg må være så ærlig – er ikke gennemarbejdet godt nok, og derfor kan man ikke lægge det til grund for at komme videre.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:37

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes, at justitsministeren skulle pakke den form for argumentation væk. Altså, ministeren ved udmærket godt, at et beslutningsforslag jo ikke er et lovforslag. Det er et flertal af partier, der fremsætter et forslag til debat, og så kan regeringen sige: Vi er enige i den her del, og vi fremsætter et lovforslag på den baggrund. Altså, det er jo ikke sådan, at det her bliver vedtaget som lovgivning i morgen. Så det der er nogle søforklaringer, som jeg ærlig talt synes, at den her sag er for alvorlig til.

Jeg må sige til justitsministeren: Når man snakker med Politiforbundet og menige politifolk, siger de, at der er langt flere af de her chikanesager end dem, som Rigspolitiets gennemgang viser. Nu registrerer man, har man besluttet, fremadrettet alle sager. Hvis det nu viser sig, at der er flere sager – 10 eller 20 sager – næste år, er ministeren så villig til at se på at stramme lovgivningen?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen det er jo egentlig skægt nok. Det, som hr. Karsten Lauritzen lige før kaldte en tynd kop te, nemlig at der skal bedre styr på registreringen af de her sager, kan man nu bruge til noget, nemlig til at se på, om der er behov for yderligere stramminger.

Som jeg sagde i mit indlæg, er jeg villig til også at se på, om der skal laves ændringer. Men jeg vil gerne lave nogle ændringer, der giver mening, og en af de ting, jeg virkelig synes giver rigtig meget god mening, er, at de anbefalinger, som arbejdsgruppen – som også havde deltagelse af Politiforbundet – kom med, bliver ført ud i livet. Det er bl.a. ved, at vi får bedre registrering, får bedre viden. Og er der behov for at lave ændringer, der også vedrører lovændringer, så er jeg, som jeg sagde i mit indlæg, villig til at gøre det. Men jeg kan ikke gøre det på baggrund af det papir, der ligger her.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Tom Behnke.

Kl. 13:39

Tom Behnke (KF):

Det er jo også fair nok, at ministeren ikke synes, at de forslag, vi kommer med, sådan lige er vejen at gå. Men jeg savner så at høre, hvad det så er regeringen vil. For jeg kan forstå, at regeringen sådan set er enige i, at det kan være et problem. Men hvad er det så helt præcis, man vil gøre? Hvad er det for nogle lovændringer, der skal til? For i dag er sagen jo, at i det øjeblik, hvor det er chikane mod familiemedlemmer til tjenestemænd, kniber det med, at lovgivning

gen kan nå helt derud. Og så er spørgsmålet, hvordan man så vil samle op på det, for det kræver jo en lovændring.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:39

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg har forstået, er noget af det, man har følt sig chikaneret over, eksempelvis, at man føler, at man bliver nedstirret, eller at ens pårørende bliver nedstirret, eller at ens bopæl bliver nedstirret. Det kan jeg godt forstå, det ville jeg også selv føle var ualmindelig intimiderende, og jeg ville synes, at der skulle sættes en stopper for det. Derfor har vi jo også nogle forskellige regler i vores straffelov, som handler om chikane, som handler om, at man ikke må komme efter folk og alt muligt andet, og som også vil kunne føre til tilhold. Og der bliver man nødt til på en eller anden måde at gå ind og finde ud af, om de her regler kan bruges, og hvis de ikke kan bruges, om der så er behov for yderligere.

Men det, som arbejdsgruppen gjorde, var jo lige præcis at gå ind og kigge på nogle af de sager, der har været. De konkluderede, at det sådan set ikke var lovgivning, der var behov for, men en ændret praksis og en bedre opfølgning og en bedre forebyggelse. Det synes jeg er vigtigt og gode ting, men jeg afviser ikke, at der kan komme lovgivningsmæssige skærpelser eller initiativer; hvis der er nogen, der kan pege på, præcis hvordan det skal formuleres, og hvordan det skal gøres, så er jeg med, for det her er en dagsorden, som jeg tror at vi alle sammen er enige om at vi kun kan gøre for lidt i forhold til.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:40

Tom Behnke (KF):

Men det er jo interessant, hvis det er sådan, at ministeren har den opfattelse, og at arbejdsgruppen og rapporter og alt sådan noget peger på, at det måske mere er et spørgsmål om, at man kigger på den måde, man håndterer de her eksempler på, altså hvordan man håndterer dem i politiet og hos anklagemyndigheden. Så er spørgsmålet jo – for der sidder ministeren som den øverste ansvarlige: Hvad har ministeren så gjort helt konkret i forhold til politi og anklagemyndighed? Er der sendt meddelelse til politiet og til anklagemyndigheden om, at man skal tage de her sager meget alvorligt og sørge for, at der bliver rejst nogle sager? Det er det ene.

Det andet er, at som lovgivningen er skruet sammen i øjeblikket, er det jo ikke strafbart, at der holder en flok med rygmærker på motorcykel uden for en politimands børns børnehaven og kigger ind over hegnet, hver gang man afleverer børnene. Hvad vil ministeren gøre for at forhindre det? For det er jo det, der er en trussel.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg redegjorde for, har der været en arbejdsgruppe, som politiet og Politiforbundet har deltaget i. De har redegjort for, hvilke tiltag de syntes var nødvendige at få fulgt op på, og det er Rigspolitiet og Rigsadvokaten lige nu i fuld gang med at følge op på. Som jeg også nævnte i mit indlæg, foregår det her arbejde i flere forskellige spor. Det spor, som vedrører forbedret registreringspraksis, bliver afsluttet nu, og det, som vedrører de arbejdsmiljømæssige forhold, bliver af-

sluttet inden årets udgang. Endelig står Rigsadvokaten for opfølgning på det spor, som vedrører strafforfølgning, og der forventer man at være klar med nye retningslinjer om reglerne om bl.a. tilhold og opholdsforbud omkring sommeren 2014. Så arbejdet er sat i gang og forventes afsluttet allerede denne sommer.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Og så er det hr. Karsten Lauritzen, der bruger 5 minutter af sin taletid nu.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det beslutningsforslag, som vi behandler her i dag, er udtryk for, at vi ser en, ja, forrøelse i vores samfund. Der er færre og færre, der respekterer, at politimænd og -kvinder, fængselsfunktionærer, buschauffører og andre har et arbejde, som samfundet har bedt dem om at passe, og at der er noget lovgivning, som skal overholdes; der er flere og flere, der ser stort på det og udsætter de her mennesker og deres familier for vold og trusler om vold.

Som justitsministeren har sagt, viser Rigspolitiets rapport, at der fra den 1. januar 2012 til juli 2013 har været 2.381 sager om vold og trusler om vold, chikane mod politifolk, og det er ikke bare politifolk, der er tale om, det er et generelt problem. I fjerde kvartal 2012 var der ifølge Danmarks Statistik anmeldt 686 sager om vold mod en offentlig myndighed; i fjerde kvartal 2013, altså 1 år efter, var det tal steget til 863 sager om vold og trusler om vold mod politifolk, socialarbejdere, fængselsbetjente og buschauffører. Det er en stigning på 25 pct. på bare 1 år, en meget skræmmende stigning.

Jeg vil sige, at jeg synes, vi skylder at tage den her sag også lidt mere alvorligt, end jeg synes justitsministeren og regeringen gør, og at det er derfor, vi har fremsat det her beslutningsforslag. Berlingske bragte en artikel den 15. august 2003 om en politibetjent, der ikke tør stå frem med navns nævnelse af frygt for repressalier fra kriminelle, men som står anonymt frem og siger:

Jeg kigger over mine skuldre, hver eneste dag jeg kører hjem fra arbejde. Jeg kører også en bestemt rute, hvor jeg kan holde øje med, om der er nogle, der følger efter mig.

Det er altså en politiassistent fra Københavns Politi, der til daglig arbejder med rocker-bande-grupperinger. Og han siger:

Jeg bliver truet hver eneste uge på mit arbejde, ikke trusler om, at de vil skyde mig, men hele tiden små kommentarer om, at jeg skal passe på, at der ikke sker noget, og at det gør ondt at få en brosten i nakken. Problemet er, at man værner sig til det, man kan jo vænne sig til meget, siger han.

Han kalder sig som sagt Michael, men tør som sagt ikke stå frem. Det er da dybt, dybt skræmmende, at de politifolk, som vi har sat til at håndhæve de love og regler, vi vedtager i Folketinget, bliver truet. En undersøgelse fra Forskningscenter for Arbejdsmiljø i 2012 viser, at hver anden politibetjent har oplevet at blive truet og udsat for vold på arbejde. Det er da noget, vi skal tage alvorligt. Og når man lægger den linje, som justitsministeren lægger, må jeg sige, at man bidrager til den her accept af situationen. Så kommer man til at vænne sig til den, når der ikke er vilje til at gøre andet end at sætte gang i et udvalgsarbejde, som ikke engang tager stilling til, om straffniveauet er det korrekte – det bliver der ikke taget stilling til i den rapport, den beskriver bare, hvad straffniveauet er, og det må jeg sige er ganske lavt. Derfor lægger beslutningsforslaget også op til en fordobling.

Altså, i dag er det sådan, at en overtrædelse af § 119 om alene trusler om vold giver, jeg tror 10-20 dages fængsel, hvis man ikke tidligere er straffet; sager, hvori der udøves ordinær vold, medfører i dag for en førstegangsovertrædelse 20-60 dages fængsel – 20-60 dages fængsel for at udøve vold mod en politibetjent må jeg altså så

ge jeg synes er meget, meget lidt. Og jeg tror, at en af grundene til, at vi ser den her stigning, er, at det er meget, meget lidt.

Derfor lægger forslagsstillerne op til, at der sker en fordobling, ikke af strafferammen, som er høj nok, men af det, der er normalstraffen, hvis den person, der begår overtrædelsen, tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet. På den måde får man isoleret de tilfælde, hvor der er tale om en værtshusskærmydsel, om man vil, med en person, der måske bare er blevet lidt fuld, fra de sager, hvor der er tale om, at det her er noget, rocker-bande-medlemmer bruger til at chikanere politifolk og deres familier med.

Jeg må sige, jeg synes, at straffniveauet i dag er meget, meget lavt, og jeg synes, at det er skuffende, meget skuffende, at regeringen ikke vil være med til at se på strafferammen, men blot nedsætter udvalg og iværksætter undersøgelser og al mulig andet. Der har været masser af undersøgelser, og der er lige blevet en færdig, som justitsministeren har redegjort for; der var en i 2008, som nåede frem til den samme konklusion. Og igen og igen bliver spørgsmålet om, hvad straffen skal være, skudt til hjørne, og igen og igen ser vi, at det har den konsekvens, at kriminelle elementer bliver ved med at udnytte den lempelige lovgivning, vi har, til at true flere og flere politifolk, fængselsbetjente og andre, der bare passer deres arbejde.

Derfor har vi i den borgerlige lejr fremsat det her beslutningsforslag, hvormed vi ønsker at skærpe lovgivningen på en række områder. Derfor håber vi selvfølgelig, selv om regeringen ikke støtter forslaget, at der vil være et flertal af partier i Folketinget, der vil støtte det. For det er meget, meget vigtigt, at vi tager den her udfordring, den her trussel, alvorligt. Tak for ordet.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Så er det fru Trine Bramsen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Der skal ikke et eneste sekund herske tvivl om, at det tema, vi behandler i dag, har Socialdemokraternes store opmærksomhed. De medarbejdere, der hver dag er garanter for vores værdifulde offentlige sektor, fortjener vores fulde opmærksomhed, ikke mindst når de chikaneres. Det gælder ikke mindst vores politi, vores fængselsfunktionærer og deres familier. Uden deres indsats ville vi ikke kunne opretholde den tryghed for danskerne, som vi Socialdemokrater vil gøre alt for at sikre.

Lad mig indledningsvis understrege, at vi Socialdemokrater ikke er bange for at straffe de mennesker, der ikke kan finde ud af at overholde de spilleregler, der gælder i vores samfund. Men øget straf skal have en effekt, og der er intet, der peger på, at dette forslag vil give en effekt. End ikke politiet selv eller deres faglige organisation mener, at det er vejen til mindre chikane, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at sikre, at offentligt ansatte ikke chikaneres. Det er også derfor, vi har spurgt bl.a. politiet, hvilke løsninger de selv finder er de bedste. Der bør ikke være to meninger om, at det bedste, der kan ske, er, at vi helt undgår, at tjenestemænd udsættes for chikane. Det er, hvad enten de er på job eller holder fri. Forebyggelse er dermed det absolut bedste redskab.

Jeg må desuden bemærke, at forslagsstillernes første initiativ går ud på, at straffen for chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd skal være den samme, uanset om chikanen finder sted i tjenesten eller i fritiden, når chikanen sker i forlængelse af vedkommendes tjenestemandsfunktion. Sådan er det jo allerede i dag jævnfør straffelovens § 119, stk. 1, og § 121, der giver en særlig strafferetlig beskyttelse mod vold, trusler og fornærmelig tiltale. Bestemmelserne om-

fatter både situationer, hvor offentligt ansatte overfalder med vold, trusler eller fornærmelig tiltale i arbejdstiden, og situationer, hvor offentligt ansatte overfalder uden for arbejdstiden i anledning af tjenesten eller hvervet.

Hvad angår forslagsstillernes fokus på chikane af familier til en offentligt ansat tjenestemand, så er vi Socialdemokrater også på det område fuldstændig enige i målet, men vi er ikke enige i midlet. Det er dybt forkasteligt at rette sin utilfredshed mod familier til eksempelvis en politimand eller fængselsbetjent, og heldigvis sker det meget sjældent. Og der er også allerede i dag mulighed for at straffe på baggrund af dette.

Lad mig også her henvise til, at det er politiets eget ønske, at netop denne type sager forebygges, hellere end at strafferammen skærpes. Ønsket om en ny særskilt strafskærpelse omstændighed, hvis chikane er rettet mod en offentlig tjenestemandes nærmeste familie, når chikane sker i forlængelse af vedkommendes tjenestemandsfunktion, støtter vi derfor heller ikke.

Det samme gælder den tredje del af forslaget, der omhandler dobbelt straf for chikane. Allerede i dag er det muligt for vores dommere at give en hårdere straf ved gentagen chikane.

Som nævnt har vi Socialdemokrater ingen fine fornemmelser i forhold til at undgå straf, men vi skærper til gengæld kun straffen der, hvor det giver mening. I dette tilfælde peger både politiet og Politiforbundet på, at det ikke løser problemerne med chikane at straffe hårdere. Derimod er det afgørende at klæde politifolkene langt bedre på til at håndtere potentielle chikanører og løse konflikterne, inden de eskaleres.

Vi Socialdemokrater har den største respekt for vores dygtige offentligt ansatte. Det er derfor, at vi eksempelvis ikke støtter nulvækst. Det er også derfor, at vi skylder vores offentligt ansatte løsninger, der virker. Det er derfor, vi skylder dem at lytte til det forslag, som de selv kommer med.

Med de ord skal jeg meddele, at vi Socialdemokrater ikke kan støtte det fremsatte forslag.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:52

Tom Behnke (KF):

Jeg hørte fru Trine Bramsen sige, at Socialdemokratiet er klar til at gøre alt – hvorefter fru Trine Bramsen så lige nævnte en hel masse ting, man *ikke* vil gøre. Så det var altså ikke alt, man ville gøre. Men så fred være med, at man ikke vil støtte beslutningsforslaget her. Det har vel også noget at gøre med, at man er regeringsparti, og vi er i opposition, og sådan er spillereglerne jo her i huset. Fred være med det. Men kunne man f.eks. så overveje at gøre noget helt andet? De regler, vi har omkring stalking, står jo for at skulle revideres nu og her, for de virker ikke helt så godt, som vi havde håbet. Vi kommer til at diskutere at lave en ændring af dem, således at stalkingreglerne kan bruges, også hvis det er sådan, at det er chikane, altså intimiderende adfærd over for tjenestemænd eller deres familier, uanset om det foregår i fritiden, eller mens de er på arbejde.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Trine Bramsen. Værsgo.

Kl. 13:52

Trine Bramsen (S):

Jamen lad mig gentage: Vi Socialdemokrater hylder vores offentlige ansatte. Derfor ønsker vi at gøre alt, hvad der vel at mærke virker. Kan vi i Retsudvalget have en god diskussion om skærpelser nogle

andre steder, hvor det kan dokumenteres, at der er en effekt, så vil vi bestemt ikke på forhånd afvise det.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Trine Bramsen. Så er det den næste ordfører, og det er hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Vi støtter jo klart det her forslag. Vi synes i forvejen, at strafferammen er latterlig lav. Det er sådan, at det jo er en kendt sandhed, at med lov skal land bygges, som der står i fortalen til Jyske Lov fra 1241. Der står så også, at hvis enhver passede sit og gjorde, som man skulle, så var der ikke behov for love, der var ikke behov for politi, der var ikke behov for fængsler. Men nu, fordi det er sådan, at mennesket er en synder, så er der behov for politiet og for love.

Lov og orden er altså noget, vi i Dansk Folkeparti værner om som noget af det mest afgørende. Det, at forbrydere og kriminelle, som overtræder landets love, selvfølgelig skal pågribes og stilles for en dommer og dømmes, hvis de er skyldige, er jo simpelt hen fundamentalt for vores retssamfund. Vi har sat politiet til at sørge for, at forbrydere pågribes, og så er det op til domstolene at afgøre skyldsspørgsmålet. Det er klart, at politiet udøver et fuldstændig nødvendigt og afgørende arbejde, for det betyder, at danskerne kan føle sig trygge, og at lov og orden ikke erstattes med ren vilkårlighed, hvor det altid er forbryderen og den stærkeste, der får ret.

Politiet har det embede at sørge for, at landets love bliver overholdt. Derfor er det også en uhyrlighed, når politiet på grund af deres arbejde, det arbejde, vi har sat dem til, bliver chikaneret eller værre endnu, synes jeg næsten, når deres familier bliver chikaneret. Og når der nu er, som Venstres ordfører også påviste, en eksplosion af sager, så er det søreme noget, vi bliver nødt til at tage alvorligt. Vi kan ikke være andet bekendt.

Man kan selvfølgelig godt levere en lang sang fra de varme lande, hvorefter man så ikke gør noget alligevel, men jeg mener bare, at der skal skrives ind, at der skal skrives meget hårdt ind. Forleden hørte jeg, at den almindelige respekt for politiet simpelt hen er dalet. Hvis politiet beder om det, så vil borgerne ofte eksempelvis ikke oplyse om, hvad de hedder. Det viser jo altså, at der er et skred. Og jeg er ikke i tvivl om, at straf hjælper. Man kan så sige, at mens de sidder i spjældet, gør de da i hvert fald ikke nogen fortræd.

Vi skal skride hårdt ind mod det her, og det skal vi jo ikke kun gøre for politiets skyld, det skal vi gøre for lovenes skyld, og det skal vi gøre for danskernes skyld, sådan at almindelige, ordentlige danskere i tillid kan gå på gaden, og at de kan være forvisset om, at de kan føle sig trygge de steder, de går. Vi synes, det er et fremragende forslag, og vi ville selvfølgelig gerne have haft, at regeringen og justitsministeren havde lyttet lidt mere til det her kloge forslag.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Christian Langballe. Den næste ordfører er hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, fru formand. Jeg vil godt starte med at kvittere for et meget sympatisk forslag fra oppositionen. Jeg tror sådan set, at alle folketingsmedlemmer på tværs af partierne tager fuldkommen afstand fra chikane af betjente og andre offentligt ansatte tjenestemænd. Alligevel mener vi ikke i Radikale Venstre, at det her beslutningsforslag er løsningen på problematikken, og det skyldes flere ting.

Forslagsstillerne ønsker, at straffen for chikane skal være den samme, uanset om chikane finder sted i tjenesten eller i fritiden, altså når chikanen, uanset hvad, er relateret til beskæftigelsen. Det er vi sådan set ikke uenige i. Det er bare allerede sådan i dag. Det fremgår ret tydeligt af den rapport fra den arbejdsgruppe, som har kigget på spørgsmålet om chikane, og vi fik den alle sammen den 12. februar i år, tror jeg det var, og det står på side 5:

»Bestemmelserne omfatter både situationer, hvor personer udsættes for vold, trusler eller fornærmelig tiltale mv. i arbejdstiden under udførelsen af tjenesten, herunder situationer, hvor de pågældende personer uden for arbejdstiden må anses for at være trådt i tjeneste, og situationer, hvor de pågældende personer udsættes for vold mv. uden for arbejdstiden i anledning af tjenesten.«

Det står faktisk ret sort på hvidt i noget, vi har modtaget så sent som i februar, og derfor er den første del, som oppositionen kommer med, sådan lidt et tomt forslag, bortset fra at der faktisk i visse tilfælde kan være endnu højere straffe, når det foregår i fritiden. Så følger man forslagsstillernes forslag, kan det måske faktisk betyde straflempelser. Det tvivler jeg på var intentionen, men det skal jeg ikke gøre mig klog på.

Den anden årsag til, at vi ikke kan støtte forslaget, er, at man ønsker at forhøje strafferammen, og det mener vi i Det Radikale Venstre ikke er nødvendigt. Man kan altid som politikere foreslå at hæve strafferammen. Det er så nemt, men det er sjældent det, der løser det grundlæggende problem. Det er ikke at gå til roden, og det tager ikke hånd om årsagerne til problematikken, og derfor er vi også kritiske over for det her punkt.

I stedet for tror jeg, at man skal gøre mere for at klæde betjentene på. Der er et stort arbejde i gang i politiet, og jeg ved også, at der foregår en masse forebyggende arbejde i mange miljøer. Jeg var til den kriminalpræventive dag for nylig, og der havde jeg lejlighed til at høre om flere gode tiltag i en række politikredse, f.eks. forsøger man på Fyn gennem ressourcepersoner at komme tættere i dialog med de lokale i Vollsmose for bl.a. at undgå chikane af betjente og selvfølgelig også stoppe uro generelt set. Det er jo sådan nogle initiativer, som jeg synes politiet absolut skal roses for at tage. Det er vejen at gå. Det er det her beslutningsforslag desværre ikke. Om end det er sympatisk, bliver vi nødt til at afvise det. Tak for ordet.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er et par spørgsmål. Den første spørger er hr. Karsten Lauritzen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:00

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg skal bare forstå det, som hr. Jeppe Mikkelsen, som jo ellers plejer at være rimelig godt inde i sagerne, sagde, nemlig at man er imod forslaget, fordi man synes, strafferammen er fin. Det synes vi sådan set også blandt forslagsstillerne. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg ikke tror, hr. Jeppe Mikkelsen har læst forslaget grundigt nok. Det, man lægger op til, er en fordobling af normalstraffen; strafferammen er god nok, det er den idømte straf, der er problemet. Det er så fair nok, hvis Det Radikale Venstre heller ikke vil være med til at se på, om normalstraffen skal forøges.

Derfor vil jeg godt spørge, om Det Radikale Venstre virkelig mener, at det er fuldstændig fair, at et bandemedlem, der har begået en masse personfarlig kriminalitet, men ikke tidligere er straffet efter § 119, får 20-60 dages fængsel for at udøve ordinær vold på en politimand. Synes Det Radikale Venstre og hr. Jeppe Mikkelsen, at det er en fair straf?

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jeppe Mikkelsen, værsgo.

Kl. 14:01

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er fuldstændig korrekt, hvad hr. Karsten Lauritzen siger, nemlig at det ikke er strafferammen, som man foreslår hævet, men normalstraffen – det var selvfølgelig en forteelse fra min side. Men der må jeg også stå fast på, at jeg synes ikke, der er behov for at gå ind og kigge på normalstraffen, og det har den arbejdsgruppe, der har siddet med bl.a. deltagere fra politiet og Politiforbundet, jo heller ikke pegt på. Så jeg synes, at det leje, vi ligger på, er fornuftigt nok. Jeg synes i stedet for, man skal kigge mere på de grundlæggende omstændigheder, i forhold til hvad chikane skyldes.

I forhold til om det i en konkret sag er en fair straf, der er udmålt osv., vil jeg sige, at det kan man jo altid stå og diskutere. Jeg kender ikke den konkrete sag, men jeg kan da sige, at det jo er en skærpene omstændighed, hvis personen tidligere har begået noget kriminelt. Så hvis der er tale om et bandemedlem, vil det jo i hvert fald af og til være tilfældet.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen, anden omgang.

Kl. 14:02

Karsten Lauritzen (V):

Men det står ret klart i Rigsadvokatens redegørelse, at selv om man er tidligere straffet, hvis man ikke er straffet for overtrædelse af § 119, så er normalstraffen for ordinær vold mod tjenestemand i funktion 20-60 dages fængsel. Og det kan man så mene er meget eller lidt – i Venstre synes vi, det er meget lidt.

Jeg vil godt sige til hr. Jeppe Mikkelsen, at jeg synes, at hr. Jeppe Mikkelsen skulle læse den arbejdsgrupperapport. For grunden til, at man ikke anbefaler noget i forhold til strafferammen, er, at man ikke er blevet bedt om at undersøge det; man er ikke blevet bedt om tage stilling til det. Det siger jo sig selv, at hvis man ikke er blevet bedt om at tage stilling til, om strafferammen er den rigtige, og om normalstraffen er den rigtige, så forholder man sig ikke til det. Så man kan altså ikke læne sig op ad den arbejdsgrupperapport, som både regeringen og nu også Det Radikale Venstre læner sig op ad i forhold til at afvise det her beslutningsforslag.

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tager til efterretning, at hr. Karsten Lauritzen ikke bryder sig om min holdning. Jeg ved ikke, om der var et decideret spørgsmål, men jeg tager selvfølgelig til efterretning, at der er forskel på Venstre og Radikale Venstre.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Christian Langballe (DF):

Nu nævnte ordføreren Vollsmose som eksempel. Det synes jeg måske ikke er det bedste eksempel, man kunne give i den sammenhæng, men jeg vil godt lige anføre en pointe, og det er, at de her såkaldte forebyggelsesstrategier er noget, man har benyttet sig af i mange, mange år, hvor man har sagt, at forebyggelse er det, der hjælper, og at straf aldrig hjælper; det er jo blevet sådan et mantra i debatten, hvilket jeg overhovedet ikke er enig i. Men det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, når man nu har alle de her forebyggelses-

strategier, er, om ordføreren kan forklare, hvorfor der så er en dalende respekt for politiets arbejde, og hvorfor der er sket en eksplosion i antallet af de her sager. Altså, jeg synes faktisk ikke, at det så virker, som om de forebyggelsesstrategier virker efter hensigten.

Jeg synes, det er fint, at man vil forebygge – ikke et ondt ord om det – men det kan bare ikke stå alene; der skal være nogle konsekvenser, og der skal være en straf, som er til at forholde sig til. Og jeg synes, at straffen – normalstraffen – i de her forhold er latterligt lav.

Kl. 14:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:04

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg ved ikke, om mantraet i debatten er, at forebyggelse er det eneste, der virker, og at straf absolut ikke virker – jeg synes nu i hvert fald, det nogle gange har været omvendt, men det har måske lidt at gøre med, hvilke øjne der ser på det, og også med, hvilket mantra man sådan kæmper ud fra, og jeg er godt klar over, at undertegnede og hr. Christian Langballe nok ser lidt forskelligt på tingene.

Der skal selvfølgelig være konsekvenser – det mener vi sådan set også bare der er. Og så længe der finder chikane af betjente sted, kan vi også gøre mere, men jeg tror bare ikke på, at de forslag, som man er kommet frem med her, er mere end en tynd kop te; jeg tror ikke på, at det er det, der går ind og løser problemet.

Så nævnte jeg f.eks., at man kan lave nogle forebyggende tiltag, hvor jeg tog Vollsmose op som ét eksempel, fordi jeg for nylig blev inspireret af, at politiet derude gjorde et – i mine øjne – godt stykke arbejde; det er i øvrigt et nyt stykke arbejde, som de har sat i gang for nylig. Men der foregår jo i massevis af tiltag overalt i landet, og det kan selvfølgelig også handle om meget andet end at gå i dialog og lignende – det handler også om at klæde betjentene bedre på i mødet med personer, der potentielt vil chikanere dem.

Kl. 14:05

Formanden:
Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:05

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg kan da sige, at jeg for mit eget vedkommende uden videre kan bekende, at jeg også er stolt af, at jeg ikke er enig med Radikale Venstre – det skal da ikke være nogen hemmelighed – men nu stillede jeg et konkret spørgsmål, som jeg jo egentlig godt synes man kunne besvare rimelig nemt, nemlig i forhold til den tale om forebyggelsesstrategi, hvor man så i hvert fald kunne tage stilling til den dalende respekt, der er for politiets arbejde. Og jeg understreger, at det her jo ikke kun er for politiets skyld; det er også for landets loves skyld, og det er for den almindelige trygheds skyld; det skal være sådan, at landets love skal overholdes. Og det har vi jo altså sat politiet til at sikre, og det er det afgørende.

Kl. 14:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:06

Jeppe Mikkelsen (RV):

Men jeg tror måske ikke, jeg er helt enig i, at vi bare har forebygget og forebygget, og at det har været det eneste fokus, og at vi har gjort alt, hvad vi kunne – jeg tror godt, vi kunne have gjort mere, så jeg tror sådan set ikke, jeg er helt enig i præmissen for ordførerens spørgsmål. Og derfor roser jeg det, når politiet f.eks. kommer på nye

initiativer, som de tager for at forebygge, at deres betjente bliver udsat for noget så frygteligt som chikane. Og så vil jeg erklære mig fuldstændig enig; jeg er selvfølgelig også glad for, at hr. Christian Langballe ikke altid er enig med Radikale Venstre.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Tom Behnke (KF):

Nu er det jo f.eks. sådan, at straffelovens § 119 kun omhandler vold og trusler om vold, men der kan være andre former for intimiderende adfærd, og der har vi en anden lovgivning om stalking. Altså, når det gælder stalking, kan man jo sagtens komme efter folk, også selv om de ikke udøver vold og kommer med trusler om vold. Spørgsmålet er, om Radikale Venstre, når vi nu alligevel skal i gang med at kigge på reglerne om stalking og gøre dem bedre, vil være med til at sikre, at de så også kan bruges i de her tilfælde, hvor det er offentligt ansatte tjenestemænd eller deres familier, der bliver udsat for intimiderende adfærd – uden at det er en direkte overtrædelse af § 119, men dog alligevel en chikane, der skaber utryghed. Og så må jeg beklage og sige, at jeg, når jeg så har hørt svaret, desværre er nødt til at løbe fra den her debat, og det irriterer mig. Men som medforslagsstiller støtter jeg selvfølgelig beslutningsforslaget.

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er helt i orden – vi har alle sammen meget, vi skal nå!

I forhold til chikane er det jo fuldstændig korrekt, at den kan antage mange former, og det er en vigtig pointe. Som hr. Tom Behnke er inde på, har vi jo, et bredt flertal i Folketinget, for nylig – eller jeg tror, det er ved at være et par år siden – stemt for, at man f.eks. i højere grad skal kunne gå ind og give et polititilhold i tilfælde af stalking, altså ikke bare sådan chikane, som det kendes fra tidligere. Om det skal udvides til også at gælde tjenestemænd i funktion eller i privatlivet, har vi ikke taget stilling til, men det vil jeg sådan set gerne være med til at indgå i en dialog om; det vil jeg ikke være afvisende over for her i dag. Det er ikke en del af forslaget, men det vil jeg sådan set gerne indgå i en dialog om – og så vil jeg ønske hr. Tom Behnke en god weekend.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg tænker bare på noget, for jeg bliver lidt i tvivl: Er det sådan Radikale Venstres generelle holdning, at forskellige former for chikane, trusler m.v. straffes hårdt nok i dag?

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Jeppe Mikkelsen (RV):

Altså, det har vi ikke gjort op med os selv, og det tror jeg ikke man kan svare entydigt på. Vi har i Radikale Venstre ikke sådan et strafefestop, når det gælder chikane, hvis det er det, hr. Simon Emil Am-

mitzbøll spørger om. Det må altid være en konkret afvejning i hver enkelt sag. Vi har vurderet det her forslag, og det kan vi ikke støtte.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Grunden til, at jeg spørger, er jo, at det lyder meget fint med det her med, at vi skal gå til problemets rod – var det ikke det, der blev sagt? – og det er sådan lidt højstemt. Men problemets rod er altså, at der findes nogle personer, som måske er sådan lidt trestjernet psykopatagtige typer, som begår utrolig meget vold i vores samfund, og som har en intimiderende adfærd med mange trusler osv., og det er så de personer, vi prøver at beskytte nogle offentligt ansatte og deres familier imod. Og der er Radikale Venstres svar så rundkredsdialog? Undskyld, men jeg synes, det virker sådan lidt mærkeligt. For det er jo fair nok, at man, når det gælder førstegangsforbrydere og småforbrydere osv., gerne vil prøve at tage nogle alternative forslag i brug, men når det gælder de her folk, vil jeg altså sige, at jo flere af dem, vi kan få bag tremmer, jo bedre vil det være for den danske befolkning. Og det håbede jeg da egentlig at vi kunne få Radikale Venstre med på, så bandemedlemmer, rockermedlemmer og andre tosser ikke skal intimidere danskerne dagligt.

Kl. 14:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:10

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg er vant til at blive kaldt rigtig, rigtig mange ting som pladderhumanist, rundkredspædagog og alt muligt. Hr. Simon Emil Ammitzbøll har jo engang været i mine sko og er sikkert også blevet kaldt de samme ting – det er sådan en klassisk ting, tror jeg, man bliver beskyldt for af de borgerlige, når man ikke umiddelbart og uden videre støtter strafskærpelser over en bred kam. Og det gør jeg ikke. Jeg tror på, at der er mange andre muligheder for at løse kriminalitetsproblemer end ved bare at sætte straffen op. Jeg tror faktisk ikke, det er den grundlæggende måde at løse det på. Løsningerne skal findes ude lokalt; det gælder både om at tage fat om de lokale miljøer, der er, men det gælder selvfølgelig også om generelt set at klæde politibetjentene bedre på for at kunne håndtere de her situationer. Det tror jeg er vejen frem.

Kl. 14:11

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er ingen tvivl om, at vi i de her år står med et problem, når det handler om offentligt ansatte. Der er en tiltagende chikane, hvor folk tilsyneladende helt uden filter kan finde på at chikanere alle lige fra socialrådgivere over fængselsbetjente til politibetjente, og hvad det nu kan være. Det er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, ligesom det er uacceptabelt, at det somme tider også går ud over pårørende til de her ansatte. Det synes vi i SF at vi skal anerkende er et problem, og vi synes måske også, at regeringen har gjort det, bl.a. ved at få nedsat det udvalg under Rigspolitiet, hvor man også har inddraget fagforeningen, i forhold til at forsøge at tage hånd om det her. Vi må bare sige, det er nødvendigt.

I går kunne man læse om en betjent fra Syd- og Sønderjyllands Politi, i en af mine kredse. Der var faktisk en betjent, som lige var blevet generet af nogle mennesker, mens han var ude som privatperson. De er så heldigvis blevet sigtet, og man kan jo så også håbe, at der falder en dom inden længe.

Retsudvalget besøgte på et tidspunkt Østjyllands Politi, jeg tror, det var sidste år, og her havde man faktisk oplevet voldsomme problemer med chikane af politibetjente. Men så havde man fra ledelsens side lavet en strategi, hvor man tog hånd om det her og hægede om opfølgningen med det samme, så der var en hurtig konsekvens, og det berettede man selv om havde fået chikanen til at aftage. Så jeg tror, at noget af det her i hvert fald er noget, der kan løses med et ledelsesmæssigt ansvar, hvor man tager problemerne alvorligt og har en klar politik for, hvad det er, en ansat, som oplever chikane, kan forvente af hjælp, og hvordan man følger op på det.

Jeg er jo ikke begejstret for det her forslag, som decideret ifølge justitsministeren kan risikere at betyde, at straffen vil blive nedsat, når det handler om chikane. Derfor støtter vi sådan set heller ikke det her, og vi synes egentlig, det er fornuftigt, at der er nedsat en arbejdsgruppe, som forventeligt kommer med flere initiativer. Derfor vil vi godt forbeholde os retten til at se, hvad det er for nogle initiativer, som arbejdsgruppen nu kommer med, for vi synes, det her er en vigtig problemstilling, som der skal gøres noget ved. Vi kan ikke acceptere, at folk, fordi de har et job, som de udfører på vegne af samfundet, bliver forfulgt, hverken på deres arbejde eller i fritiden.

Så vi afventer rapporten og eventuelle nye initiativer.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det her forslag sigter jo på et problem, som bekymrer os alle sammen, tror jeg. Det er naturligvis uacceptabelt, hvis mennesker, der er ansat til at udføre en funktion til gavn for samfundet og til gavn for os alle sammen, udsættes for trusler, vold eller chikane på grund af deres arbejde. Det er jo i den grad ubehagelig læsning, når vi læser eller hører historier om, at politifolk eller deres familier udsættes for chikane, også når det sker i fritiden.

Netop fordi politibetjente og andre tjenestemænd udfører et stykke arbejde på vegne af os alle sammen, er det ekstra vigtigt, at der er respekt om såvel deres person som deres funktion, og derfor er det også et meget vigtigt signal at sende, når vi i straffeloven har en særlig bestemmelse, som beskytter ikke kun den person, der er bag uniformen, men også den funktion, der udføres på vegne af samfundet. Derfor har vi jo særlige straffelovsbestemmelser, som pålægger særlig straf, hvis man udøver vold eller chikane mod tjenestemænd. Der er tilmed en straffelovsbestemmelse, som kriminaliserer det at tale kritisk til tjenestemænd i funktion.

De ting er særlig kriminaliseret, fordi vi gerne vil beskytte den enkelte, men også, fordi vi som samfund har behov for, at der eksisterer en særlig respekt omkring myndighedsfunktioner, f.eks. politibetjente, og det klare signal bakker Enhedslisten hundrede procent op om.

Enhedslisten kan alligevel ikke støtte de tre forslag, der er indeholdt i det her beslutningsforslag. For det første er det allerede sådan i dag, at man ikke får en mindre straf, hvis man chikanerer en politibetjent, bare fordi han heller hun har fri. Sker chikanen eller måske endda volden i anledning af politibetjentens arbejde, er det omfattet af den særlige bestemmelse i straffelovens § 119. Og som det vist også er fremført af andre ordførere, findes der jo i dag domstolspraksis, hvorefter det endda fører til højere straf, at det sker i fritiden.

For det andet er der ikke noget, der tyder på, at det ville have en præventiv effekt, hvis man, som det også foreslås, indførte dobbeltstraf til personer, der tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet. Samtidig er det jo allerede sådan i dag, at det er en skærpene omstændighed, hvis man tidligere er dømt for lignende kriminalitet. I dag er det sådan, at domstolene som oftest vil lade det føre til en højere straf, hvis man dømmes for chikane mod en politibetjent og tidligere har begået personfarlig kriminalitet.

Så vil jeg da slutte af med at pointere, at der jo altså har været en arbejdsgruppe, hvori såvel politiets fagforening, Rigspolitiet og Rigsadvokaten har deltaget, som har konkluderet, at der ikke er behov for ændret lovgivning. Så Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Kl. 14:17

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg vil starte med det mest oplagte, nemlig at som medforslagsstillere er vi selvfølgelig for det foreliggende beslutningsforslag. Alt andet ville vel have været en overraskelse. Vi synes, det er vigtigt, at vi fra Folketingets side tager det alvorligt, at der er chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd, både når det sker på jobbet, men også når det sker i fritiden, og det gælder også, når det handler om forhold for deres familier.

Jeg synes, man skal passe på med at blande tingene sammen. Der er ligesom tre elementer i det her, men jeg synes, der er to, man skal holde lidt væk. Det ene er: Findes der ikke også tilfælde, hvor det måske er en del af politiets arbejde, at der sker noget lidt alvorligt, osv.? Jo, det gør der, men det er ikke det, det her handler om. Det andet er: Skal vi ikke også gøre noget i forhold til nogle grupper og se, om vi kan få dem til at chikanere noget mindre, og forebygge i forhold til det? Jo, det skal vi da, men det er så bare heller ikke det, det her handler om.

Det her handler om dem, der så at sige er uden for pædagogisk rækkevidde: dem, som generer politiet; dem, som generer politiet, når politiet er i deres privatsfære; og dem, der generer politiets nærmeste, altså deres familiemedlemmer. Og den problemstilling synes jeg egentlig er noget, som vi burde kunne stå skulder ved skulder herinde om at tage os af. Det ser ikke ud, som om det lige bliver i dag, det kommer til at ske. Man kan jo så sige, at den dag de fire partier, der har fremsat forslaget, måtte få flertal, om vælgerne ønsker det, så kan vi jo gøre det til virkelighed. Det kan vælgerne få lejlighed til at tage stilling til om under 1½ år, og så håber vi, de følger forslagsstillerpartierne og ikke dem, der ikke har nogen svar.

Så skal jeg til sidst bare sige, at dengang jeg var i hr. Jeppe Miksens sko, gik Det Radikale Venstre ind for højere straffe for trusler.

Kl. 14:19

Formanden:

Det var ordførertalen? Tak. Jeg troede, der kom en fortsættelse, men tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 14:20

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karsten Lauritzen (V):

Det kan jo hænde, at der er ordførere, der taler i kortere tid end det, der er muligt, men jeg må give formanden ret i, at det sker meget sjældent. Så vi kan jo sætte et lille kryds i bogen. Jeg vil også se, om jeg kan holde mig inden for min taletid her afsluttende og så sige tak

for en god debat i Folketingssalen. Jeg ved ikke, om jeg skal takke de partier, som har sagt, at de vil støtte forslaget, for de er identiske med de partier, der er medforslagsstillere, så det ville måske være lidt mærkeligt, hvis de ikke gjorde det. Men jeg vil da takke for, at vi har haft en debat om emnet.

Så vil jeg sige, at jeg synes, det er noget skuffende, at regeringen og regeringspartierne ikke er villige til at gå videre, og særlig må jeg sige, at jeg er noget skuffet over Socialdemokratiet. At De Radikale, SF og Enhedslisten ikke vil være med til at se på straffen, er ikke så overraskende, men jeg synes egentlig, det er noget ærgerligt, at Socialdemokratiet ikke vil være med. Lad os tage et af justitsministerens hovedargumenter for at afvise forslaget: Det ene handler om, at den første del kan man udlægge, som om der så vil komme mindre straf. Det er fint nok, vil jeg sige til justitsministeren, vi fjerner den del af beslutningsforslaget, det er ikke noget problem, det er jo ikke et lovforslag. Altså, det kunne vi komme ud over, og det skal vi da så få fjernet, til når forslaget skal genfremsættes i næste samling. Det skal vi ikke snakke om i lang tid.

Det andet argument, justitsministeren har, er, at der har været nedsat den her gruppe, og til ministerens forsvar var det jo den tidligere minister, der nedsatte gruppen. Jeg må sige, at jeg tror, der er lidt behov for, at der er nogen, der sender et klart politisk signal om, at det her jo er en politisk diskussion. Når man læser rapporten fra det udvalgsarbejde, ser man, at resultatet er meget identisk med de anbefalinger, der kom i 2008, da man havde sat den samme gruppe sammen. Man tog ikke i 2008, og man tager heller ikke i den rapport, der så er kommet fra Rigspolitiet, selvstændig stilling til, hvorvidt strafniveauet er det rigtige. Jeg kan da godt forstå, hvorfor man ikke gør det, for det er man jo ikke blevet bedt om, og det er helt ærligt heller ikke det rette forum at tage sådan en diskussion i. Det er jo en diskussion, der hører hjemme her i Folketingssalen. Og her er vi altså nogle partier, der mener, at det er meget, meget billigt sluppet, at en rocker eller et bandemedlem, der ikke tidligere er dømt efter § 119, får 20 til 60 dages ubetinget fængsel – så bliver man endda prøveløsladt efter to tredjedele af tiden, så det reelt er meget mindre – for at slå på en politibetjent i uniform eller i fritiden. Det er meget, meget lidt. Vi tror, det vil have en præventiv effekt at hæve straffen på de områder.

Derfor synes jeg, det er meget ærgerligt, at Socialdemokratiet ikke vil være med, og at det hele bliver til sådan en snak om, at vi må undersøge tingene nærmere, og sådan noget. Altså, vi har undersøgt det her i mange år, og mens vi har snakket og man har haft arbejdsgrupper i Rigspolitiet og Justitsministeriet, er der sket én ting, og det er, at flere betjente, flere fængselsfunktionærer, flere buschauffører og flere socialrådgivere er blevet overfaldet. I min ordførertale indledningsvis var jeg inde på, at vi har set en stigning på 25 pct. alene fra første kvartal i 2012 til første kvartal i 2013. Det er altså en voldsom stigning, og vi bliver nødt til at gøre noget. Derfor kan jeg også sige, i hvert fald på Venstres vegne, at vi har tænkt os at genfremsætte det her beslutningsforslag i den kommende samling, og jeg håber, de øvrige borgerlige partier vil være med. Vi håber, at Socialdemokratiet og justitsministeren til den tid er kommet på lidt bedre tanker eller i hvert fald gør et eller andet andet end at sige, at man synes, det er alvorligt, og så ikke reelt gør noget.

Med de ord skal jeg takke for debatten og sige, at vi selvfølgelig har en række ting, som vi vil prøve at få frem i lyset i udvalgsbehandlingen, bl.a. at der efter min bedste overbevisning findes langt flere end de to sager om chikane over for familiemedlemmer, som justitsministeren redegjorde for. Jeg vil også sige, at jeg forstod justitsministerens udsagn under ministertalen sådan, at hvis det er et stort problem, er man villig til at lovgive på det punkt. Så hvis vi kan påvise det i udvalgsbehandlingen, har jeg en forventning om, at Socialdemokratiet måske skifter holdning til beslutningsforslaget. Det kunne man jo håbe.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi tager den her problemstilling meget, meget alvorligt. Det skylder vi de betjente, som hver evig eneste dag bliver udsat for chikane, de buschauffører, der bliver udsat for trusler, og de fængselsfunktionærer, der bliver udsat for vold, alene fordi de passer deres arbejde. Vi kan ikke være andet bekendt end at tage det meget, meget alvorligt. Tak.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 10:**Justitsministerens redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen.**

(Anmeldelse 26.03.2014. Redegørelse givet 26.03.2014. Meddelelse om forhandling 26.03.2014).

Kl. 14:25

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Og det er hr. Karsten Lauritzen som Venstres ordfører.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er egentlig ærgerligt, at vi har den her debat som det sidste punkt på dagsordenen sådan en fredag eftermiddag. Men det er på den anden side også meget illustrativt for det, der er problemet, nemlig at vi nogle gange tager lidt let på en overordnet diskussion om retssikkerhed og om, hvordan de love, vi har vedtaget, rent faktisk bliver forvaltet og administreret ude i virkeligheden.

I 2004 vedtog vi i Folketinget med et meget bredt flertal – et enigt Folketing, så vidt jeg erindrer – lov om retssikkerhed, og en del af den lov består i, at justitsministeren en gang om året skal afgive en redegørelse til Folketinget om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen. Det er – for at gøre det let forståeligt – en opgørelse over nogle offentlige myndigheders brug af de bestemmelser, vi har til at foretage kontrolbesøg på privat område, i virksomheder og andre steder, uden for retsplejelovens område, altså det, som politiet typisk anvender. Og det gør sig særlig gældende i forhold til Skatteministeriet, Miljøministeriet og Fødevareministeriet, som foretager en lang række kontrolbesøg.

Det, man skal holde sig for øje her, er grundlovens § 72:

»Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.«

Der er så på en lang række områder – og det er det, der redegøres for i redegørelsen – lavet nogle undtagelsesbestemmelser, altså den særegne undtagelse, hvor man alligevel, fordi det tjener et godt for-

mål, kan få lov til at gå ind. Det kan være fødevaremyndighederne, der kommer på besøg på en virksomhed. Det kan være SKAT, der laver kontrol af, at man har betalt sin skat.

Det giver god mening, og vi har så opstillet nogle regler og retningslinjer for det, og det er i loven fra 2004, altså retssikkerhedsloven. Der siger man bl.a., at som udgangspunkt skal de her besøg – kontrolbesøg og andet, som ikke kræver retskendelse – være varslet 14 dage forud. Og det har man skrevet ind i lovgivningen, fordi indgrebet så bliver så begrænset som overhovedet muligt.

Jeg vil også godt knytte et par ord til § 2 i retssikkerhedsloven fra 2004, hvor der står:

»Tvangsindgreb må kun anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet.«

Det er lidt ærgerligt, at vi diskuterer det her en fredag eftermiddag, hvor der er så mange partier, der ikke kan eller ikke vil være til stede og deltage i debatten, for hvis man kigger på den opgørelse, som er kommet, altså som justitsministeren har indsamlet fra en række ministerier, viser den, at såvel grundlovens § 72 som retssikkerhedslovens § 2 ikke reelt i administrationen bliver respekteret af en række ministerier. Og vi ser – Berlingske skrev en artikelserie om det mellem jul og nytår – at der er en voldsom vækst i antallet af de her indgreb, hvor der ikke er tale om retskendelser. Berlingskes afdekning af tallene fra de sidste 7 år viste også, at der hvert år faktisk er 100.000 af de her husundersøgelser, beslaglæggelser, undersøgelser af breve og andre papirer osv., som grundloven beskriver i § 72, hvor der ikke er retskendelse – 100.000, når man lægger myndighedernes forskellige beføjelser sammen – og at langt størstedelen af de her kontrolbesøg er uvarslede.

Det var sådan set ikke tanken, da man lavede en del af de her lovgivningsmæssige hjemler, og derfor skylder vi at se på, om praksis er skredet på en række områder. Og det er det, vi skal bruge den her redegørelse til.

Kl. 14:29

Hvis man kigger på redegørelsen, vil man nok falde over skat som et område, som er særlig interessant, bl.a. fordi der på Skatteministeriets område har været en voldsom udvikling. I oktober måned 2010 var der 1.665 kontrolbesøg, året efter var der 1.687, og i den redegørelse, vi behandler her i dag, er der så 2.558, altså en meget, meget kraftig stigning.

Det, der er problemet, og det, som justitsministeren må forholde sig til, er, at Skatteministeriet ikke vil opgøre, hvad det her så har ført til. Altså, det, vi skal bruge den her redegørelse til, er først at sige: Okay, vi har grundlovens § 72, okay, vi har retssikkerhedslovens § 2 om, at tvangsindgreb kun må ske, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet. Og så skal vi, i forbindelse med at SKAT i oktober måned 2012 har foretaget 2.558 kontrolbesøg, se på, hvad der er kommet ud af det, og hvor mange af dem der er varslet, så vi kan vurdere, om lovgivningen er god nok. Det nægter Skatteministeriet at oplyse; man nægter at oplyse, hvor mange der er varslet, og man nægter at oplyse, hvor mange politianmeldelser det så har ført til. Det må man jo undre sig over, særlig fordi vi har en skatteminister, der har sagt, at det her er et problem, og at det vil man gøre noget ved. Og i dag er der faktisk kommet en fin rapport fra SKAT, hvori man opgør, hvor mange kontroller man foretager på forskellige områder, men man nægter fortsat i Skatteministeriet at opgøre, hvad der så er kommet ud af det. Man siger, at man har kontrolleret så mange topidrætsfolk for, om de betalte skat, men man fortæller ikke, hvor mange problemer der så var.

Det er jo det spørgsmål, vi skal stille os som Folketing: Hvad kommer der ud af det, når vi giver myndighederne en hjemmel til at krænke – fuldstændig lovligt selvfølgelig ifølge grundlovens § 72? Giver det mening at kontrollere 72 topidrætsfolk? Giver det mening

at kontrollere 10.000 landmænd? Bryder de loven? Og hvis de ikke bryder loven, kunne man stille sig selv det relevante spørgsmål: Skulle vi så foretage så meget kontrol?

Derfor er det altså ærgerligt – og det vil jeg bede justitsministeren om at forholde sig til – at Skatteministeriet nægter at udlevere de her oplysninger til Justitsministeriet og til Folketinget. Jeg håber, at justitsministeren her fra Folketingets talerstol vil kritisere Skatteministeriet og skatteministeren for det og love, at næste år, når vi igen skal behandle den her redegørelse – for Venstre vil bede om løbende, at vi kommer til forhandling om det i Folketingssalen, for vi synes, at retssikkerhed er vigtigt, og vi synes, at praksis på det her område er skredet – kan vi få de tal, der er nødvendige for at vurdere, om de hjemler, som Skatteministeriet og andre ministerier har, også hænger sammen med, hvad der så rent faktisk kommer ud af det.

Det skal være mine ord på Venstres vegne i forhold til den her debat om retssikkerhed og tvangsindgreb.

Kl. 14:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for en grundig og gennearbejdet redegørelse, og lad mig i den forbindelse også takke ministeren for, at vi har denne mundtlige redegørelsesdebat i salen her i dag. Ikke mindst når det kommer til retssikkerheden, er det afgørende, at vi har den her årlige temperaturmåling. Det er medvirkende til at sikre, at Danmark fortsat er et retssamfund.

På baggrund af gennemgangen af rapporten er det Socialdemokraternes opfattelse, at der ikke foreligger oplysninger, der i praksis i 2012 har givet anledning til problemer forbundet med retssikkerhedsloven. Det betyder dog ikke, at vi ikke fortsat skal have et koncentreret fokus på området, hvad angår det praksisnære og opsynet med lovgivningen på både Justitsministeriets og de øvrige ministeriers vegne.

Med de ord skal jeg takke for denne redegørelsesdebat, og jeg glæder mig til ministerens ord.

Kl. 14:34

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti. Det går hurtigt nu.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det, formand. Vores ordfører kunne desværre ikke være her, så jeg har fået fornøjelsen af at tage det her punkt om retssikkerheden i forbindelse med tvangsindgreb. Det kan man selvfølgelig sige meget om, eller man kan spørge: Ser det egentlig ikke sådan rimeligt ud? Men når man sådan kigger på, hvad der sker, og lytter til, hvad man hører ude omkring, kan man så spørge, om der er grundlag for at lave de mange tilsyn, når man ser på, hvor mange anmeldelser der er kommet bagefter. Er der egentlig noget grundlag for, at der skal være nogen, der siger, at hvis ikke der er et vist antal anmeldelser, så er det nok ikke gjort godt nok? Jeg har hørt, at der hos en landmand var to, der var ude at lave et eftersyn, og så var der en af medarbejderne, der overhørte, at de havde sagt, at de var nødt til at gå det hele igennem en gang til. De fandt ikke noget, men de skulle finde noget.

Det er jo ikke rimeligt. Man er jo nødt til at acceptere, at hvis det er gået igennem, og man ikke har fundet noget, så er det i orden. Sådan er det. De fleste prøver på at leve op til det, de skal. De fleste af

virksomhederne, der får besøg, gør, hvad de kan, for at have orden i sagerne, for det er faktisk til gene og ulempe, hvis man ikke har orden i sine sager. Derfor kan det være lidt misvisende, hvis der er nogen, der føler, at dem, der kommer ud og kontrollerer, egentlig ikke er til for at hjælpe, men er sådan nogle, der simpelt hen kommer ud for at skulle genere folk. Der skal vi nok være opmærksomme på, at uanset om det er folk fra Arbejdstilsynet, miljø, landbrug, SKAT, eller hvor de nu kommer fra, så må de godt, hvad skal vi sige, være lidt venlige over for dem, de besøger, og prøve på at se, om der er steder, hvor de kan vejlede lidt bedre, så vi kan undgå, at folk kommer i klemme. Fødevarestyrelsen havde 8.000 uvarslede besøg, og der var trehundredenogleogfyrre anmeldelser. Det er sådan et lidt misvisende tal, vil jeg sige. Der kunne man måske bruge midlerne anderledes. Man kunne måske sortere lidt i det og se på, hvor det egentlig er, at der er behov for at gøre indsatser.

Vi har også set med hensyn til lufthavnskontrollerne, at der var det egentlig skåret ned. Der kunne vi godt have brugt nogle flere kontroller. Så måske skal man se på, hvordan man prioriterer bedre på områderne, så man egentlig får fat de steder, hvor der virkelig er nogle problemer. Vi skal jo heller ikke have det sådan, at virksomheden føler, at den er blevet syndebuk i et eller andet spil. Det fremgår af en af klagerne, at der er en virksomhed, hvor man føler, at der har været blandet andre ind i det, som på den måde har fået noget viden, som de måske ikke skulle have haft. Det var en fagforening, der var blandet ind i et tilsyn. Det er sådan noget, man også skal være opmærksom på, sådan at det ikke bliver sådan, at det offentlige fremstår som nogle grimme nogle, der kommer ud og besøger virksomhederne. Vi skal gerne have det sådan, at tilsynene fremstår som nogle, der er til for at hjælpe dem, der har brug for det, og give noget mere vejledning.

Jeg synes egentlig, at min kollega hr. Karsten Lauritzen gennemgik det her ret grundigt. Jeg tror ikke, at jeg har mere at tilføje ud over det, jeg har sagt.

Kl. 14:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, hr. formand. Jeg vil gøre det kort, i hvert fald relativt kort. Vi står her jo i dag, fordi Justitsministeriet har udarbejdet den årlige redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen. Det er sket siden 2007 på grund af retssikkerhedsloven fra 2004. Redegørelsen indeholder frem for alt bidrag fra de fem ministerier, hvis myndigheder gennemfører en række kontrolbesøg osv. Redegørelsen kommer frem til, at der ikke er udtrykt problemer med retssikkerhedsloven i praksis. Det tager vi til efterretning i Radikale Venstre.

Samtidig indeholder redegørelsen en oversigt over den nye lovgivning fra år 2013, som vedrører tvangsindgreb, og det er en god oversigt at have, synes jeg faktisk. Det er rigtig fornuftigt, at det bliver opgjort en gang årligt, da vi selvfølgelig skal passe på med at udvande grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. Vi skal kun i ganske særlige tilfælde gøre undtagelser i forhold til § 72. Der var i 2013 tale om to helt nye bestemmelser samt et mindre antal ændringer af nuværende bestemmelser. Det tager vi også til efterretning i Radikale Venstre. Vi sætter pris på, at Justitsministeriet i redegørelsen understreger, at man fra ministeriets side fortsat vil holde øje med, at man sjældent går på kompromis med grundlovens § 72.

Det tror jeg skal være slut fra os. Jeg skal dog til slut meddele, at Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper, desværre ikke kunne være her i dag, men at Enhedslisten takker ministeren for redegørel-

sen og heller ikke har nogen konkrete anmærkninger til den. Tak for ordet.

Kl. 14:42

Kl. 14:40

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:40

Karsten Lauritzen (V):

Tak, og tak til hr. Jeppe Mikkelsen for Det Radikale Venstres syn på det her.

Et af de helt store problemer i redegørelsen er jo, at SKAT ikke retter sig efter lovgivningen og nægter at oplyse antallet af varslede kontrolaktioner og i øvrigt også nægter at oplyse, hvad de så har ført til. Jeg synes, det er relevant at spørge hr. Jeppe Mikkelsen, om Det Radikale Venstre synes, det er et problem, særlig set i lyset af, at vi jo har en radikal skatteminister, og at Det Radikale Venstre siger, at de værner om retssikkerheden. Her har vi et klokkeklart eksempel på, at man i Skatteministeriet er fuldstændig lige glade med, at man skal lave sådan en redegørelse her, og at man har vedtaget en retssikkerhedslov i 2004.

Jeg vil bare høre, om hr. Jeppe Mikkelsen ikke mener, det er kritisabelt.

Kl. 14:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:40

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg synes faktisk, det var svært at forberede mig til debatten i dag, fordi den er så vidtstrakt og der er så ekstremt mange ministerier. Så jeg må nok komme en smule til kort. Det håber jeg at hr. Karsten Lauritzen vil have en smule forståelse for.

Jeg tror, et bedre forum at tage den diskussion her i er i Skatteudvalget, hvor skatteordførerne uden tvivl har større indsigt i lige præcis SKATs praksis. Jeg kan ikke præcis redegøre for, om hr. Karsten Lauritzen har ret i sine beskyldninger. Det håber jeg at hr. Karsten Lauritzen vil finde en eller anden form for forståelse for.

Kl. 14:41

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:41

Karsten Lauritzen (V):

Det har jeg faktisk ikke, hvis jeg skal være helt ærlig. Altså, vi har jo en debat her om en redegørelse om tvangsindgreb, og det er jo ikke en lang redegørelse. Man kan se det meget tydeligt: Alle ministerier opgør, som de skal, varslede og uvarslede indgreb – undtagen Skatteministeriet. Der har også været en offentlig debat om det her, så jeg synes, det er relevant. Det er jo fair nok, hvis hr. Jeppe Mikkelsen ikke ved, hvad partiet mener, og ikke vil svare – det kan jeg forstå – men altså, det er en debat, der retmæssigt hører hjemme her i Folketingssalen i forbindelse med behandlingen af det her forslag og ikke i Skatteudvalget. Det er derfor, vi har sådan en redegørelse; det er derfor, vi har en retssikkerhedslov fra 2004.

Men hvis hr. Jeppe Mikkelsen ikke kan eller vil svare, respekterer jeg til fulde det. Men det er ikke en diskussion, der hører hjemme i Skatteudvalget. Den hører hjemme i Folketingssalen, og den burde have været her i dag.

Kl. 14:42

Formanden:

Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det accepterer jeg faktisk, og derfor skal en udstrakt hånd i et eller andet omfang i hvert fald være, at jeg gerne vil være med til at kigge på det sammen med hr. Karsten Lauritzen og få det undersøgt. Det vil jeg faktisk meget, meget gerne. Men det bliver nok ikke her i dag hen over stolene her i salen, for så skal vi nok grave lidt mere i det. Men det vil jeg faktisk meget gerne.

Kl. 14:42

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Man skal være opmærksom, når man bruger undtagelsesbestemmelser i grundloven og laver tvangsindgreb. Jeg tror sådan set, at der kan være gode forklaringer på, at vi hele tiden udvider området. Jeg kan i hvert fald godt se nytten af, at en fødevarekontrol kan gå ind og kontrollere en restaurant uanmeldt, for ellers ville man nok have ryddet op, når de kom forbi, og så kan en kontrol ikke anvendes til så meget. Så jeg synes også, det her er et rigtig svært felt at operere i. Men det er tankevækkende, at vi kun har, som jeg husker redegørelsen, fjernet to love eller to bestemmelser, men har lidt flere udvælgelser, og sådan vokser det her hele tiden.

Det får mig til at tænke på, at jeg for nylig har været ude at besøge et plejehjem, og noget af det, de fortalte om, var den kontrol, de har dér. De har både Arbejdstilsynet rendende, de har embedslægen rendende, og de har kommunen rendende. Hver for sig laver de jo rigtig gode ting, og vi vil også gerne have kontrol med det område, men nogle steder var der også overlap. Der var nogle af de her ting, hvor alle de her myndigheder kontrollerede det samme.

Spørgsmålet er, og det kan ministeren jo overveje at sætte et arbejde i gang om, måske til næste år: Er der nogle steder, hvor man kan afbureaukratisere? Er der nogle steder, hvor man kan lægge nogle ting ind under hinanden, så vi har færre besøg og dermed færre tvangsindgreb? Det synes jeg godt at man kunne sætte gang i en diskussion om, for det her område bliver større og større. Men jeg synes også, at der er gode begrundelser for, at man lige har valgt at bruge de indgreb hver for sig i de konkrete tilfælde. Men hermed en idé, som jeg efterlader til justitsministeren.

Kl. 14:44

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:44

Karsten Lauritzen (V):

Jeg noterede mig, at SF, efter at de er udtrådt af regeringen, er begyndt at gå lidt mere op i retssikkerhed, og det er jo glædeligt, og jeg skal bare høre, om SF også er indstillet på at se på, om man kunne forbedre den behandling, der omtales her i redegørelsen i dag. Altså, SKAT – den diskussion har jeg haft med De Radikales ordfører – vil ikke engang opgøre de ting, som Folketingets Retsudvalg i enighed har besluttet at alle ministerier skal opgøre. Vil SF være med til at se på, om vi kan forbedre det produkt, sådan at vi i Folketinget får lidt større overblik over, hvordan de her beføjelser administreres, hvad der kommer ud af det, om det giver mening at foretage x antal kontrolbesøg, sammenholdt med det, man opdager af ulovligheder, om balancen er rigtig, og om Folketinget har de rigtige oplysninger i den forbindelse? Vil SF være med til at se på, om vi nu har de rigtige redskaber i den forbindelse?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:45

betyder, at der i dag bliver foretaget mere end 100.000 tvangsindgreb hvert eneste år. 100.000, det er da ikke så lidt. Det er et tal, der både er uvirkeligt, uoverskueligt og sådan set også temmelig frygteligt. Den ukrænkelige bolig er i praksis blevet meget krænkelig. Faktisk er den så krænkelig, at højesteretsdommer Jens Peter Christensen, som er tidligere professor i statsret, har påpeget, at grundlovens beskyttelse ikke eksisterer længere. Torben Jensen, der er generalsekretær i Advokatsamfundet, Poul Møllerup, der er administrerende direktør for Danske Advokater, og John Bygholm, der er formand for skatteudvalget i FSR – danske revisorer, har i et fælles debatindlæg understreget, at de er bekymrede for den tendens, der har vist sig tydeligere i de seneste år, hvor borgernes retssikkerhed trædes under fode for at gøre det lettere for SKAT i nogle tilfælde at kontrollere eller få penge i statskassen.

Kl. 14:45

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu ved hr. Karsten Lauritzen heldigvis ikke, hvad SF har forfulgt i forhold til retssikkerhed, mens vi sad i regering, for hr. Karsten Lauritzen ved lige så godt som jeg, at det ikke er noget, man fortæller i offentligheden. Det er noget, man snakker om i forhandlingslokalerne, og jeg synes, vi har samvittigheden i orden i SF. Retssikkerhed betyder faktisk rigtig meget for os, og derfor må det også blive et ja til hr. Karsten Lauritzens fremstrakte hånd. Vi vil gerne være med til at se på det her.

Kl. 14:46

Udviklingen bliver desværre ikke bedre af, at Skatteministeriet som det eneste ministerium ifølge redegørelsen over forvaltningens brug af tvangsindgreb hverken opgør, hvor mange af SKATs tvangsindgreb der foregår henholdsvis med og uden varsel, eller opgør, hvor mange politianmeldelser de ender med. Dermed er mulighederne for at kontrollere, hvordan SKAT bruger tvangsindgrebene, reelt meget begrænsede. Jeg har dog lagt mærke til, at der på redegørelsens side 6 står:

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:46

»Ministeriet vil i forbindelse med udarbejdelsen af Indsatsplan 2014 sætte fokus på området, således at der fremover sker registrering af tvangsindgreb som henholdsvis varslede og ikke varslede indgreb.«

Karsten Lauritzen (V):

Jamen så vil jeg erkende, at jeg ikke ved, hvad der er foregået i regeringen. Det er der nok mange der godt kunne tænke sig vide, og hvis fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger, at SF har god samvittighed, så må det stå til troende. Jeg takker så for tilsagnet om at se lidt på den her problemstilling i fællesskab i Retsudvalget. Tak.

Kl. 14:46

Det må man jo betragte som en forbedring, hvis vi skal forstå fokuset på den måde, at man vil sikre, at Skatteministeriet så gør det. Jeg håber, jeg kan få justitsministerens besvarelse af, at det er det, det betyder, når der står, at man har fokus på, at det skal fremgå ved de her indgreb, og at det så kommer til at fremgå fremadrettet. Og hvad med antallet af politianmeldelser? Det står jo også som ikke oplyst, men det er ikke kommenteret på samme måde i redegørelsen, så det vil også være rart at få en kommentar til det.

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:46

Vi håber, at den her debat for det første kan få forholdene vedrørende Skatteministeriet til at falde på plads og for det andet være med til at vende den tendens, der har været med, at der bliver lavet – er det flere og flere, eller hvad var det, hr. Lars Løkke Rasmussen rodede sig ud i fra den her talerstol på et tidspunkt? – flere og flere. Færre og færre indgreb skulle man måske ønske fremadrettet. Vi skal i hvert fald have stoppet den udvikling, der har været, hvor der bliver flere og flere af de her indgreb, så vi kan sige, at der fremadrettet etableres en egentlig respekt for grundlovens § 72, og at vi ikke skal have højesteretsdommere og juridiske eksperter til at sige, at vi har en lemfældig omgang med denne.

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo dejligt, at vi får mulighed for at diskutere justitsministerens redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt uden for strafferetsplejen. Det kan være meget vidtgående, når en forvaltningsmyndighed foretager tvangsindgreb uden nogen forudgående retskendelse. Det er bl.a. derfor, vi har grundlovens § 72, der i al korthed lyder:

»Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.«

Der er så bare frygtelig mange steder, hvor en lov hjemler en særegen undtagelse. I ministerens skriftlige redegørelse kan vi læse, at Justitsministeriet fortsat med udgangspunkt i princippet i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af andre ministeriers lovforslag vil tilstræbe, at der ikke unødigt medtages bestemmelser, der gør det muligt for offentlige myndigheder at skaffe sig adgang til privat ejendom.

Praksis viser desværre noget andet. Lovgivningstendensen går først og fremmest i én retning, og det er den forkerte. I 2013 blev vedtaget i alt 13 bestemmelser vedrørende forvaltningens adgang til at gennemføre tvangsindgreb omfattet af retssikkerhedsloven. To af disse bestemmelser giver forvaltningen en egentlig ny adgang til at gennemføre tvangsindgreb. Fem af bestemmelserne har haft til formål at udvide anvendelsesområdet for allerede gældende bestemmelser. Fire bestemmelser har i det væsentlige haft karakter af en videre bestemmelse, og kun to indebærer en ophævelse af de eksisterende bestemmelser.

Berlingske har tidligere afdækket, at stigningen i det antal love, der giver myndighederne adgang til privat grund uden retskendelse,

Kl. 14:51

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker justitsministeren ordet? Værsgo.

Kl. 14:52

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Baggrunden for debatten i dag er, at Justitsministeriet har udarbejdet en redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen. Redegørelsen blev sendt til Folketinget den 25. marts. En sådan redegørelse om strafferetsplejen har Folketinget fået hvert år siden 2007 som opfølgning på vedtagelsen af lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, også kaldet retssikkerhedsloven.

Retssikkerhedsloven blev vedtaget i 2004 og trådte i kraft i 2005. Med loven blev der gennemført en samlet regulering af en række spørgsmål om forvaltningsmyndigheders brug af tvangsindgreb uden for strafferetsplejen. Loven omfatter bl.a. de situationer, hvor en forvaltningsmyndighed har hjemmel til at foretage bestemte former for tvangsindgreb, herunder navnlig såkaldte kontrol- og tilsynsbesøg.

Loven regulerer også visse spørgsmål om såkaldte oplysningspligter, dvs. situationer, hvor borgere og virksomheder er forpligtet til at meddele oplysninger til en forvaltningsmyndighed.

Det fremgår af forarbejderne til retssikkerhedsloven, at Justitsministeriet efter lovens ikrafttræden årligt vil udarbejde en redegørelse til Folketinget om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter omfattet af loven. Redegørelsen skal bl.a. indeholde en omtale af eventuel ny lovgivning om den offentlige forvaltnings adgang til at foretage tvangsindgreb uden for strafferetsplejen og på udvalgte områder en omtale af praksis for anvendelse af tvangsindgreb uden for strafferetsplejen.

Formålet med redegørelsen er at styrke den offentlige interesse og debat om borgernes retssikkerhed.

Årets redegørelse, der blev afgivet til Folketinget den 25. marts i år, indeholder ligesom de tidligere års redegørelser først en kort oversigt over retssikkerhedslovens regler. Herefter indeholder redegørelsen en omtale af erfaringerne i 2012 med anvendelsen af loven inden for udvalgte områder. Dette efterfølges af en omtale af ny lovgivning i 2013 vedrørende forvaltningens adgang til at foretage tvangsindgreb uden for strafferetsplejen. Redegørelsen afsluttes med en sammenfatning.

Justitsministeriet har til brug for omtalen af de praktiske erfaringer med loven foretaget høringer hos andre ministerier: Beskæftigelsesministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Fødevarerministeriet, Miljøministeriet og Skatteministeriet. De pågældende ministerier er valgt, fordi de tilsammen foretager et meget betydeligt antal årlige kontrolbesøg, der er omfattet af retssikkerhedsloven. Der er desuden tale om kontrolvirksomhed inden for meget forskellige forvaltningsområder.

De enkelte ministerier har i deres høringssvar oplyst Justitsministeriet om antallet af kontrolbesøg, de har foretaget i én måned i 2012. Desuden har ministerierne oplyst, hvorvidt de pågældende kontrolbesøg var varslede eller uvarslede. Ministerierne har endvidere oplyst, hvilke undtagelsesbestemmelser i retssikkerhedsloven der er blevet anvendt i de tilfælde, hvor besøgene ikke var varslede. Samtidig er det beskrevet, hvorvidt de varslede og uvarslede kontrolbesøg har givet anledning til indsigelser eller indvendinger fra de berørte borgere og virksomheder.

Derudover har ministerierne oplyst, hvor mange politianmeldelser de har indgivet i sager vedrørende tvangsindgreb eller oplysningspligter omfattet af retssikkerhedsloven.

Ministerierne har i øvrigt fremsat en række mere generelle bemærkninger om deres erfaringer med anvendelsen af retssikkerhedsloven. I den forbindelse har ministerierne ikke givet udtryk for, at de generelt oplever problemer med anvendelsen af retssikkerhedslovens regler i praksis. Nogle myndigheder har dog i deres høringssvar anført, at lovens varslingsregler er med til at skabe unødigt tunge sagsgange, og at reglerne kan medvirke til at skabe negative forventninger til, hvad et kontrolbesøg kan komme til at omhandle.

Som det også fremgår af redegørelsen, er det Justitsministeriets opfattelse, at der generelt set ikke i de høringssvar, som Justitsministeriet har modtaget, er rejst væsentlige spørgsmål i forhold til den praktiske anvendelse af retssikkerhedsloven. Ud af det samlede talmateriale fremgår det, at det kun er sket i ganske få tilfælde, at virksomheder har fremsat indsigelser eller er kommet med indvendinger i forhold til de varslede eller uvarslede kontrolbesøg.

Nogle myndigheder har som nævnt i deres høringssvar anført, at lovens varslingsregler er med til at skabe unødigt tunge sagsgange og kan skabe negative forventninger til indholdet af myndighedernes kontrolbesøg. Som det også fremgår af redegørelsen, er det imidlertid fortsat Justitsministeriets vurdering, at almindelige hensyn til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed taler for en ordning som den, der er etableret med retssikkerhedsloven.

Retssikkerhedsloven bygger bl.a. på det synspunkt, at borgere og virksomheder kan have et retssikkerhedsmæssigt behov for at blive varslet om, at en forvaltningsmyndighed påtænker at foretage et tvangsindgreb. På den måde har de berørte borgere og virksomheder mulighed for at komme med indsigelser hen imod at få vurderet sådanne indsigelser.

Kl. 14:57

For så vidt angår det forholdsvis store antal uvarslede kontrolbesøg, som nogle ministerier har indberettet om, og som navnlig gennemføres inden for fødevarerområdet, kan jeg henvise til, som det er anført i redegørelsen. Som det er oplyst der, fremgår det af forarbejderne til retssikkerhedsloven, at bestemmelsen om uvarslede kontrolbesøg bl.a. er indsat med det formål at give myndighederne mulighed for ved deres kontrolbesøg at få et øjebliksbillede.

Jeg kan i øvrigt sige, at jeg selv i min tidligere funktion som fødevarerminister har været med ude på sådan nogle kontrolbesøg, og det er godt, at de finder sted, for man finder ting derude, der ikke bør finde sted, og som vi andre som forbrugere ikke bør indtage. Det vil ofte ikke være muligt for myndighederne at få sådan et øjebliksbillede, hvis myndighederne har advaret om besøget forinden. Det er jo lige præcis derfor, at det er uvarslet.

Særlig med hensyn til fødevarerområdet bemærkes, at der under behandlingen af forslaget til retssikkerhedsloven blev forudsat, at der også efter gennemførelsen af loven ville kunne foretages et stort antal uvarslede kontrolbesøg på området. Samtidig er det sådan, at det følger af EU-regler, at kontrolbesøgene på fødevarerområdet som altovervejende hovedregel skal foretages uanmeldt.

På den baggrund har det forholdsvis store antal uvarslede kontrolbesøg ikke givet Justitsministeriet anledning til bemærkninger. De oplysninger om antallet af indgivne politianmeldelser, som fremgår af redegørelsen, har heller ikke givet Justitsministeriet anledning til bemærkninger.

Samlet set er det på baggrund af de foreliggende oplysninger Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for at antage, at retssikkerhedsloven generelt har givet anledning til problemer i den periode, som ministeriernes høringssvar angår. Denne konklusion svarer til konklusionerne i tidligere retssikkerhedsredegørelser.

Redegørelsen indeholder som nævnt også en omtale af nye bestemmelser vedtaget i 2013 vedrørende tvangsindgreb. Justitsministeriet har til brug for omtalen af eventuel ny lovgivning foretaget en høring af samtlige ministerier. Ministerierne er i den forbindelse blevet anmodet om at oplyse, hvorvidt der i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2013 inden for ministeriets område er vedtaget en ny lovgivning vedrørende forvaltningens adgang til at foretage tvangsindgreb uden for strafferetsplejen.

En række ministerier har i deres høringssvar til Justitsministeriet oplyst, at der ikke inden for deres ressortområde er blevet vedtaget en ny lovgivning, som den omhandlede. Andre ministerier har derimod i deres høringssvar angivet oplysninger om ny lovgivning, som er omfattet af høringen.

Som det fremgår af redegørelsen, kan de beskrevne nye lovbestemmelser inddeles i fire overordnede tilfældegrupper. Der er tale om bestemmelser, der enten 1) viderefører hidtidige bestemmelser, 2) udvider anvendelsesområdet for generelle bestemmelser, 3) ophæver gældende bestemmelser eller 4) giver en egentlig ny adgang til at foretage tvangsindgreb.

I redegørelsen er der foretaget en gennemgang af hver enkelt af de nye bestemmelser, som ministerierne har oplyst at have fået vedtaget på deres områder. Af gennemgangen fremgår det, hvad formålet med indførelsen af de enkelte bestemmelser har været. Der er på baggrund heraf foretaget en opsummering i redegørelsen. Af opsummeringen fremgår det, at der i 2013 er vedtaget i alt 13 bestemmelser vedrørende forvaltningens adgang til at gennemføre tvangsindgreb omfattet af retssikkerhedsloven.

To af disse bestemmelser giver forvaltningen en egentlig ny adgang til at gennemføre tvangsindgreb; fem af bestemmelserne har haft til formål at udvide anvendelsesområdet for allerede gældende bestemmelser om adgang til tvangsindgreb; fire bestemmelser har i det væsentlige karakter af en videreførelse af en hidtidig bestemmelse; og to bestemmelser indebærer ophævelse af eksisterende bestemmelser.

Redegørelsen skal på dette punkt ses i sammenhæng med den lovtekniske gennemgang af andre ministeriers lovforslag, som foretages i Justitsministeriet. Ved denne gennemgang tilstræber Justitsministeriet med udgangspunkt i princippet i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed, at der ikke unødigt medtages bestemmelser, der gør det muligt for offentlige myndigheder at skaffe sig adgang til privat ejendom. Som det fremgår af redegørelsen, vil dette fortsat være Justitsministeriets tilgang i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af lovforslaget.

Så for helt kort at sammenfatte: Samlet set er det på baggrund af de foreliggende oplysninger Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for at antage, at retssikkerhedsloven generelt har givet anledning til væsentlige problemer i praksis i 2012, hverken i forhold til de virksomheder m.v., hvor der udføres kontrolbesøg, eller i forhold til myndighedernes tilrettelæggelse og udførelse af kontrolbesøg m.v.

Justitsministeriet vil fortsat med udgangspunkt i princippet i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af andre ministeriers lovforslag tilstræbe, at der ikke unødigt medtages bestemmelser, der gør det muligt for offentlige myndigheder at skaffe sig adgang til privat ejendom.

Således sluttede min tale, og så vil jeg bare afslutningsvis sige, at jeg da synes, at det er ærgerligt, at Venstres ordfører påpeger, at det er trist, at sådan en sag som den her, som er vigtig, bliver sat på en fredag eftermiddag. Og jeg kan bare til almindelig oplysning fortælle, at det kun er ganske få uger siden, at der blev bedt om en mundtlig redegørelse af forslaget, så det har været ganske få uger, vi har haft hen over påsken til at få fundet en dato, og i øvrigt blev Venstres ønske imødekommet, selv om deadline for, at man egentlig skulle have bedt om det, var overskredet. Så jeg ville egentlig have været taknemlig for, hvis man også havde rost det i stedet for kun at kritisere, at det så blev sat på en fredag. Tak.

Kl. 15:02

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen, sidste korte bemærkning.

Kl. 15:03

Karsten Lauritzen (V):

Det sidste var jeg ikke bekendt med, så det skal jeg beklage. Det var nu heller ikke en kritik af ministeren; det var lige så meget en kritik af Folketinget. Altså, det er jo Folketingets lovkontor og ministeren, der i fællesskab finder et tidspunkt. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at der her foregår en debat, hvor der er, ja, halvanden ordfører eller to ordførere, okay, tre ordførere til stede i salen. Det er da ærgerligt, for det er faktisk en vigtig debat at tage.

Det, jeg godt vil spørge justitsministeren om – ud over at takke for, at vi får lov til at behandle redegørelsen – vedrører den kritik af Skatteministeriet, som flere ordførere og jeg også på Venstres vegne har været inde på: Underer det ikke ministeren lidt, at alle ministerier kan finde ud af at opføre varslede og uvarslede besøg og antal politianmeldelser, men at Skatteministeriet ikke kan finde ud af det og fortsat nægter, også fremadrettet, at opføre antallet af politianmeldelser?

Kl. 15:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:03

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan jo ikke rigtig andet end at henvise til, at man må stille spørgsmålet til skatteministeren, som ressortmæssigt er den, der må besvare den slags spørgsmål. Man kan undre sig over mange ting her i tilværelsen, og de fleste bekymringer giver en grå hår. Så i stedet for at påtage mig den undren vil jeg i stedet henvise til rette sted, og det er i det her tilfælde Skatteministeriet.

Kl. 15:04

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:04

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det skal vi nok afkræve skatteministeren et svar på, men det kunne godt være, at ministeren også undrede sig noget. Altså, ministeren er jo ressortminister for lov kvalitet; det er jo derfor, Justitsministeriet gennemgår lovforslagene; det er derfor, ministeren står her i dag med redegørelsen; det er derfor, at man har et lovkontor i Justitsministeriet. Altså, det er jo sådan set, fordi man skal holde lidt hånd i hanke med de andre ministerier, og det er der god grund til.

Derfor kunne det jo godt være, at ministeren også syntes, det var lidt mærkeligt, at alle ministerierne opfylder det, man afkræver med redegørelsen, men at Skatteministeriet nægter det. Det virker lidt, som om det er en stat i staten derovre.

Kl. 15:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er i hvert fald sikker på, at man i Justitsministeriet vil bakke op om den opfattelse, at man er dem, der skal holde hånd i hanke med, hvad der foregår andre steder.

Kl. 15:05

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Kl. 15:05

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 29. april 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:05).